

கஸ்கி

KALKI நவம்பர் 21, 1954

4 அணு

குறிமிக்க சாப்பாட்டை
தயாரித்திருந்தேன் ...
எப்படி என்று எனக்கே
தெரியவில்லை!

எனக்கும்போதான் சாப்பாட்டு வேலையில் இரும்பு அமிலம், எல்லைகளும் ஒருவாறு அமர்ந்ததும் சாப்பாட்டைப் பரிமாற்றினேன். அப்போதுதான் ஒரு அநியாயம் நடந்தது. ஓரே நிமிஷம், ஒரு சாப்பாட்டுப் போட்டி நடப்பதுபோலிருந்தது. இந்தக் கால மாறுதலென்பதான் என்னதான் செய்தேன்!

என் கணவரும் குழந்தைகளும் எப்போழுதும் என் கைமையில் குந்தும் கண்டுபிடிப்பார்கள். இன்று ஏனோ ஒருவரும் ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. சாப்பாட்டிற்கு பிறகு காணவில் என்ன சாமான் என் வாங்கினேன் என்று நினைத்துப்பார்த்தேன். அதே வாங்குகின்றதான் ... அதே பருப்பு, உப்புத்தான் ... ஊர்! ஓராகத்துக்கு வந்து விட்டது. புதிதாக ஒன்று வாங்கத்தான் செய்தேன்!

அன்று காணவில்லாதான் டாக்டர் வனஸ்பதி உபயோகித்துப் பார்க்கலாம் என்று திட்டமிட்டேன். கடைக்காரர் பேசிக்கவும், வறுக்கவும், நிதிநிப்புப் பண்டம் தயாரிக்கவும் ஏதே சிறந்த தரவாக கொழுப்பு என்று அதை பிரசிக் செய்தார். அவர் டாக்டர் டன் ஒன்றை தந்தவாறு. "உனதின் இயற்கை குணம் இது பரிமாணிக்கச் செய்திற்று. அதனால் உங்கள் விட்டில் எல்லோரும் சாப்பாட்டை சரிப்பார்கள்" என்று.

ஆம், இந்த மாறுதலுக்குக் காரணம் கட்டாயம் டாக்டர் வனஸ்பதியின் கைமையேதான். அது என்வாறே கைமையினாலுக்கும் சிறந்தது. அன்றியும் ஓராகமிருக்கட்டும்—கைமையின் கொழுப்பை சிவ்வாறையாக கடைமில் வாய்க்குவது ஆரோக்கியத்திற்கு கெடுதல் விளைவிக்கலாம். மிகவும் விளைவளித்த கொழுப்புக் கைப்படலாகவும், ச, அழுக்கு இவைகள் காரணமாக அகத்தாண்டதாகவுமிருக்கலாம். காதலுப்புகை சிவ்வாறே வுள்ளில் விடக்கும் டாக்டர் வனஸ்பதி எப்போழுதும் புத்தம் புதிதாகவும், கத்தமாகவும், ஆரோக்கியமளிப்பதாகவுமிருக்கிறது. மேலும் இது சரவரமானது. மறுமுறை சாமான்கள் வரவிக் கடைக்குச் செல்லும்போழுது டாக்டர் வனஸ்பதியை உங்கள் ஓரோரின் மூலம் குறித்துக்கொள்ளுங்கள்!

10, 5, 3, 1, 1/2 பவுண்டு ஒன்றில் விடக்கிறது. டாக்டர் வனஸ்பதியில் இப்போழுது விட்டில் 'ச', 'டி' இருக்கிறது.

கூட்டமணிக்கும் உணவை உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு அளிப்புகள்.

இவ்வை ஆரோக்கியங்களுக்கு இன்றே எழுதுங்கள்:

நீ டாக்டர் அட்வைசை அளிப்பீ
தயாவு பெட்டி No. 353, பம்பாய் 1

டால்டா வனஸ்பதி

சிறந்த கைமையல் — குறைந்த செலவு

HYM. 218-55 TM

சுலகி பாருளடக்கம்

மலர் 14
இதழ் 17

1954 நவம்பர் 21

ரூப
கார்த்திகை 6

வாழ்க நேகு! வாழ்க சொஷலிஸம்!
கார்ட்டிங் கதம்பம்
முப்பத்திரண்டுக்கு மேலே ஒன்று
ஆறும் நாலும் பத்தா? ஏழும் மூன்றும் பத்தா?
எத்தனை கோடி தேவைப்படும்?
நானொரு நெடுக்கடி! பொழுதொரு புரட்சி!
நமது இனங்களைக் கடிதம்
அமரதாரா
அட்டைப் படம்
"கங்கி" மாக்ஸ்
பின்னல் தொழிலில் நெடுக்கடி
கோகிலா
பிரசவ வார்டு!
சத்திரவதனம்
அத்தை காட்டிய வழி
கஸ்டம்ஸ் கஷ்டங்கள்
தங்க மாம்பழம் (பாப்பா மலர்)
ஹாஸ்யக் களஞ்சியம்
சக்கரவர்த்தித் திருமகள்
வட்ட மேஜை
மருதாணி இலை

(தலைவரிடம்)

...	...	3
...	...	4
...	...	6
...	...	6
...	...	7
...	...	8
...	...	9
...	...	11
...	...	24
...	...	35
...	...	37
...	...	41
...	...	46
...	...	50
...	...	59
...	...	64
...	...	67
...	...	74
...	...	76
...	...	85
...	...	91

"கங்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்;
உண்மையானவற்றும் கற்பனையே.

இன்பம் தரும்

31

301

3001

ஜவ்வாது பத்திகள்

S.V.முருகேசன் & பிரதர்ஸ் *மதுரை-மதுரை-பெங்களூர்.

S.V. MURUGESAN & BROS. 19, GOVINDAPPA NAICKEN ST, MADRAS, I.

தபால் பெட்டி. செ. 1887

சுருமப்பாதுகாப்பு..

"சால்முகா" என்னெனய் சேர்ந்த காவேரி சூப் சோப் சுருமப் பாதுகாப்பு அளிப்பதில் நிகரற்றது. சுனாதாரத்திற்கு இன்றியமையாதது. புத்துணர்ச்சி அளிக்க வல்லது.

காவேரி சூப் சோப் அடக்கமான சைலரில் கிடைக்கிறது.

விடை நயமாளது - ஒரு சோப் நாலே அனுதான்!

காவேரி சூப் சோப்

தாமசிப்பார் : மேட்டூர் கேமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டூர் அணை R. S. : : : : : சேலம் ஜில்லா

மாளேஜிங் எகிஸ்டிண்டிங் : கே. எஸ். சா. லி. பிரதர்ஸ் லிமிடெட்

வாழ்க நேரு! வாழ்க சோஷலிஸம்!

நமது அருமைப் பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவுக்கு அறுபத்து நாலு வயது பூர்த்தியாகி யிருக்கிறது. இந்த மங்கள நிகழ்ச்சியை பொட்டி உலகெங்கு மிகுந்த நேருஜிக்கு வாழ்த்துக்கள் வந்து குவிந்து இமயமலைபுடன் போட்டியிடுகின்றன.

இந்த மகோன்னதமான வாழ்த்துக் குவியலிலே எமது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துரையையும் சமர்ப்பித்து மகிழ்கிறோம்.

மார்தருள் மாணிக்கமாவிய நேருஜி இன்று பாரதத்தாவின் மணி மகுடத்தில் ஒளிரும் ரத்தினங்களில் சிறந்த சிரோரத்தினமாக விளங்குகிறார்.

இன்னும் எமது தலைவர் நேரு, மாவிலத்தின் சமாதான தூதராகவும், மேலுட்டு இராஜ தந்திரிகளின் கிரந்தரத் தலைவனாகவும், ஆசிய நாட்டு இராஜதந்திரிகளின் தலைவலிக்கு அபிசுத்தாசனமாகவும், அமெரிக்காவின் உலகாதிக்கப் பாதையில் ஒரு பெரிய நெறிஞ்சு முன்னாகவும், ஸோவியத் குடியாவைத் திகைக்க வைக்கும் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகவும், செஞ்சுளையுடன் கொஞ்சிக் குலாவக் கூடிய தோழராகவும், பாகிஸ்தான் இராஜ தந்திரிகளின் பேராசை வானத்தில் நிழல் விளக்கும் ஒரு தாமதேதுவாகவும், இந்திய சோஷலிஸ்டுகளின் வீரியம் குன்றிய மாஜி முதன்முதுவாகவும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குத் திட்டவதா வாழ்த்துவதா என்று தெரியாமல்வினாறச் செய்யும் தர்ம சங்கடமாகவும், ஹிந்து சபை-ஜனசங்கம் முதலிய வகுப்புவாதிகளுக்கு வேதனைதரும் உற்பாதமாகவும், இராமிடக் கழகத்தாருக்கு அயோத்தி ராமனுக்குப் பிற்பாடு இராவண குலத்துத் தமிழர் களைப் பூண்டோடு அழிக்க வரும் ஆரிய பூதமாகவும், இந்தியாவின் மற்றப் பொது மக்களுக்குக் கெல்லாம் தங்கள் இருண்ட வாழ்க்கையில் வலுக்கால் கம்பிக்கையை ஊட்டி ஒளி வீசிப் பிரகாசிக்கும் ஜோதி மயமான ஈட்சத்திரமாகவும் விளங்கி வருகிறார்.

செஞ்சுளையுக்குப் பற்றிச் சென்று மாலே துல், சென் ஏன் வாய் முதலிய மாபெரும் சினத் தலைவர்களின் நெஞ்சைக் கவர்க்கு கொண்டு திரும்பி வந்த பின்னர், நேருஜி பல சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியிருக்கிறார்; பல அறிக்கைகள் விடுத்திருக்கிறார்; பத்திரிகை நிருபர்களிடம் பல விஷயங்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்.

அவற்றின் எல்லாம் மிக மூக்கியமானது நவம்பர் மாதம் 9-க் தேதி புது டில்லியில் கூடிய தேசிய அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் முன்னுல் நேருஜி இரண்டாவது துந்து வருஷத் திட்டம் பற்றிப் பேசிய அருமையான பேச்சேயாகும்.

அந்தப் பேச்சில் நேருஜி தமது உள்ளத்தில் வெகு காலமாகக் குடிக்கொண்டுள்ள ஸோஷலிஸ இலட்சியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சில சமயம் அந்த இலட்சியம் சிறிது மங்கியிருப்பதாகத் தோன்றினாலும், அது அவர் உள்ளத்திலிருந்து அடியோடு அகன்று விடவில்லை யென்று தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறார்.

"தேச முன்னேற்றத்துக்காகத் திட்டங்களை வகுக்கும் போது, எந்த இலட்சியத்தை அடையும் பொருட்டு நாம் திட்டம் போடுகிறோம் என்பதைத் தெளிவாக நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும். என் மனத்திலுள்ள இலட்சிய சித்திரம், சோஷலிஸத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாய அமைப்புத்தான். இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பொருள் உற்பத்தி சாதனங்களெல்லாம் சமுதாயத்துக்கும் பொது உடைமையாயிருக்க வேண்டும்; சமுதாயத்தின் பொது நலத்துக்காகவே அவற்றை உபயோகப் படுத்தவேண்டும்....."

பண்டித நேருவின் அக்க கண்முன் தோன்றும் இந்த இலட்சிய சமுதாய சித்திரமே பாரத நாட்டில் பெரும்பாலான மக்களின் உள்ளத்திலும் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆதலின் நேருஜி இந்திய மக்களின் உள்ளத்தை அறிந்த உண்மையான பிரதிநிதியாக விளங்குகிறார் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

இலட்சியத்தைக் காலியத்தில் நிறையேற்றும் பாதையில் எத்தனையோ இடைஞ்சல் களும் முட்டுக்கட்டைகளும் இருக்கின்றன. அவற்றை எம்மைப் போலவே நேருஜியும் அதிர்

அவர் நடனம்!

இளநாயக
காங்கிரஸின்
பாட்டுக் கேற்ப
இலவ் ஹோவர் அட
வேண்டிய நிலைமை ஏன் -

பட்டிடு க்கிறது!

கார்ட்டுன் கதம்பம்

சர்க்கஸ் வித்தை!

பிரான்சின் பிரதம மந்திரி
மெண்டஸ் பிரான்ஸ் தஞ்சை
பதவியை
எப்படியோ
காப்பாற்றி
அங்கிருந்து

விதவந்திரி
பதவி

நம்பிக்கையின்மீது தீர்மானம்

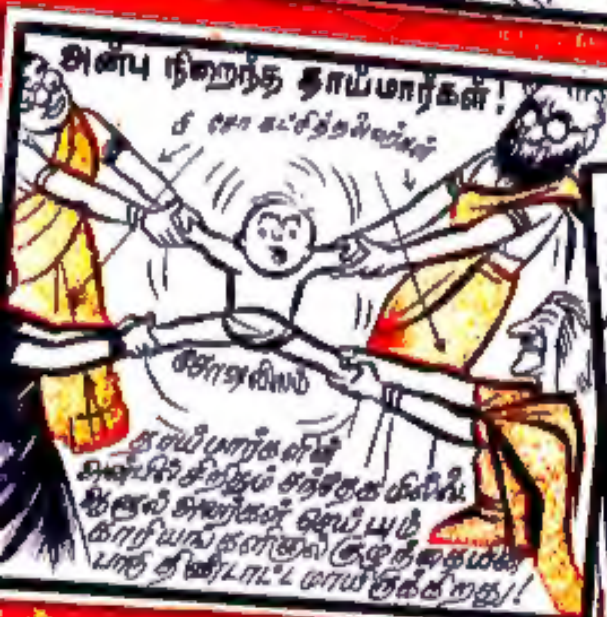
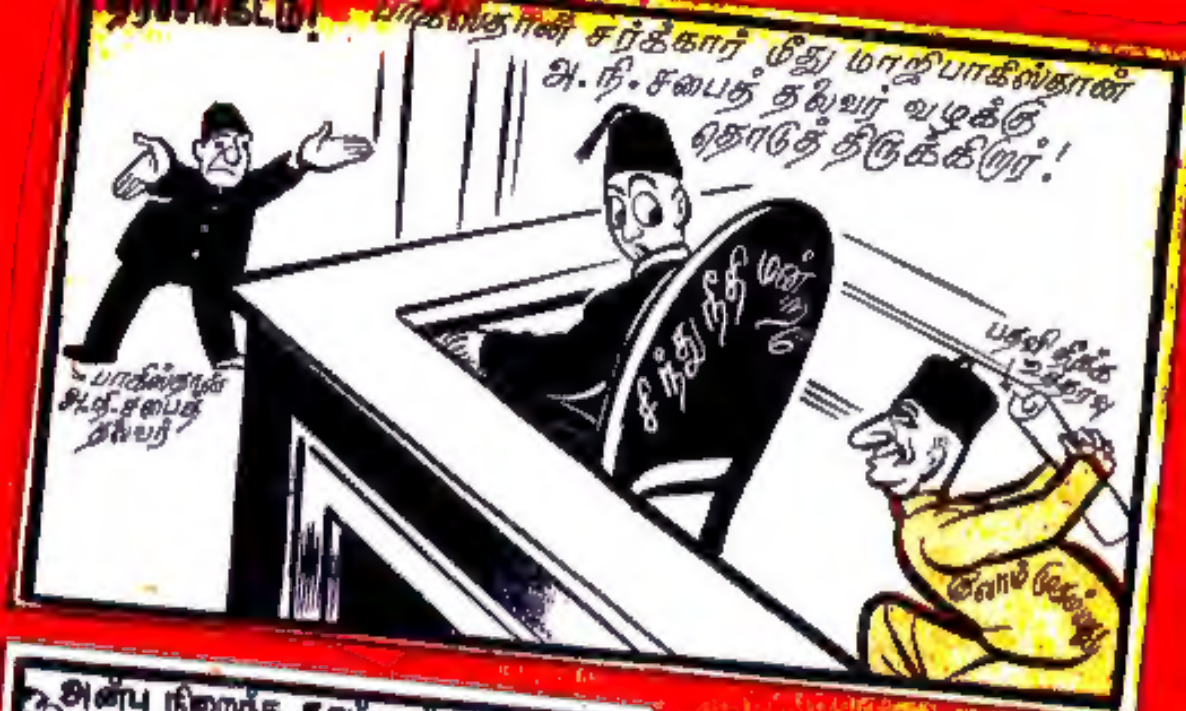
உலண்டனில் பிரிட்டனுக்கு முந்தையதில்
அரசியலறிந்து
ஏய்வு

கில்ல! அரசியலை
என்வாழ்வு!

எத்தனையோ இடையூறு
களுக்கு மத்தியில்
உலகம் சுழட்சப் பாணியில்
முன்னேறுகிறது. - நெடுஞ்

திருக்கிழார், அவர் சங்கடமொழி மூட்டுக்கட்டைப் போடுகிறார்கள் என்றும், அது கம்பமக் காட்டியும் அவருக்குத்தானே கங்கு தெரிந்திருக்கும்! "சொந்தத்துக்குப் பொருள் தேவையாகத் குறிக்கோளாகக் கொண்ட சமுதாய அமைப்பு, தற்கால உலக நிலைமைக்குச் சிறிதும் பொருள் தராதது" என்று ரெனூயி மேலும் நம் கருத்தைத் தெளிவாக விளக்கி விருக்கிழார்.

உலக நிலைமையை முன்விட்டுப் பார்த்தாலும், உள்சாட்டு நிலைமையை முன்விட்டுப் பார்த்தாலும், சொந்த வாய்க் குறிக்கோள் மறைந்து, சமுதாய வாய்க் குறிக்கோள் நிலப்பெறுவது மிகவும் அவசியமாகும். இந்திய மக்களின் முன்னிற்றமும், உலகின் சமாதானமும் இந்தக் குறிக்கோளையே பொறுத்திருக்கிறது.

சொந்த வாய் சொக்கத்துடன் குதாளிமாரின் பெருக் தொழில்சாலை ஆரக்கவும் வந்தது. உடத்து வந்தது அதுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் வகையில், பொது மக்களின் உள்சாத்தில் உலகம்கும் ஊக்கம்

பொக்கிப் பெருகாது. அத்தகைய ஊக்கம் உலகமும் வகையில் தேர் முன்னேற்றமும் ஊக்கம் பொய்க் கொண்டுள்ளது.

இதை ரெனூயி கங்கு அறிந்திருக்கிறார் என்று தெரிவதால், வாய்க் குறிக்கோள்கள் இருக்கலாம். தொழில் துறையில் சொந்த வாய்க் குறிக்கோளை ஒழிக்கவும், பொதுவாக குறிக்கோளை வளர்த்துக் கொடுத்தும் செய்யும் ரெனூயி தீவிரப் பிரயத்தனம் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

ரெனூயி தமது வாழ்வாசனமேயே பாரத நாட்டில் ரொனூயி சமுதாயத்தை அமைத்துக் கண்ணுக் கண்டு கண்களும் பங்கிடுவதைப் பெறுவது ஆண்டவன் அருள் புரவராக.

அந்த இலட்சிய சமுதாயம் அங்கவாய் துரித வாயத்தில் அமைக்கப்படும் என்று தொன்றாய்க் கொள்ளும், இலட்சியத்தைக் காரியத்தில் உடத்தில் காட்டும் பொருட்டு ரெனூயிக்கு கிட்ட, பெரிய, தீர்க்கமான வாழ்வாசன இதைவன் அருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக.

முப்பத்திரண்டுக்கு மேலே ஒன்று

இலட்சிய மனிதருக்கு முப்பத்திரண்டு சிறித பங்குபுள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதுண்டு. அந்த முப்பத்திரண்டு பங்குபுளும் வாயை எப்படி வந்திச் சாதி இப்போது ஆராய வேண்டியதில்லை. இராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய இவ்வாறு புகழ்வுள்ளிடமும், அரோகன், கிச்சி மாநித்தர் முதலிய சாத்திர வாய்க்கண்டமும் அந்த முப்பத்திரண்டு குணங்களும் பொருட்டி யிருந்தன வேண்டுமென்பபட்டிருக்கிறது.

ஊம் பிரதமர் ரெனூயி இந்தக் காலத்துச் சாத்திர வாய்க்கண்டில் தங்கிறதே ஒருவராதலால், அவரிடமும் அந்த முப்பத்திரண்டு பங்குபுளும் குடி கொண்டுக்கே வேண்டுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அந்த முப்பத்திரண்டுக்கு மேலே இவ் குண அருள் பெரும் சிறப்புப் பங்குபுளும் ரெனூயி யிடம் காண்கிறோம்.

தம்முடைய குதாளிமேலே, தம் அரசாங்க நிலாக்கத்திலுள்ள குதாளிமேலே மற்றவர்கள் சொல்லுவதற்கு முன்னும் அவரே சொல்லிக் கொண்டு விடுகிறார்! புதிதாக என்ன குதாளி சொல்லுவது என்று தெரியாமல் எதிர்பாராதே விழிக்க வேண்டியதா யிருக்கிறது!

மேற்கூறிய பிரச்சந்திரமேயே ரெனூயி ஊம் காட்டுக் கண்க் குதாளியைப் பற்றிப் பங்குபுளது பெரி யிருக்கிறார்:—

"ஊம் காட்டுச் சில வகாசனமில் படித்து வரும் ஒக்கொரு மாணவனும் ஏதேனும் ஒரு தொழிலுக்குப் பதிர்ப்பு பெறுகிறார். வேளியில் வந்தவுடனே அந்த தொழிலில் செய்யத் தொடங்குகிறது. அத்தகு வேளாறு நிலைமையை இந்த நாட்டில் குடிசைகள் முடிப்பதைக் காண்கிறோம். ஊம் சில வகாசனமில்லாத குதாளிமேலே இவ் குணங்கள் வேளியுடனேயே இருக்கிறார்கள். வேளியைத் திறந்து செய்யத்தகு வேலை கொட்டகாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்."

ஊம் காட்டுக் கண்க் குதாளி 'மட்டத்திலும் மட்டமானது' என்றும், 'முற்றிலும் பணத்திலும்' என்றும் ரெனூயி முன்னரும் பல தடவை சொல்லி யிருக்கிறார். ஆயினும், இந்தக் கண்க் குதாளியை மற்ற அமைக்க அவர் ஏன் பிரயத்தனப்பட வில்லை! அரசாங்க நிலாக்கத்தில் அவருக்கு உதவி செய்யும் சங்கக்கன் அங்கவாய் தங்கமாத அமைதி திருக்கிறார்கள்! ரெனூயி ஒருவராக, அங்கவாய் காசிபங்கித்தான் செய்துவிட்ட முடியும்!

ஆறும் நாலும் பத்தா? ஏழும் மூன்றும் பத்தா?

மீசேந்த வரத்தில் ஊம் ஐதுபிபி இராஜேத் திர பிரதமர் அவர்களும் எமது கண்க் குதாளியைப் பற்றி ஒரு குரல் "ஓ" வென்று அவர் அழுதிடுக்கிறார்கள்! "சாத்திரம் வந்த ஏழு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டனவே! இன்னும் எமது கண்க் குதாளியில் மட்டும் ஒரு மாறுதலும் இல்லாமல் விடுகிறதே! ஆறும்புக் கண்க் குதாளி வகாசனமில் கண்க் வகையிலே யிரட்டியுடன் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த கண்க் குதாளியை இன்னும் கட்டிக்கொண்டு அழுதிடுக்கிறோம்!" என்று பரிதாபத்துப் புலம்பி யிருக்கிறார். இந்த ஊக்கிய விஷயத்தைப் பற்றி அவராமாத இவ்வாறெடுத்துத் தக்க மாறுதல்களைச் செய்யும்படி கண்க் குதாளியில் சம்பந்தமுள்ள அலுவலர்களும் வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஐதுபிபி செய்யும் தவறு, பங்குபுள ரெனூயி செய்யும் தவறு, என்னும் இதைதான்:— கண்க்

குதாளியை மற்றவருக்குக் கண்க் இவ்வாறு சில பரிதாபமுள்ள கண்க் யிருப்பதுதான்!

கண்க் குதாளி ரிபுளர்க்கைக் கொண்ட கண்க் குதாளி கமிட்டிகளும் மகாசாளுகளும் சபைகளும் இது வகை எத்தனையோ எட்டிடுக்கின்றன; சிபாரிசுகளும் செய்திருக்கின்றன. அந்தச் சிபாரிசு களுக்கெல்லாம் உதாரணமாகக் கொங்கக் கடிய சிபாரிசு ஒன்று சென்ற மாதத்தில் வெளியாயிற்று. எமது குதாளியில் கண்க் குதாளியில் சீர்திருத்தம் ஏதேனும் தேவையா என்பதை ஆராய்ந்து சொல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கண்க் ரிபுளர்க்கை அடங்கிய கமிட்டி,

"ஆறும் நாலும் பத்தா என்று, கவத்துக் கொள்ளலாமா? — அல்லது ஏழும் மூன்றும் பத்தா என்று கவத்துக் கொள்ளலாமா?"

என்றுப் மகத்தான பிரச்சினைய எடுத்துக் கொண்டு அங்கி ஆரம்பித்தது. இந்த ஆரம்பிக்க வாக கயிறுச் சுழல்கின்றவர்களை நோக்கிப் பிரவாகம் செய்தார்; வேறு பல கவி சிபுனர்களின் எழுத்துகளைக் கேட்டறிந்தார்; ஸ்டீக்கைக் காண்போய் செவ்வெடுத்தார்; முடிவில் வேறு கோண அறிக்கையைத் தயாரித்து வெளியிட்டார்.

"எனும் லுள்ளும் பத்து என்று வைத்துக் கொள்வதே உத்தமம்!"

என்பது அவர் எழுதப்பட பொய்ச்சிற் றாராயம்.

இப்போ தேவ்வாய் கதல்களில் ஆறு வருஷம் படித்து என். என். என். சி. பீட்டிஸனில் தேறிய பிறகு, ஹார்வர்டில் சேர்க்கு வது வருஷம் படித்து பி. ஏ. பீட்டிஸ தேற வேண்டும் என்று இருக்கிற தன்மையார்.

கதல்கள் படிப்பது ஏழு வருஷம் ஆகியிட்டு, ஹார்வர்ட் படிப்பது லுள்ள வருஷங்கள் செவ்வகை வேண்டும் என்று கவித்துவதரையில் வரை வந்த சிபுனர்களின் சிபர்க் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இத்தனை காலமாக ஆறும் என்று பத்து என்று இருக்கையில் என்ன குறைத்து போயிற்று! ஏழும் லுள்ளும் பத்து என்று மாற்றி விடுவதால் என்ன பெரிய கண்மை வந்திருக்கிற போயிற்று! இத்தகு ஒரு கயிறுக்கு! விசாரணையார்! இத்தகுப் பணம் செலவார்! இதையும் ஒரு மாதமார்!—என்று குறுக்கிடுகிற விடயங்கள்.

அத்தகு மேலே எட்டிக்குப்பறையும் கேளுங்கள். சிபர்க் வெளிவரவருகிற உயர்ந்தப் பணிகளை நடத்தும் சிபர்க்களையும் தலைமை ஆகியவர்களும், "ஆறு வருஷம் படித்த மானவர்களை ஏழாவது வருஷமும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அத்தகுப் பணிக்கட்டத்தில் இடம் எங்கே! ஆகியவர்கள் எங்கே! செவ்வகைப் பணம் எங்கே!" என்று கேட்டார்கள்.

உடனே மகத்தான சிறி மந்திரிகளுக்குப் பாய் வந்த விட்டது, "என்கலைப் பணம் மட்டும் கேட்காதிர்கள்! இந்த சிபர்க்கை அனுமதிக்குவதற்காக அகியப்படி பணம் செவ்வகைக் குடியாது!" என்று சொன்னார்கள்.

எத்தனை கோடி தேவைப்படும்?

இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் தயாரிப்பது பற்றி இப்போது திட்ட சிபுனர்கள் ஆலோசித்து வருகிறார்கள். ரூபாய் எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் முதலில் முடிவாகி விட்டது! இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்துக்காக ஐயாயிரத்து ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவாகும் படியாம்! இதில் கமரீ இத்தாது கோடி ரூபாய் தரவேண்டிய கோவிலிட்டும் என்ற கண் சென்றியை நமது சிறி மந்திரி சுப்பிரமணியம் வெளி விட்டிருக்கிறார். இவ்வளவு பணத்தையும் செலவு செய்யத்தகுந்த தகுந்த பயனுள்ள திட்டங்களை கவிய குறைவில் வகுத்து உடத்தி வைத்தால், பல துறைகளிலும் ஈட்டிச் லுள்ளேந்தும் அரிதமாக எட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சுத்த அம்மத்து ஆராய்ச்சைக் கொண்டு, "பயனுள்ள திட்டங்கள்" என்று தீர்மானிப்பது!

பாரத தேசத்தின் முக்கியமான செல்வம் இவ் குள்ள ஆள் பங்கெய்யாகும். ஆதலின் எம் ஆள் பங்கெய் அகியமாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய திட்டத்தையே எவ்வ குறைவில் வகுக்கப்பட்ட பூரண பங்க் தரும் திட்டம் என்று சொல்லலாம். இத்தப்படி செய்வதென்தான் முதல் ஐந்து வருஷத்

காலகாலம் முடிவு ஏற்பட்டது என்று வென்றும், "கொளியப்பட்ட பணிக்கட்கள் கவிய வருஷமும் உத்தமமாம்; கொளியப் படி விட்டம் ஆறு வருஷமும் உத்தமமாம். ஏழு வருஷம் படித்து விட்டு வருஷமாவதுக்குக் ஹார்வர்டில் லுள்ள வருஷம் கவி போயிற்று போதுமானது; ஆறு வருஷம் படித்து வருஷமாவதுக்கு லுள்ளோம் ஹார்வர்டில் வந்து வருஷம் கவிவே அக்கைமாம்!" என்பதுதான்.

இக்கே ஒரு வருஷம் கட்டினால் என்ன! அக்கே ஒரு வருஷம் குறைந்தால் என்ன! கட்டித் குறைக்காமல் இப்போது இருப்பது போல் இருக்கிறதான் என்ன! இத்தெல்லாம் கவித்துவதரையில் சிறிக்குத்தாம்! இத்தக் கைக்குத்தாம் சிறிக்குத்த போகக்கூட இவ்வளவு வரப்பெற்றதாம்! ஆகையால் புறாரலோகையார்!

கதலில் செல்வப்படுகிற 'சுத்தரீ முடி' கட்டத்தில் கட்டக் கூடிய ஆலோசனைகளைப் போன அகியவரே தோன்றுகிறது!

ஆம்; எம் கவித்துவதர சிபுனர்களை வேறு சுத்தக் கவித்துவதர வேறுமாதிரியும் செவ்வகைக் கேட்கலாம்; கங்குக் செவ்வகைகள்.

ஆனால் அவர்கள் சுத்தக் கவி குறை உருவாகி விட்டது, சுத்தக் கவி குறைவில் அவர்கள் உழந்து புரண்டு மேலேறி வந்திருக்கிறோமோ, சுத்தக் கவி குறைவையே மாற்றி அமைக்கும் படி சொன்னால், அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்!

மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற உதவக்கூற போகக்கூறத்தான் சொல்வார்கள்.

ஈட்டிச் தேவைகளையும், மக்களின் ஆர்வங்களையும், வெளி நாடுகளில் எட்டும் கவிப்புகளையும் கவனித்த நேருஜி போன்ற தலைவர்களையும் செலுத்தினால்தான், மெக்காவே தந்திரணிய இத்தக் கவி குறைவை மாற்ற முடியும். அப்படி அவர்கள் மாற்ற முற்படும்போது, கவி சிபுனர்கள் முதல்—எழுத்தறிவே இவ்வளவுமே வகையில் எவ்வாறும் சேர்க்கு செப்பும் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

திட்டத்தில் பெரிய குறைபாடு என்பதை எடுத்துக் காட்டி விடுக்கிறோம்.

இத்தக் குறைபாடு அகம் இருப்பதைத் திட்டம் வகுத்தவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

ஆகையினால், இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில், வேலை பிள்ளைத் திட்டப்பட்டதை ஒழிக்கும் குறிக்கோள் முக்கியமாக வைத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திட்டத்தில் குறிக்கோளில் இத்த மாதந்தரம் பெரிதும் பாராட்டி வருவதற்குமுள்ளும்.

"வேலைபிள்ளைத் திட்டப்பட்டதை ஒழிப்பது" என்பதும், "ஆள் பங்கெய் புரணமாய் பங்க் படுத்தவது" என்பதும் ஒரே பொருள் கொள்கையாகும்.

புதிய குறிக்கோளுடைய போடப்படும் திட்டம் எப்படி விடுக்க வேண்டும்! பெரிய முதலீடுகள் தேவைபடுவதால் மகத்தான ஆதரவு தேவையில்லை அமைப்பதில் லுள்ள நமது ஆள் பங்கெய் கங்கு உபயோகிக்க முடியுமோ! அல்லது வேலைபிள்ளைத் திட்டப்பட்டதைப் போக்கிவிட முடியுமோ!

இத்தகு குறைபாடு பதில் பங்கெய் நேருஜி தமது பிரேரணைத் திறிவிடுக்கிறார்.

டுமெக்ஸ் பால் உணவு

கணிசமான விலைக் குறைவு
அறிவிப்பு

மிகக் குறைந்த விலைக்கே சிற்க வேண்டும்
என்னும் எங்கள் கொள்கையை அனுசரித்து

டுமெக்ஸ் பால் உணவின்

விலையை, 1-11-1954 முதல் 15%க்கு அதிகமாகவே
குறைத்திருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

டுமெக்ஸ் இப்பொழுது மார்க்கெட்டில் கிடைக்கும்
குழந்தை உணவுகளில் மிகக் குறைந்த விலையுள்ளது—
மிகச் சிறந்ததும் கூட.

1 டுமெக்ஸ் "டுப்ரூலின்—டெஸ்ட்" செய்த பசுக்
களின் பாஸ்திரிக்ரே முற்றிலும் தயாரிக்கப்படுகிறது
என்பது ஓராய்வுக்குக்கூடும்.

■ அது உங்களுக்கு குழந்தை கலப்பமாக தீர்மானிக்க
வேண்டுமென்றே மிகவும் சாஸ்தான மாவாகத் தயார்
சிக்கப்பட்டுள்ளது.

**உங்கள் குழந்தைகளுக்கு டுமெக்ஸ் பால் உணவைக்
கொடுத்து அவர்களுக்கு வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்**

சிமரதாரா

அத்தியாயம் 23

பாதிரித் தோட்டம்

அன்றைக் கெல்லாம் என் மனத்தில் ஒரு புதிய பரபரப்புக் குடி கொண்டிருந்தது. ஒரு காரணமற மில்லாமல் வீட்டில் அங்கு மிங்கும் போய்க் கொண்டிருந்தேன். சில சமயம் அகாரணமாகச் சிரித்தேன். சில சமயம் எனக்கு நானே பேசிக் கொண்டேன்.

"அம்மா!" என்று உரத்துச் சத்தம் போட்டுக் கூப்பிடுவேன். அம்மா அருகில் வந்து, "என்ன, இந்து! ஏன் கூப்பிட்டாய்?" என்றால், பதில் சொல்லத் தெரியாமல் விழிப்பேன். நான் அம்மாவைக் கூப்பிட்டது எனக்கே நினைவிராது. எதற்காக அவளைக் கூப்பிட்டோம் என்று நினைத்துப் பார்த்தாலும் தெரியாது.

மோட்டார் விபத்தில் நானும் கன்றுக்குட்டியும் சிக்கிக் கொண்ட சமயத்தில் நான் பீதி யடைந்திருக்க வேண்டும் என்று அம்மா நினைத்தான். அதற்காகச் சில பரிகாரங்களைச் செய்தான். தெந்நியில் மந்திரித்த திருநீறு இட்டான். கொஞ்சம் மிளகு எடுத்து என் தலையைச் சுற்றி எரிவிற அடுப்பிலே கொண்டு போட்டான். அப்போது உண்டான கார்ப்புகையானது என் மனத்திலிருந்த பீதியை யெல்லாம் வீசட்டி அடித்து விடும் என்று எண்ணம் போனதுமே!

இப்படி யெல்லாம் செய்தும் என் பிரமை நீங்காமற் போகலே, அம்மா மந்திரமூர்த்தியிடம் - "இந்தப் பெண்ணை இவ்விமேல் தனியாக வேளியை அனுப்பவே கூடாது!" என்று சொன்னான்.

"உன் மகளை விட்டுக்குள்ளேயே கட்டிப் போட்டு வைத்திருக்க முடியும் என்று நினைத்தாயா? இன்றைக்கு இவள் இன்னும் வெளியில் புறப்படாமல் விருப்பதே ஆச்சரியம்!" என்றார் மந்திரமூர்த்திப் பண்டையார்.

"விட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற வித்தை பனித் தங்கவிறத்தா!"

என்னும் கவிபரசர் பாசதியார் பாடலை நான் பாடிக்காட்டினேன்.

"பூட்டி வைக்கா விட்டால், என்னைக் காவது ஒரு நாள் 'காலை முடித்தக் கொண்டேன்' 'மண்டையை உடைத்துக் கொண்டேன்' என்று வந்து நீற்பாள்!" என்றான் அம்மா.

"அப்படி யெல்லாம் ஒன்றும் நேராது. கம் இத்துவைக் கடவுள் காப்பாற்றுவார்!" என்றார் மந்திரமூர்த்தி.

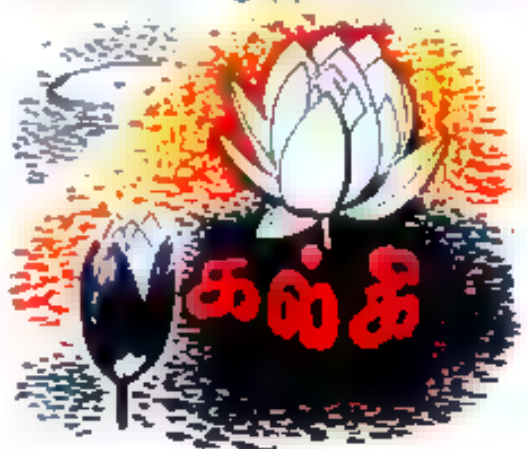
"ஆமாம், அப்பா! இன்றைக்கு என்னையும் வில்லியையும் கடவுள்தான் காப்பாற்றினார்!" என்றேன் நான்.

"உங்களை மட்டும் என்ன? எல்லா ரையுந்தான் கடவுள் காப்பாற்றுகிறார்!"

"இல்லை, இல்லை! எங்களை 'ஸ்பெஷலாக' வந்து காப்பாற்றினார். கடவுளுக்கு எல்லா பாவங்களும் தெரிந்திருக்கும் அல்லவா, அப்பா! இங்கிலிஷில் அதைத் தால்கூட வருவார் அல்லவா?"

"நீ அவரை இங்கிலிஷில் கூப்பிட்டாயா, என்ன?" என்று கேட்டார்.

"நான் கூப்பிடவில்லை! மோட்டார் வண்டியில் வந்தவர், - ஸுயின்தார் தங்க பாண்டியனுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவர், - நானும் கன்றுக் குட்டியும் எப்பெர்ப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமையில்

திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்த்துவிட்டு 'ஓ மை காட்!' (Oh My God!) என்றார். கிறிஸ்தியன் 'ஆதிமுலமோ!' என்று அழைத்ததும் பகவான் ஓடிவரவில்லையா? அதுபோலக் கடவுள் இங்கேயும் ஓடிவந்து மோட்டார் வண்டியை அவசரமாகப் 'பிரேக்' போட்டு நிறுத்தினார். இல்லாமற் போனால் நான் காலை நன்றாக ஓடித்துக் கொண்டோ, மண்டையை உடைத்துக் கொண்டோதான் வந்திருப்பேன்!" என்றேன்.

இதைக் கேட்ட மந்திரமூர்த்தி சிரித்து விட்டு, "பார்த்தாயா, கந்திரமணி! உன் மகள் கடவுளுக்குப் பயப்படாமல் பரிசாகச் செல்கிறாள்? இவன் எதற்குப் பயப்படுவான்? இவன் ஏதோ பயந்து விட்டதாக என்ன நினைக்கவும் கூலிப்படுகிறாயே?" என்றார்.

என் தாயார் என்னைப் பார்த்து, "அப்படி யெல்லாம் பேசக் கூடாது. இந்து! விளையாட்டுக்காகக் கூடத் தேய்வ சிந்தனை செய்யக் கூடாது. அந்தச் சமயத்தில் மோட்டார் வண்டியின் டிரைவருக்குப் 'பிரேக்' போட்டு வண்டியை நிறுத்தத் தோன்றியது அவ்வளவு? அதுதான் கடவுளின் திருவருள்!" என்னுள்.

உண்மையில், தேய்வ சிந்தனை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் மனத்தில் அணுஅணுவும் இருக்கவில்லை. மோட்டாரில் நான் பார்த்த புதிய மனிதரைப் பற்றி அவர்களிடம் பேச வேண்டும் என்று தோன்றியது. அதனுலேதான் அந்தப் பேச்சையே எடுத்தேன். ஆனால் அவர்களோ கடவுளின் கருணையைப் பற்றி எனக்குப் போதனை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்! அந்த மனிதரைப் பற்றி ஒன்றும் கேட்கவே இல்லை!

அத்துடன் விட்டு விடாமல், நான் மேலும் "அப்பா! தங்கபாண்டியனுடன் வந்த மனிதர் யாராயிருக்கும்?" என்று மந்திரமூர்த்தியைக் கேட்டேன்.

"அதைப் பற்றி நமக்கென்ன விசாரம், இந்து! ஏதோ உன் பேரில் வண்டியை ஏற்றுவல் விட்டார்களே, அந்த வரையில் சந்தோஷப் படுவோம், மதிற் ப்படி, அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நமக்கு எவ்விதச் சம்பந்தமும் இல்லாம விருப்பதே நல்லது!" என்றார்.

"தங்க பாண்டியன் சோம்ப நல்ல பிள்ளை என்று நீங்களே பலமுறை சொல்லி யிருக்கிறீர்களே?"

"அதனால் என்ன? அவருடைய மரமன் சொக்கையா என்னைக் கடித்து மென்று தின்று விடலாம் என்று நினைக்கிறான்.

இந்த ஊரை விட்டே என்னைத் தூதர் விடப் பார்த்திருன். அது அவனுடைய முடியாது; அவனுடைய பாட்டனாகிய குன்னப் பாண்டியன் திரும்பி வந்தாலும் முடியாது!" என்றார் மந்திரமூர்த்தி.

இது என்னமோ உண்மைதான். என் தகப்பனார் காலிலங்கம் மறைந்த பிறகு சிலகாலம் லவரயில் சொக்கையா எங்கள் வழிக்கு வராமலிருந்தார், மறுபடியும் அவருடைய சொகுபத்தைக் காட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார். பழையபடி கோர்ட் விபாஜியங்கள் ஆரம்பித்து நடந்தன.

ஐயின் நிலங்களும் எங்கள் பண்ணை நிலங்களும் அடுத்தடுத்து உள்ள இடங்களிலெல்லாம் தகராறுகள் விளைந்தன. ஐயின் ஆட்களை ஏவி விட்டுப் பண்ணை ஆட்களுடன் சண்டை பிடிக்கப் பண்ணினார். இந்தச் சண்டைகளின் மூலமாக அடிதடி வாக்குகள் ஏற்பட்டு நடந்தன. சில சமயம் ஐயின் ஆட்களும் சில சமயம் பண்ணை ஆட்களும் தண்டனைக்கு உள்ளானார்கள். இதனுலெல்லாம் ஐயினுக்கும் பண்ணைக்கும் மேலும் மேலும் விரோதம் வளர்ந்து வந்தது.

இவற்றை யெல்லாம் நினைவு படுத்திக் கொண்டு நான் 'அப்பா சொல்லுவதில் சிவாபம் இருக்கிறது' என்று ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால் உடனே மனம் சஞ்சலம் அடைந்தது. "ஐயு சண்டைக்கும் புதிதாய் வந்திருப்பவருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவருடன் எதற்காக விரோதம் பாராட்ட வேண்டும்?" என்று மனத்துக்குள் சொல்லிக் கொண்டேன்.

பிறகு மந்திரமூர்த்திப் பண்ணை பார் ஏதோ ஒரு விபாஜியம் விசாரனைக்கு வருவதை முன்னிட்டுத் திருந்தி புரத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அப்பாலும் இல்லாமற் போகவே எனக்கு விட்டில் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. அம்மா குடும்பக் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தான், பண்ணைக்குப் போகலாம் என்றால், அச்சமயம் விதைதேனி, நடவு, அறுவடை ஒன்றும் இல்லை. அருவிக்கரைப் பங்களாவுக்குப் போகலாமா என்று நினைத்தேன். பிறகு அந்த எண்ணத்தையும் மாற்றிக் கொண்டு, என்னுடைய பழைய வரத்தியார் அம்மாளைப் பார்த்து விட்டு வருவதற்காகக் கிளம்பினேன்.

குங்குமத்துறையில் எனக்குச் சிறு கிதிகள் பாரும் இல்லை என்று முன்னம் எழுதியிருக்கிறேன். என் பிரசுரத்துக்கு

ஒத்த வயதுடைய சிறுவனின் இவ்வளவு என்பது உண்மைதான். ஆனால் வயதிலும் அறுபவத்திலும் முதிர்ந்த சிறுவனின் ஒருவர் எனக்குக் கிடைத்திருந்தார்.

எங்கள் ஊரில் பெண்கள் பள்ளிக் கூடம் ஆரம்பித்த புதிதில் இரண்டு உபாத்தியாயிகளிடம் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் பெயர் கலீலா. இவர் எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் பிரியமாக இருந்தார். மூக்கியமாக என்னிடம் விசேஷ அன்பு காட்டினார். என் தாயாருடைய சோகக் கதைகளைக் கேட்டதனால் தானே என்னயோ அவருக்கு என் பேரில் அதிக அன்பு உண்டாயிற்று.

கலீலா டீச்சர் இதில்தான் மதத்தைச் சேர்ந்தவர். நிரிந்துக்களியே பெண்களின் சம்மதத்தைக் கேட்காமல் கவியானம் செய்து கொடுத்து விடும் வழக்கத்தை அவர் அடிக்கடி கண்டனம் செய்வார். "மனமொத்துச் செய்து கொள்ளும் மனார்தான் திருமணம். மற்றதெல்லாம் அடிமைத்தனம்" என்று கூறுவார். தம் வாழ்க்கையிலேயே அவர் அதை நிரூபித்திருந்தார். அவருடைய பெற்றோர்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நிரிந்து மதத்தைச் சேர்ந்த 'அஞ்ஞானி' ஒருவரை அவர் மணந்து கொண்டார். ஆனால் சில காலத்துக்குள் அந்த அஞ்ஞானி யதில்தான் பாதிரியாரிடம் "ஞானஸ்வரணம்" பெற்று ஞானியாகி விட்டார். இன்னும் சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த ஞானி பரிபக்குவ நிலையை அடைந்து பரம பதத்துக்குப் போய் விட்டார்!—இவ்வாறு கலீலா தேவியைப் பிடியாதவர்கள் அவரைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். எனக்கு என்னயோ அவரிடம் மிக்க அன்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டிருந்தன. அக்கா தங்கைகளுடன் பிறவாதவனாகிய நான், கலீலா தேவியை என்னுடைய மூத்த தமக்கையாகப் பாவித்து அன்பு செலுத்தினேன். வீட்டில் என் அண்ணியிடமும் மந்திரமூர்த்தியிடமும் எனக்கு அவ்வளவு பாசம் இருந்திராவிடில், ஒருவேளை இதில்தான் மதத்தைச் சேர்ந்தாலும் சேர்ந்திருப்பேன்.

நான் பள்ளிக்கூடம் போவதை நிறுத்தியவுடனேயே, கலீலாதேவியும் உபாத்தியாயினி வேலையை விட்டு விட்டார். பள்ளிக்கூட சோதனைக்காக வந்த அதிகாரிகள் அவரிடம் சரிவர நடந்து கொண்டாத்தினால், அவர் வேலையை விட்டு விட்டதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரிகளிடம் இவர் சரிவர கூட்டு கொன்னவில்கூட பென்று வேறு

சிலர் கூறினார்கள். இதன் உண்மையைப் பற்றி நான் விசாரித்ததில் முயலவில்லை. எதற்காக விசாரிக்கவேண்டும்? உண்மை எதுவா யிருந்தால்தான் என்ன? என் அண்ணாக்கும் மந்திரமூர்த்திக்கும் அடுத்த படியாக என்னிடம் அன்பு வைத்திருந்தவர் பேரில் யார் என்ன புகார் சொன்னாலும், அது என் காதில் ஏறவில்லை.

எங்கள் வீட்டிலிருந்து அருவிக்கரை பங்களாவுக்குப் போவதற்குக் குறுக்குப் பாதை ஒன்று உண்டு. ஏறக்குறையச் செங்குத்தாக நின்ற ஒரு மொட்டைப் பாறையின் மீது ஏறி அந்தப் பக்கம் இறங்கினால், விஸ்தரமான தோட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அத்தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு வளர்ந்த விருட்சங்கள் பல இருந்தன. மாமரங்கள், பலா மரங்கள், எலிக்காய் மரங்கள், செண்பக மரங்கள், புன்னை மரங்கள், எல்லாம் உண்டு. அத்தோட்டத்தின் ஒரு ஓரமாகச் சிறிய ஓசை, ஒன்று இருந்தது. ஓசையில் பளிங்கு போன்ற தெளிந்த நீர் சுழலும் கதகளின் மீது உருண்டு புரண்டு வரவென்ற சப்தத்துடன் ஓடும் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தால் பொழுது போவதே தெரியாது. அந்த ஓசையின் ஓரமாகச் சில இடங்களில் மூங்கில் புதர்கள் அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும். மூங்கில் கைழகளின் துளி தழிந்து மூங்கில் இலைகள் ஓசை நீரைத் தோட்டுக் கொண்டிருக்கும் இடங்களும் உண்டு. மூங்கில் இலைகளின் மீது ஓசை நீர் உராய்ந்து கொண்டு போகும்பொழுது உண்டாகும் இனிமையான ஓசை, பூத்துக் குழந்தைகளும் புன்னை மரங்களில் தேன் வண்டுகள் இசைக்கும் சங்கராத்தட்டன் போட்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

இந்தத் தோட்டத்துக்குப் 'பாதிரித் தோட்டம்' என்று பெயர். அத்தோட்டத்தின் கடுவில் உள்ள பங்களாவுக்குப் 'பாதிரியார் பங்களா' என்றும் 'சிவப்புப் பங்களா' என்றும் பெயர் வழங்கின.

சில காலத்துக்கு முன்பு வெள்ளைக் காரப் பாதிரியார் ஒருவர் குங்குமத்துறைக்கு வந்திருந்தார். குங்குமத்துறையின் இயற்கை வளப்பு நகரந்த குழந்தைகளுக்குப் பெரிதும் பிடித்திருந்தது. ஆகையால் அப் பாதிரியார் அந்த ஊரிலேயே நீர்த்தரமாகத் தங்கியிருந்து, அஞ்ஞானிகளாகிய நிரிந்து மதத்தினரைக் கிறிஸ்துவ ஞான மார்க்கத்துக்குத் திருப்பும் தொண்டு செய்யத் தீர்மானித்தார்.

இந்த உத்தேசத்துடன் ஐந்தா ஏக்கரா நிலம் வாங்கி அதில் தோட்டம் போட்டார். தோட்டத்தின் நடுவில் பெரிய பங்களா ஒன்றும் கட்டினார். அதன் கவர்சனில் சிவப்பு வர்ணம் அடித்திருந்தபடியால் 'சிவப்புப் பங்களா' என்று சிலர் அதைச் சொன்னார்கள்.

பாதிரிபார் ஒன்று சீராகக் ஆண்டவன் வேறு ஒன்று சீராத்திருந்தார். பங்களா கட்டி முடித்து இரண்டு வருஷம் ஆவதற்குள் பாதிரிபாரை ஆண்டவன் பரம்பதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டார். இது கடந்த இருபது ஆண்டுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. இப்போது தோட்டம்

என்கு பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் பங்களா வருஷத்தில் பத்த மாதம் பூட்டிக் கிடக்கும். சாதல் காலத்தில் யாராவது பெரிய மனிதர்கள் இரண்டு மாதத்துக்கு அந்தப் பங்களாவை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வசிப்பார்கள். மற்ற நாளெல்லாம் காலியாகவே இருக்கும். பங்களாவை யோட்டி வேலைக்காரர்கள் வசிப்பதற்குச் சிறிய விடு ஒன்று கட்டியிருந்தாள் பாதிசீலர். அந்த வீட்டில்தான் எங்கள் கலை அம்மான் வயது முதிர்ந்த பெற்றோர் களுடன் வசித்து வந்தாள். கலைவின் தந்தை தோட்டக் கலையில் என்கு பயிற்சி பெற்றவராம். தோட்டத்தை மேற்பார்வை பார்த்து என்கு பராமரிக்கும் வேலைக்கார அலருக்குச் சொற்ப சம்பள

மூல வாடகை வில்லாமல் குடிவிருக்கும் வசதியும் அளிக்கப்பட இருந்தன.

கசிலா தேவியின் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து விலகிய பிறகு, அரசன்மனையில் வசித்த போன் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கும் ஆலுவல் பார்த்து வந்தார். அரசன்மனையிலிருந்து இதற்காகக் கிடைத்த சன்மானம் அந்தச் சிறிய குடும்பம் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

எனக்கு எப்போதாவது பொழுது போகாமல் அதுப்பாக இருந்தால், நான் கசிலா தேவியின் வீட்டுக்குப் போவது வழக்கம். மூக்கியமாக, மந்திரமூர்த்தி பண்டையார் ஊரில் இல்லாத தினங்களிலேயே போவேன். அவர் ஊரில் இருந்தால், எனக்குப் பொழுது போகாத சங்கடம் ஏற்படுவதில்லை.

இன்றைக்கும் எங்கள் பழைய உபாதிதியாயினி அம்மாளை நினைத்துக் கொண்டு சிறிது நேரம் பேசிப் பொழுது போக்கி விட்டு வரலாம் என்று எண்ணிப் புறப்பட்டேன். அந்த அம்மாள் நேற்று மாலை அரசன்மனைக்குப் போய் விட்டு வந்திருப்பார்; ஆகையால் புதிதாக வந்திருப்பவரைப் பற்றி அவருக்கு ஏதேனும் தெரிந்திருக்கக் கூடும் அல்லவா? அப்படித் தெரிந்திருக்கா விட்டாலும் பாதகமில்லை. நேற்று நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி அவரிடம் சொல்லலாம். கசிலா அம்மாளுடன் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தாலே மனத்தி லுள்ள பரபரப்பு அடங்கி விடும். பாதிரி யார் தோட்டத்தின் வழியாக ஒரு முறை போய்விட்டுத் திரும்பினாலும் மனத்தில் நிம்மதி ஏற்படும்.....

மேட்டுப் பாதையில் ஏறி இறங்கிப் பாதிரித் தோட்டத்தின் குறுக்கே சென்ற ஒற்றையடிப் பாதையில் விரைந்து நடத்தேன். அன்று அத்தோட்டத்தின் வரண வனப்புக்களிலும் ஓசை இன்பங்களிலும் என் உள்ளம் ஈடுபடவில்லை. பூங்குயில் களின் இன்ப தேம் காடில் விழவில்லை. தேன் வண்டுகளின் வினாக்களும் போதை அளிக்கவில்லை. நீரோடைக் கரையில் இள மூங்கில் இலைகளும் வழுவுழுப்பான கூழாங்கற்களும் இன்ன இரகசியங்கள் பேசிக் குலாவிய ஒளிகள் செவியில் ஏறவேயில்லை. வான வில்லில் ஒளிரும் அத்தனை விதவிதமான வர்ண பேதங்களை வுடைய மாமலர்கள் அத்தோட்ட மேங்கும் உதிர்ந்து சிதறிக் கிடப்பதை என்னுடைய கண்கள் கவனிக்கவில்லை.

விவிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பு நேரே சென்று இவர்களை அடைவது போல் வானம் ஒற்றையடிப் பாதை வழியாக விரைந்து சென்று கசிலா தேவியின் வீட்டை அடைத்தேன். நான் எதிர் பார்த்தது எண் போகவில்லை. அந்த அம்மாளும் என் வரவை எதிர் நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிந்தது.

"இந்து நேற்று மோட்டார் விபத்தில் தப்பிப் பிழைத்தாயாமே! வயது வந்த பெண், இப்படியா கன்றுக் குட்டியைத் தூத்திக் கொண்டு, நஞ்சு சாப்பியல் ஓடுவது? நாலு பேர் சிசிக்க மாட்டார்கள்!" என்னுள்.

"சிரித்தால் சிரிக்கட்டும், மூச்சு! சிரிப்பு உடம்புக்கு நலவது என்று நீங்கள் சொல்லி யிருக்கிறீர்களே! என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதால் நாலு பேருக்கு உடம்பு குணமானால் நலவது தானே? அது போகட்டும்; உங்களுக்கு எப்படி அதற்குள் தெரிந்தது? புதிதாகச் செய்தி சொல்லப் போகிறேன் என்று என்னைக் கொண்டல்லவா ஆவலோடு வந்தேன்?" என்றேன்.

"நேற்று சரவங்காலம் அரசன்மனைக்குப் போயிருந்தபோது தெரிந்தது. நேற்றெல்லாம் அரசன்மனையில் இதைப் பற்றித் தான் பேச்சு!"

"எதைப் பற்றிப் பேச்சு?"

"எதைப் பற்றியா? நீ மோட்டார் அடியில் விழுந்து உயிரை விடப் பார்த்தாயாமே? எதைப் பற்றித்தான்! அந்தப் பிள்ளை கூட என்னைக் கேட்டான்! 'விட்டில் ஏதாவது அவளுக்குச் சண்டையா? கோபத்துக் கொண்டு வந்து காச் அடியில் விழுந்து சாக நிரித்தாளா!' என்னுள். 'அப்படி பெல்லாம் ஒன்று யில்லை; விட்டுக்கு அவன் சொல்லப் பெண்; தாய் தகப்பனின் அருமைக் கண்மணி; ஆனால் கொஞ்சம் துருதுருப்புள்ளவன்' என்று சொன்னேன். அப்புறம் உன் தாய் தகப்பனரைப் பற்றியும் அந்தப் பிள்ளை கேட்டான்....."

"இம்மாதிரி பெல்லாம் அநாவசியமாகக் கேள்வி கேட்ட பேர்வழி யார்? 'அந்தப் பிள்ளை' 'அந்தப் பிள்ளை' என் றிறீர்களே? அவருக்கு வேறு பெயர் கிடையாதா?" என்றேன்.

"இல்லாமல் என்ன? அவன் பெயர் ரங்கபுரையாம். நம் ஸூயின்தார் தங்க பண்டியனுடன் கலாசாலையில் படிக்கிறான். இரண்டு பேரும் நெருங்கிய சிநேகிதர்களாம். விடுமுறையில் தன் னுடன் வந்து தங்கி இருக்க வேண்டும்

என்று வற்புறுத்தித் தங்க பாண்டியன் அழைத்து வந்திருக்கிறார். இது அந்த யம ராட்சதனுக்குப் பொறுக்கெனில்!"

"யம ராட்சதனு? அது யார்?"

"யார் என்று நீதான் சொல்லேன்? வேறு யாராக இருக்க முடியும்? தங்க பாண்டியனுடைய மாமன் சொக்கையா தான். நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்தச் சைத்தான் வசலில் வரும் சத்தம் கேட்டது. நான் உடனே எழுந்து பின் கட்டுக்குப் போய் விட்டேன். அப்பிறும் அரண்மனையில் அரை மணி நேரம் ஒரே அமர்க்களமாயிருந்தது. மாமனுக்கும் மருமகனுக்கும் ஏகச் சண்டை; கூச்சல்; இரைச்சல்; ஒருவருக்கு மேல் ஒருவர் சத்தம் போட்டுப் பேசினார்கள். அந்தப்புரத்திலிருந்த பெண்கள் — குழந்தைகளுக் கெல்லாம் ஒரே கவலையாய் போய் விட்டது!"

"மாமனும் மருமகனும் எதற்காகச் சண்டை போட்டார்கள்?"

"சொக்கையாவுக்கு சங்க துறையின் மூகத்தைப் பார்த்தாலே பிடிக்கவில்லை யாம்! அந்தப் பிள்ளையின் மூகத்தில் பால் வடிவிறது! அவனுடைய மூகம் இந்த ராட்சதனுக்கு எப்படிப் பிடிக்கும்? 'வழியில் போகிற அநாதைப் பயல்களை யெல்லாம் விருந்தானியாக அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுகிறதா? நம்முடைய கௌரவம் என்ன? அந்தஸ்து என்ன? உன் அப்பா இப்படிச் செய்ததான் துர்க்கதிக்கு ஆளானார்!' என்றெல்லாம் இரைந்தான். தங்க பாண்டியன் கம்மா இருக்க வில்லை. கட்ச்கடப் பதில் சொன்னார். 'அந்தஸ்து - கௌரவம் என்பதெல்லாம் வெறும் போலிப் பேச்சு. நுயின்தார் என்றால் உயர்ந்தவர், மற்றவர்கள் தாழ்த்தவர்கள் என்பது பழைய காலத்துக்கதை. பணக்காரன் - ஏழை என்று வித்தியாசமே இந்த நாளில் இடையாது. எல்லாரும் சமம்!' என்று இந்தத்தேரணையில் தங்க பாண்டியன் பேசினார். அப்போது அப்பா! அந்த சாதுப் பிள்ளை இப்போது எவ்வளவு தைரியசாலியாகி விட்டார்! 'எனக்குப் பிடித்தமான சிநேகிதனை நான் அப்படித்தான் அழைத்துக் கொண்டு வருவேன். ஒரு மாதம் சங்க துறா இங்கேதான் இருக்கப் போகிறது. உங்களுக்கு அது பிடிக்கா விட்டால் நீங்கள் ஒரு மாதத்துக்கு வேறு எங்கேயாவது போய் விட்டு வாரங்கள்!' என்றார். இதைக் கேட்டதும் எனக்கே தூக்கிவாரிப் போட்டு விட்டது!"

DIAPEPSIN

டயபெப்சின்
அவ்வாறு சிண்ட நான் அநீரணக்
கொள்கிறேன் நீக்கிபது

பூனியன் டிரக் கம்பெனி லிமிடெட்
மதராசு டிப்ளோ. 2, நோவல்ரோடு, மதராசு-1

"இதை யெல்லாம் அவருடைய சிநேகிதர் சங்கதுறையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாரா, என்ன?"

"அவருடைய பெயர் சங்கதுறை என்று அறிந்தபோது மனத்திற்குள் அதை அடிக்கடி சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது நானினால் உச்சரித்த போது வாய் இனித்தது!"

"இல்லை, இல்லை! நல்ல வேளையாகச் சொக்கையா வந்தவுடனேயே சங்கதுறை ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன் என்று சொல்லிப் போய் விட்டான். மாமன் - மருமகன் சண்டையைக் கேட்டிருந்தால் பொம்ப சங்கடப் பட்டுப் போயிருப்பான்."

"பிற்பாடு கேள்விப்பட்டாலும் அவருக்குச் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும். உடனே புறப்பட்டு ஊருக்குப் போய் விடலாம் என்று தோன்றும்!"

"அப்படி யெல்லாம் சங்கதுறா போய் விடமாட்டான். அது மட்டும் நீச்சயம். அரண்மனையிலிருந்து நான் இளம்பிய போது அவன் எதிரில் வந்து கொண்டிருந்தான். இந்த ஊர் அவனுக்கு ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறதாம். இந்த ஊரில் உன்னவர்களையும் பிடித்திருக்கிறதாம்!"

இப்படிச் சொல்லிப் புன்னகை புரிந்து விட்டு வாத்தியார் அம்மான் "ரங்க துரை இந்த வீட்டுக்கு வருவதாகக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறான். நானும் அவனுக்கு இந்த வீட்டு அடையாளம் சொல்லியிருக்கிறேன்!" என்றான்.

என் உடம்பு ஏன் சிலிர்த்தது? என் மனத்தில் அந்தக் குதூகலம் ஏன் உண்டாயிற்று? இந்த வீட்டுக்கு அவர் வருவதாக இருந்தால், நமக்கும் அவரைப் பார்க்க ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தான் காரணம்! ஆனால் அதில் என்ன அவ்வளவு சந்தோஷம்! முன்பின் தெரியாத ஒருவரைப் பார்க்க நான் ஏன் ஆவல் கொள்ள வேண்டும்?

அந்தக் காரணங்களை நான் ஆராயவில்லை. ஆராய்ந்திருந்தாலும் காரணம்

அத்தியாயம் 24

“அஜந்தாச் சித்திரம்”

இளிரியை அம்மானின் இல்லத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த வழியாக என் வீடு நோக்கிச் சென்றேன். இப்போது நான் அவ்வளவாக அவசரப்படவில்லை. அவசரமாகப் போய் ஆக வேண்டிய காரியமும் ஒன்றுமில்லை.

“வக்கிணைவக் பேரை
வழிப்போக்கி ரெங்குதும்
உன்னை குழுவதடி—கீயே
எனும் உருத்தடி!”

என்ற இளிக்கண்ணியை என் தந்தை அடிக்கடி பாடிச் கொண்டிருப்பார். நானும் அந்த வசிகளை இப்போது முணுமுணுத்துக் கொண்டே நடந்தேன். அந்தப் பாடலின் பொருள் எனக்கு இப்போதுதான் நன்கு விளங்கியது.

“ரங்கதுரை” “ரங்கதுரை” “ரங்கதுரை” என்று வாய்விட்டுச் சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டேன். ஆகா! எத்தனை இனிமையான பெயர்! இனி ஒன்று வளர்க்க வேண்டும்; அதற்கு இந்தப் பெயரைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அது அடிக்கடி ‘ரங்கதுரை’ ‘ரங்கதுரை’ என்று கூப்பிடும். அதனிடம் போய், “ஓ! இளியே! அந்தப் பெயரை என் காது கேட்கச் சொல்லாதே!” என்று அட்டை வேண்டும்.....

முன்பின் தெரியாத ஒரு மனிதரைப் பற்றி இப்படி எண்ணமிட்டுக் கொண்டு போகிறேமே என்ற வினாவை அப்போது எனக்குத் தோன்றவில்லை. அது தகுதி

கண்டு பிடித்திருக்க முடியாது. அருவி மலைமேலிருந்து ஏன் கீழே விழுகிறது? ஓடை கீழ், மேட்டிலிருந்து ஏன் பள்ளத்தில் பாய்கிறது? இவற் தென்றல் விகம் போது மாந்தனார்கள் ஏன் சில சிலுக் கின்றன? மலர்கள் விரிந்ததும் வண்டுகள் வந்த ஏன் வட்டமிடுகின்றன? வஸந்த காலம் வந்ததும் இயற்கை அரசி ஏன் குதூகல மடைகிறாள்? இதற்கெல்லாம் காரணம் இல்லாததுபோல், என் மனத்தில் எழுந்த ஆர்வத்துக்கும் காரணம் சொல்ல முடியாததான்.

“இந்தி! இங்கேயே சாப்பிடுன்! இன்று கசைச் சமைப்பதான்!” என்று வாத்தியார் அம்மான்.

“இல்லை, டிச்சர்! அம்மா எனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பாள்!” என்று சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டேன்.

வற்ற காரியம் என்ற வினாவு சிறிது கூட இல்லை. அவரைப் பற்றி நான் சிந்திப்பதற்கு இயற்கையான காரணம் இருந்தது. விரிசுக்கே அபாயம் விளைக்கக் கூடிய அபாயம் ஒன்றில் சிக்கிக் கொண்டிருந்தேன். அதில் சாகாமல் தப்பிப் பிழைத்தேன். அந்தச் சம்பவம் என் மனத்தில் ஒரு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கி விருந்தது. அப்படிப் பட்ட சிகழ்ச்சி பற்றியும், அதில் சம்பந்தப் பட்டவர்களைக் குறித்தும் அடிக்கடி எண்ணமிடுவது இயற்கையே அல்லவா?

ஐந்தறையடிப் பாதையில், அடர்ந்த மரக் கிளைகள் விரித்த குளிர்த நிறலில் நடந்து கொண்டிருந்தேன். மரங்களின் அடர்த்தி சிறிது குன்றி இடைவெளி தெரிந்த இடம் ஒன்று வந்தது. அந்த இடைவெளியைத் தாண்டியதும் வெகு காட்டப் பழைய மரம் ஒன்று இருந்தது: அதை நோக்கி எதிரே பார்த்துக் கொண்டு நடந்தேன். ஆனால் எதிரே இருந்த பொருள்கள்கூட என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டுக் கவனத்தில் அவ்வளவாக வந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் என் சிந்தனை யெல்லாம் வேறு எங்கேயோ இருந்தது.

அந்தப் பழைய மரத்தடிக்கு வந்ததும் மேலே ‘உச்’ ‘உச்’ என்று சத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டேன். என் தலைக்கு மேல் மரக் கிளையில் குரங்கு ஒன்று இருப்பதை உன்னுணர்ச்சியிலுள் அறிந்தேன்.

குரங்கு என்னால் மட்டும் எப்போதும் எனக்குக் கொஞ்சம் அச்சமாகாது. குங்கு மத்துறைக் குரங்குகள் மிகக் சாதுவானவை; ஒருவரையும் ஒன்றும் செய்வதில்லை. கையிலே வாகைப் பழம் வைத்துக்கொண்டு அழைத்தால் அருகில் வந்து வாகைப் பட்டி வாங்கிக்கொண்டுபோகும். ஆனாலும் குரங்கு அருகில் வரும்போது சிறிது அச்சமாகவே இருக்கும். 'குரங்குப் புத்தி' என்று சொல்வதற்குள் அவ்வளவு! திடீரென்று ஒரு நாள் மேலே பாய்ந்து பிஞ்சுமேளையும் பிஞ்சுமேளும். இந்தத் தோட்டத்தில் சாதாரணமாகக் குரங்குகள் வருவதில்லை. இப்போது ஏதோ ஒரு குரங்கு தெறிசெட்டு வந்திருக்கிறது. அதை அண்ணாத்து பார்க்கவே நாள் விரும்ப வில்லை. பார்த்தால் திடீரென்று மேலே பாய்ந்தாலும் பாய்ந்து விடும்; யார் கண்டது?

ஆமாம்; மேலே அண்ணாத்து பார்க்க வாமல் காது அடி நடந்தேன்.

"வா! வா! துணை ஒருவரும் இல்லையே என்று பார்த்தேன்!"

இந்த வார்த்தைகள் எதில் விழுந்ததும் எனக்கு மெய் சிலிர்த்தது.

குரங் வந்த திசையை நோக்கினேன். அந்தப் பழம் பெரும் விருட்சத்தின் முதுந் தினை பிரிவும் இடத்தில் அவர் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். 'அவர்' என்ன? சங்கதனரதான்! நான் அவரைப் பார்த்தபோது அவரும் என்னை நோக்கினார். புன் சிரிப்பில் மலர்ந்த அருகைய முகம் ஒரு கணம் என் கண் முன்னால் தெரிந்தது. அவர் கையில் விரித்து வைத்திருந்த புத்தகம் கழுவித் தொப்பென்று மேழை விழுந்தது.

மலைப் பாகை ஒன்று சரிந்து விழுந்தாற்போன்ற அதிர்ச்சியை அது உண்டாக்கியது. என் கண்ணைத் தரையில் கிடந்த புத்தகத்தை நோக்கினேன்.

"மன்னிக்க வேண்டும். நாள் உண்டான் பேசவில்லை. இந்தக் குரங்குடன் பேசினேன்!" என்ற வார்த்தைகள் என வில் கேட்பது போல் காது விழுந்தன.

வேட்களும் ஆத்திரமும் என்னைப் பிடுங்கித் தின்றன. அவர் என்னைக் குரங்கு என்று சொல்வதோ என்று சந்தேகித்தேன். என் கால்கள் என்னை மேலே அழைத்துக் கொண்டு சென்றன. அந்த இடத்திலேயே நின்று அவரைப் பார்த்துச் சுடச் சுடப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று தோன்றியது; அதை கெண்டவோ கதறியும் வரவில்லை.

அந்த மரத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்திலிருந்த புன்னை மரத்தடிக்குச் சென்றதும் என் கால்களுக்கு முட்டுக் கட்டை போட்டு நிறுத்தினேன். அங்கே நின்று அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. தரையில் விழுந்த புத்தகத்தை எடுப்பதற்காகக் மேழை இறங்கத்தான் வேண்டும். அப்பறம் என்ன செய்வார்?...

சதற்காக அவ்வளவு அவதாரப்பட்டுக் கொண்டு ஓடி வந்தோம்? அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்து நாமே அவர் கையில் கொடுத்திருக்கலாமே!...

என்னத்திற்காகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்? அதை அவர் விரும்பி யிருப்பாரோ, என்னமோ? 'இந்தப் பெண் கொஞ்சம் சுடக் கூச்சம் இல்லாதவளா' யிருக்கிறாள்? என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம் அவ்வளவு!.....

அப்படி எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் என்ன குடி முழுதிப் போய் விடும்!...

புன்னை மரத்தின் அடியில் நிற்பதற்கு இப்போது நானே ஒரு காரணத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன்.

அங்கே தரையில் உதிர்ந்து வெண் முத்துக்கள் சிதறினாற் போற் கிடந்த புன்னை மொட்டுக்களையும் பூக்களையும் பொறுக்கத் தொடங்கினேன். பொறுக்கிய மலர்களை மடியில் சுட்டிக் கொண்டேன். பின்னர், பூவும் மொட்டும் இளந்தவிர்களாகக் குதுங்கிய ஒரு சிறிய தினைபின் துணியை ஒடித்துக் கொண்டேன். புன்னை மரத்தின் தாழ்ந்த தினை ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஒடித்த பூங்கொத்தைக் கையில் வைத்து அழகு பார்த்தேன். அதன் மணத்தை மூக்கிற் அதுபவிக்கவும் தொடங்கினேன்.

பின்னால், அவர் மரத்திலிருந்து இறங்கிவர, இவ்விடம் விருந்தால் இந்தப் பக்கம் வருகிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவலா யிருந்தது. ஆனால் திரும்பிப் பார்க்கவும் மனம் இடங் கொடுக்கவில்லை. சற்று யோசித்த பின்னர், சிறிது நுகத்தைத் திரும்பி அருகில் சங்கராயிட்டுக் கொண்டு வந்த தினைபைத் தாவணியின் தலைப்பினால் வீரட்டிக் கொண்டே கடைக் கண்ணால் பின்னால் பார்த்தேன்.

அந்த மனிதனா மரத்தடியில் காணோம். அப்போது எனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்துக்கும் மனச் சோர்வுக்கும் சிறிதும் காரணம் சொல்ல முடியாது.

சுத்தப் பைத்தியக்காரத்தனம்! இங்கே எதற்காக நிற்கிறோம்? அங்கு காத்துக் கொண்டிருப்பான். போக வேண்டியதுதான்!.....

ஆனாலும் மேலே நடந்து போவதற்குக் காலில் பலம் இருந்தால் தானே? திடீரென்று ஏன் கால்கள் இப்படிச் சக்தி இழந்து துவளுகின்றன?.....

எப்படி வந்தாரோ, தெரியவில்லை! சுட்டென்று அவர் என் முன்னால் தோன்றினார். மேலும் மேலாக என்னை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார். அம்மம்மா! என்ன கூர்மையான கண்கள்! என்னின் பார்வையினால் கெஞ்சை ஊடுருவுகிறது என்று சொல்லுகிறது இதைத்தான் போலும்!

வெட்கமும் விபப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஆத்திரமும் என் மனத்தில் பொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஏதாவது அவர் சொல்லுவார், அதற்குச் சரியான பதில் கூறலாம் என்று எண்ணினேன். ஆனால் அவர் வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசுகிற தாகவே தோன்றவில்லை.

கதைகளிலும் காவியங்களிலும் "கண்ணோடு கண்கள் பேசின" என்று வர்ணித்திருப்பதைப் படித்து விட்டு, இவரும் இப்படி நடக்கிறார் என்று தோன்றியது.

என் உள்ளத்தில் பரபரப்பு அதிகமாகி வந்தது. மௌனம் சாதிக்க முடியவில்லை.

"ஏன் இப்படி உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறீர்கள்? பேசத் தெரியாதா? திடீரென்று ஊமையாகி விட்டீர்களா? வழியை விடுங்கள்! காள் போக வேண்டும்!" என்றேன்.

உடனே அவர் காணாத காட்சியைக் கண்டு அதிசயக் கடலில் மூழ்கியவரைப் போல் கண்ணிமைகளை அகல விசித்துப் பார்த்து, "ஓகோ! பேசும் பெண்மணி தானா? அந்தக் கீதைய் என்றல்லவா நினைத்தேன்?" என்றார்.

அதற்குச் சித்திரம் என்றால் என்ன வென்று அப்போது எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஒரு பெண்ணின் மேலி அழகை எவ்வளவு சிறப்பாகப் புகழலாமோ அப்படி அவர் புகழ்ந்திருக்கிறார் என்பதையும் நான் அச்சமயம் அறிந்து கொள்ளவில்லை. ஏதோ பரிசாசம் செய்கிறார் என்று தோன்றியது. அவர் மூகத்தில் மலர்ந்திருந்த குறும்புப் புன்சைகை அந்த எண்ணத்தை அலுப்படுத்தியது.

பதினுக்கு ஏனும் ஏதேனும் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

"காங்கட உங்களைப் பற்றி வேறு விதமாகச் சற்று முன்னால் சந்தேகப்பட்டேன்!" என்றேன்.

"என்னவென்று சந்தேகப்பட்டாய்?"

"எங்கள் ஊரில் மரக் கிளைகளின் மீது ஏறி உட்கார்ந்திருந்தால்....."

மேலே சொல்லத் தயங்கினேன்.

"என்குச் சொல்லு! உங்கள் ஊரில் குரங்குகள்தான் மரக் கிளைகளில் ஏறி உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். என்னைக் குரங்கு என்று நினைத்தாய் போலிருக்கிறது! அப்படித்தானே?"

"கான் ஒன்றும் உங்களைக் 'குரங்கு' என்று சொல்ல வில்லை. நீங்களே சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள்."

"யார் இல்லை என்றார்கள்? அதனுல்தான் என்னைத் தேடி வந்த குரங்கை 'வா! வா!' என்று அழைத்தேன். அதற்குள் நீ குறுக்கே வந்து காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டாய்!"

"கான் என்ன கெடுத்து விட்டேன்? நீங்கள் ஏன் அந்த மரத்திலிருந்து மேலே இறங்கினீர்கள்?"

"உன்னைத் திடீரென்று பார்த்த ஆச் சரிபத்தினால் தவிரியிருந்த புத்தகம் கழலி விழுந்து விட்டது. அதை எடுப்பதற்காக இறங்கினேன்."

"நிரும்பி ஏறிக்கொள்வதற்கு என்ன? என்னைத் தொடர்ந்து வருவானேன்?"

"நீ இங்கே நிற்கிறாயே, எதற்காக என்று பார்க்க வந்தேன்."

"கான் உங்களுக்குக் காக நிற்க வில்லை."

"கான் உனக்காகத்தான் வந்தேன்."

இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. பேசாமலிருந்தேன். அவரும் பேசாமல் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார்.

"என் பேசாமல் நிற்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

"பேசிக் கூடச் சந்தை!—நீ

பெண்குறத்தின் செந்நிறம்!"

என்று பாடினார் அவர்.

இது கவிஞர் பாரதியாரின் பாடல் என்று அறிந்திருந்தேன். ஆகையால் கேலிச் சிரிப்புடன், "உங்களுக்குச் சொந்தமாக ஒன்றும் சொல்லத் தெரியாதா?" என்று கேட்டேன்.

K.T.R.

சந்தனாதித் தைலம்
&
அரைக்கிறை விதைத் தைலம்
குளிர்ச்சியும் மனமும் மிகநந்தவை

K.T.R. வாசனாதித் திரவியசாலை... விசயபுரம், சூகசா

வெகுநேரம்
மகிழ்ச்சி தரும்
டாடா வாசனை
சோப்பு

ஜேம் கோபின் வெய்லெட்
போன்று மிருதுவான துணையும்,
அதன் மென்மையான பரிமா
ரும் உங்கள் தன் முழுமையும்
புத்துவாக்கியுடன் துணையும்
வழி காண்கச் செய்யும்.
ஜேம் விடா தயாரான தேய்த்தி
யிக்க கோப்பு. அதை உப
யோகித்து உங்கள் வாழ்க்கை
வை உல்லாசமயமாக்கும்படி.

ஜேம்

டாய்லெட் சோப்பு

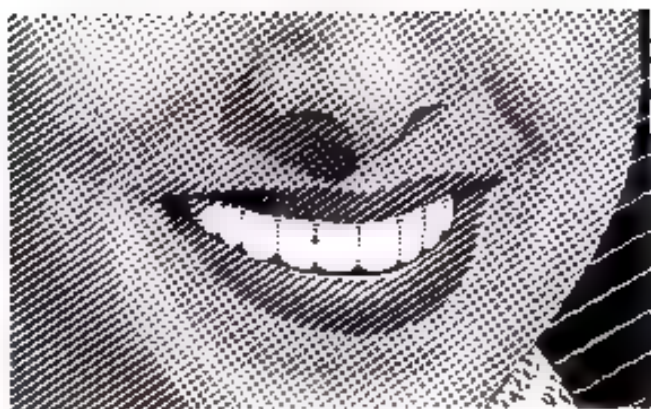
இந்திய மூலதனத்தைக் கொ
ண்டு, இந்திய நிர்வாகத்தில்,
இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்
படுவது

டாடா ஆயில் மிகைல் கம்பெனி லிமிடெட்

T-41

நீங்கள் இன்று
உங்கள் பற்களை

மக்ளீன்
செய்தீர்களா?

ஆம் நான் இன்று என்
பற்களை மக்ளீன்ஸ் பற்
பசையைக் கொண்டு
சுத்தம் செய்தேன்.

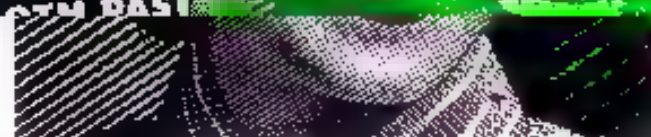
வசீகரம் வாய்ந்த புன்
னகைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் அத்தியாவசியம்
ஆகையால் தான் நான் பிரிதி தினமும் இரு முறை
எனது பற்களை மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்பசை
யைக்கொண்டு சுத்தம் செய்திறேன். மக்ளீன்ஸி
லுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட பொருள் பற்களின் மேல்
படிந்துள்ள மங்கலான பூச்சை தீக்கி பற்களுக்கு
இயற்கையாக ஒளிரும் வெண்மையைக் கொணர்
கிறது. அதிக வெண்மையான பற்கள், கெட்டி
யான ஒரு மற்றும் தறுமணமுள்ள சுவாசத்திற்கு
மக்ளீன்ஸ் பற்பசையையே உபயோகியுங்கள்.

"... மக்ளீன்ஸ்
பற்பசை கிப்
லாபிஷ் சிஸ்டம்
சினிஸ் கிஷ்டம்
பேட் எக்ஸ்ப்
சென்சைவ்
பிசு உயர்ந்தது."

MACLEANS
TOOTH PASTE

பற்களை மக்ளீன்ஸ் பற்
பசையைக் கொண்டு
சுத்தம் செய்தேன்.

வசீகரம் வாய்ந்த புன்
னகைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் அத்தியாவசியம்
ஆகையால் தான் நான் பிரிதி தினமும் இரு முறை
எனது பற்களை மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்பசை
யைக்கொண்டு சுத்தம் செய்திறேன். மக்ளீன்ஸி

"எவ்வளவோ எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உன் முகத்தைப் பார்த்ததும் எல்லாம் மறந்து போய் விடுகிறது!"

"நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த போது எங்கள் வாதியார் அம்மான் சொல்லுவான்; 'வகுப்பில் நான் கேள்வி கேட்கும் போது எல்லாரும் பளிச்சப் பளிச்சென்று பதில் சொல்லுகிறீர்கள். இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் அம்மான் முகத்தைப் பார்த்ததும் எல்லாம் மறந்து போய் விடுகிறதே!' என்பான்."

"உங்கள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்த இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் அம்மானின் முகம் அவ்வளவு அழகா யிருந்ததா, என்ன?"

61-ன் கண் மூன்று ஒரு கோடி கட்சத் திரங்கள் ஜோலித்தன. என் மேனி யெங்கும் பதினாயிரம் புஷ்பங்கள் மலர்ந்தன. தேவலோகத்துக் கீத வாதியங்களின் இன்னிசை கான மழையாக வந்து என் காதுில் பொழிந்தது.

மெதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டு. "உங்கள் கையில் இருக்கிற புத்தகம் என்ன புத்தகம்?" என்று கேட்டேன்.

"நீயே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்!" என்று புத்தகத்தை நீட்டினார்.

அதைப் பெற்றுக் கொள்ள நான் தயக்கத்துடன் கையை நீட்டினேன். அப்போது என் கரத்தில் அவரிருந்த இரண்டு பொன் வளைபங்களும் என்று மில்லாத மெருகு பெற்று ஜோலித்தன.

புத்தகத்தை அவரிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்ட போது வர்ணிக்க முடியாத மதுரம் ததும்பிய அமுத தாது என் கை விரல்கள் வழியாக உடம்பெல்லாம் பாய்ந்து பூரிக்கச் செய்தது.

புத்தகத்தை நான் பிரித்துப் பார்க்க வில்லை; என்ன புத்தகம் என்று அட்டையைக் கூடப் பார்க்க வில்லை.

"புத்தகத்தை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது?" என்று கேட்டேன்.

"நாளை உன் வீட்டுக்கு வந்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்."

"எப்போது வருவீர்கள்?"

"இன்று சாயங்காலமே வருவேன். தங்க பாண்டியன் அழைத்துப் போவதாகச் சொல்லி யிருக்கிறான். உங்கள் வீட்டுக்கு வந்து உனக்கு நேற்றுக் காயம் ஒன்றும் படவில்லையே என்று தெரிந்துகொள்ள என்னை யிருந்தோம்."

"இப்போதுதான் அதைத் தெரிந்து கொண்டாதி விட்டதே?" என்றேன்.

"இன்னொரு தடவை தங்க பாண்டியனும் நானுமாக வந்து விசாரிக்கிறோம். உனக்கு என்ன ஸ்டடம்?"

"தங்க பாண்டியனா? அவர் எங்கள் வீட்டுக்கு வர மாட்டாரே?"

"ஏன் வரமாட்டார்?"

"அவர் குடும்பத்துக்கும் எங்கள் குடும்பத்துக்கும் ரெடுகான் மனஸ்தாபம்."

"தங்க பாண்டியனுடைய மாமனைப் பற்றி நீ சொல்கிறாய். இன்னும் ஒரு வருஷத்துக் கெல்லாம் தங்கபாண்டியன் அதிகாரத்துக்கு வந்து விடுவான். சொக்கையா இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடுவான்."

"தங்கபாண்டியனுக்கும் எங்களை அவ்வளவாகப் பிடிக்காது."

"இல்லவே இல்லை. நீ சொல்வது தவறு. உன் தகப்பனாரைப் பற்றித் தங்க பாண்டியன் புகழும் புகழ்ச்சிக்கு அளவே வில்லை. மெத்தப் படித்தவர், மிக்க அறிவாளி, தர்ம தாதா, குணக் குன்று என் றெல்லாம் வர்ணிக்கிறான். தகப்பனாரைப் பற்றி இப்படி எண்ணம் வைத்திருப்பவன் மகனிபத்திலும் மதிப்பு வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?"

"அவர் வர்ணிப்ப தெல்லாம் என் வளர்ப்புத் தந்தை மந்திர மூர்த்தியைப் பற்றித்தான் இருக்க வேண்டும்."

"மந்திர மூர்த்தி உன்னை வளர்த்த தந்தையா? சொந்தத் தந்தை வேறு ஒருவர் உண்டா?" என்று அவர் மிக்க ஆச்சரியப்பட்டவர் போலக் கேட்டார்.

அந்த ஆச்சரியம்பெண்டுமென்று வரு வித்துக் கொண்ட ஆச்சரியமோ என்று சந்தேகித்தேன். இவ்வளவு கேள்விப் பட்டவர் அதைப் பற்றியும் கேள்விப் படாமலா இருப்பார்? பரிசாசம் செய்கிறாரா, என்ன? அதற்கெல்லாம் நான் பயந்து போகிறவன் அல்ல.

"ஆமாம்; என் சொந்தத் தந்தை வேறொருவர் உண்டு. அவர் எங்களை விட்டுப் போய்ப் பத்துப் பன்விரண்டு வருஷத்துக்கு மேலாகி விட்டது. என்னை யும் என்னுடைய தாயாடையும் மந்திர மூர்த்தியின் வள்ளல் குணம்தான் காப் பாற்றி வருகிறது."

"நானும் இப்படி ஏதோ கேள்விப் பட்டேன். அது உண்மைதானா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அவ்

வளவு பெருங் குணம் படைத்த மந்திர மூர்த்தியை அவசியம் நான் வந்து பார்க்க வேண்டும். உன் சொந்தத் தந்தையைப் பற்றி அவர் போன பிற்பாடு ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லையா?"

"ஒரு தகவலும் இல்லை. அவர் உயி ரோடிருக்கிறாரா, இல்லையா என்று கூடத் தெரியவில்லை!"

இப்படிச் சொன்னபோது என் கண் களில் கண்ணீர் துளித்தது எனக்கே லியப்பை அளித்தது.

இதற்கு முன்பு எத்தனையோ தடவை என் தந்தையைப் பற்றி அம்மாவிடமும் மந்திர மூர்த்திப் பண்ணையாரிடமும் பேசியிருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் கண் ணீர் வந்ததில்லை. இன்றைக்கு இந்த அன்னிய மனிதரிடம் பேசும்போது என் கண்ணீர் வருகிறது? ஏன் தொண்டை அடைத்து விம்முகிறது?

"எத்தனையோ காலத்துக்கு முன்னால் நடந்தது பற்றி இப்போது நினைத்து வருத்தப்பட்டுப் பயன் என்ன?" என்று கேட்டார் ரங்கதுரை.

நான் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு "நேரமாகி விட்டது; போய் வருகிறேன். சாயங்காலம் புத்தகத்தை வாங்கிக் கொள்ள நிச்சயம் எங்கள் வீட்டுக்கு வருவீர்கள் அல்லவா?" என்றேன்.

"கட்டாயம் வருகிறேன். புத்தகம் என்ன புத்தகம் என்றுகூட நீ பார்க்க வில்லையே?" என்றார் ரங்கதுரை.

புத்தகத்தின் அட்டையைப் பார்த் தேன். டாக்டர் ரவீந்திரநாத டாகூரின் கதைப் புத்தகம் என்று தெரிந்தது. புத்த கத்தின் பெயரை உரக்க வாசித்தேன்.

"உனக்கு இங்கிலீஷ் கூடத் தெரி யுமா?" என்று கேட்டார்.

"கொஞ்சம் தெரியும். டாகூரின் கதைகளும் எனக்குப் பிடிக்கும். ஆனால் இவ்வளவு பெரிய புத்தகம் புரியுமோ என்னமோ தெரியாது!"

"புரியாவிட்டால் பாதகமில்லை. நான் இன்னும் ஒரு மாதம் இங்கேதான் இருக் கப் போகிறேன். தினம் உன் வீட்டுக்கு வந்து படித்து அர்த்தம் சொல்கிறேன்!" என்றார் ரங்கதுரை.

அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் என் கொஞ்சம் எதற்காக அப்படிப் பட்டபட வென்று அடித்துக் கொள்ள வேண்டும்? எவ்வளவோ யோசனை செய்தும் எனக் குப் புரியவில்லை. இதன் காரணத்தை அவரால் புரிய வைக்க முடியுமா?

பாதிசிறித் தோட்டத்து ஒற்றையடிப் பாதை கொஞ்ச தூரம் போனதும் இரண்டு கிளையாகப் பிரிந்தது. ஒன்று எங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றது. இன் னொரு பாதை ஸ்டீவ்ஸனின் அரண்மனைப் பக்கம் போய்ற்று.

அங்கே அவரும் நானும் பிரிந்து வெவ்வேறு வழியில் சென்றோம்.

"மாலையில் வருவார்! மாலையில் வரு வார்!" என்று என் உள்ளம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

'இன்றைக்கு மந்திரமூர்த்தி ஊரில் இல்லை, சாயங்காலம் வந்தால் அவரைக் காண முடியாது' என்பதை அவரிடம் நான் சொல்லத் தவறி விட்டது அப் போழுதுதான் நினைவுக்கு வந்தது.

"ஏன் சொல்லத் தவறி விட்டோம்?" என்ற கேள்வி அடிக்கடி என் மனத்தில் எழுந்து கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)

அட்டைப்பட விளக்கம்

அன்பும் ஆட்டுக் குட்டியும்

ஆண்டவன் படைப்பிலேயுள்ள ஜீவராசிகளை எடுத்துக் கொண்டால் கணக்கு எண்ணித் தொலையாது. அந்தனை ஜீவராசிகளிலும் வைத்து, ஆட்டுக் குட்டிக்கு இளை ஒன்றும் கிடையாது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. அதன் மருண்ட பார்வையும், சாது வான முகக் கணையும், 'அம்மே' என்று உன்னத்தில் இரக்கம்பெருகச் செய்யும் சத்தமும் வேறு எந்தப் பிராணிக்கு உண்டு? அதனால்தான் அதைப் பார்த்த மாதிரித்திவ் சாதாரண மக்கள் உன்னத்தில்கூட அபரிமிதமான அன்பும் இரக்கமும் சுரந்து விடுகிறது. மகாசகன் உன்னத்திலோ சொல்ல வேண்டாம்! பகவான் புத்தர் இந்த ஆட்டுக்குட்டிக்காகப் பரிந்து பேசி, பிம்பிசா மன்னனின் யாகத்தை நிறுத்திய அறிபுத வரலாறு புத்தர் தோன்றிய கால முதல் இன்றுவரை உன்னத்தை உருக்குவதாக இருக்கிறது!

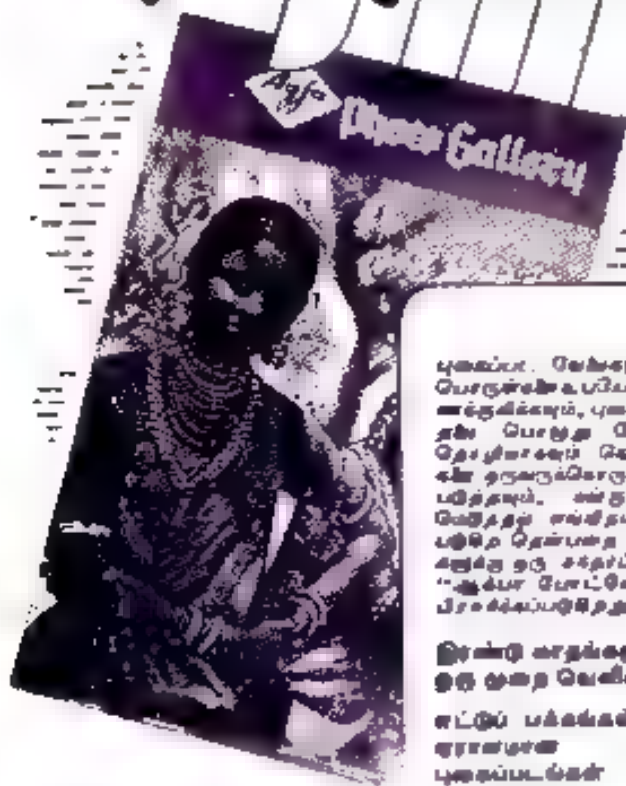
பின், ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்த்ததும் அந்தச் சின்னஞ் சிறு பெண்ணின் உன்னத் திலே அன்பு பொங்கியதில் அதிசயம் என்ன இருக்கிறது? அந்த அன்பின் மெய்ப்பாடே அவளை அந்த ஆட்டுக் குட்டியை இரு கைகளாலும் எடுத்து மார்போடு அணைத்து வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சிக் குலாவச் செய்திருக்கிறது!

பாசதியாரும், "உங்களுக்குத் தெரியுமே அன்பு ரெய்தம் கண்டி" என்றே கூறினார்.

புகைப்படம் தொழில்
ஒரு கேளிக்கை-
புகைப்படத் தொழில் எப்பகரமானது-
ஆக்பா மூலம்!

Photo Gallery

புகைப்படத் தொழிலுக்கு ஆக்பா போரூக்கை உபயோகிப்பவரை ஈடுதலிக்கவும், புகைப்பட மேல்த் தலை போலுது போரூக்கையும், தொழிலாளும் கொண்டுள்ளவர் களை ஒருங்கிட்டுவருவர் அந்நிலைப் படுத்தவும், ஈண்டு புகைப்பட மேல்ததம் எவ்விதம் சாத்தியப் படுகிற தென்பதை அந்நிலை அவர் களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்ப மளிக்கவும் "ஆக்பா போரூக்கை காணீ" பிரச்சிக்கப்படுகிறது.

இரண்டு காதலர்களுக்கு
ஒரு மூலம் வெளியிடுகிறது

எட்டுப் பக்கங்கள்
ஒராள்களை
புகைப்படங்கள்
அடங்கியது

ஆக்பா போரூக்கை மூலம்
மேலும் எல்ல
படங்கள் எடுப்பது பற்றிய
சான்றாண் எட்டுகளுக்கள்

பிரச்சிக்கப்படும் ஒவ்வொரு
புகைப்படத்திற்கும்
தக்க சான்றாண்
அளிக்கப்படுகிறது

நல்ல புகைப்படங்கள் எடுக்க
ஆக்பாவிடம் மட்டுமே செல்ல
உங்கள் ஆக்பா எவ்விதம் உங்கள்
இரண்டு போதிலும் மேலும்
ஒவ்வொரு இதழும் பிரச்சினை
வுடன் ஒவ்வொரு கல்யாண
உங்கள் போதிலும் எவ்விதம்
பற்றி செல்ல கொண்டுள்ளவர் :
அங்குத எழுதவும்.

ஆக்பா இந்தியா கிளெட்
கோலிங் டிராபிள்கள்
184, ஹாங்கோட் டிராபிள்கள்
பம்பாய்-1

கிளையன்: புது டி.கி.வி - கல்கத்தா - மதராஸ்

உல்லாச தம்பதிகள்

வேரூரா

கர்ப்பாசய ரோக நிவாரணி

தமிழ் உலக ஏற்றுந்ருகள் :

தோராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்

மேல கொடி வீதி

11

மதுரை

UPSET STOMACH

பிசிபிஸ் தயாரிப்பான பிசிபி ஆப் மக்னீஷியம், பித்தம், நரையன் இதர
அசௌகரியம் ஆவியவை போன்ற உணர்ச்சியை ஒழித்து விதங்களில்
நிவர்த்திக்கிறது. (1) வயிற்றில் அமித அமிலச் செரிக்கையை மனம்
படுத்திடுகிறது. (2) இதமான பவுசு வாய்க்கத்
தவிர்த்திடுகிறது. (3) உய்கள் தீரணக் கருவிகன் அரித்துக்கும்
வதுவதுகிறது. பிசிபிஸ் இவை எல்லா
வற்றையும் செய்வதால் — விரைவா உ
சரிவர செய்வதால் — நீங்கள் சிக்ரெமே
குணம் காட்டுகிறீர்கள்! இவிய மனம்
நிரம்பிய விலகிவகைகளையும் இடைக்கும். 15

MILK OF MAGNESIA
A PRODUCT OF

PHILLIPS

ஸிங்கர் 206K

தையல் இயந்திரம்

பலவித அலங்காரத்

தையல்கள்

செய்ய

மேலி வட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் இவ்வினாக்கள் தையல் இயந்திரத்தில்தான் தோன்றுகின்றன. மேலி செய்வதற்கான தையல் வேலைகளைத் தயார் செய்வதற்கு உபயோகமானதும், அந்த உபயோகப்பாடுகளை மேலி தையல் வேலைகளுக்கு எளிதில் மாற்றிக் கொள்ள உதவுகிறது.

அதிகப்படியான உபகரணங்களற்றது

இந்த ஆர்வலர்களானதும், எவ்வித வேலைக்கும், எளிதில் மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய தையல் இயந்திரம் வரையறை அளவிற்குத் தையல்களை, பாதியை உபகரணங்களின்றியே, எளிதில் தன்ரு முடித்துக் கொடுக்கும். இதற்குக் கொண்டும், தையல் தொழில்சாலைகளில் போலவே, வீதான் தயாரிக்கும், வீதான் தயாரிக்கும் ஒட்டு வேலைகள், சரிவை போகுதற்கு, கரை தயாரிக்கும், இரை கூட்டல் முதலிய வேலைகளை தீவிரமாகச் செய்துக் கொடுக்கக் கூடுவதோடு, புதுப் புது பாணிகள் உண்டாக்கவும் கூடும்.

ஸிங்கர் உலகெங்கும் கிரும்பப்படுவது...

ஸிங்கர் ஸார்வியட் மேஷின் கம்பெனி

காரையறுக்கப்பட்ட போதுபுலன் அமெரிக்க

ஆகிய நாடுகளில் இணைக்கப்பட்டது

ஸிங்கர் மார்ஷல்சுமெரிஸ் கம்பெனியின் உருவடிகள்

கம்பளிக் குல்லாய்

சாவணன்.

ஆர். எஸ். மணி

பிள்ளைக்கூடம் முடிந்து விட்டது என்பதற்கு அறிஞரிவாகக் 'கண' 'கண' வென்று மலரி அடித்தது. வீட்டுக்குப் போகத் துடி துடித்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்கள், பிற்பிள்ளைத் திணம் பும் காலைப் போய் விழுந்தடித்துக் கொண்டு வெளியே ஓடி வந்தார்கள். சாளுவும் தன்னுடைய பச்சைப் பையிற் பங்கையாகத் திண்த்துக் கொண்டே ஓடி வந்து பள்ளிக்கூட வாகனில் தயாராக நீண்டிருந்த காரில் ஏறித் கொண்டான். அதுவரை சாளுவாயை கவனித்தவாறு நின்று கொண்டிருந்த முத்து கை உணர்வு பெற்று விட்டாட கோசுக் கட்டகலானாய். ஆயினும் அவன் மனம் மட்டும் சாளுவாய் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது.

அன்று காலை பள்ளிக்கூடத்தில் வந்து சேர்ந்த சாளு அணிந்திருந்த நீல நிற நிறையையும், வெள்ளை அரைக் கைச் சட்டையையும் பிளாஸ்டிக் பெட்டியும் கண்டு உள்வந்ததைப் பறி கொடுத்தான் முத்து. அதே சமயத்தில் தன் கத்தல் உடை

களைப் பார்த்துக் கொண்டபோது அவமானத்தி னாலும் வெட்கத்தினாலும் அவன் மனம் குன்றியது. மரகல மூன்று மலரி கமாருக்கு வாகன் இருண்டு சிறு சிறுவனென்று காற்றடிக்க ஆரம்பித்தது. சாளு தன் பையிலிருந்த கம்பளிக் குல்லாயை எடுத்து அணிந்து கொண்டான்.

பச்சையும் கிண்பும் கவந்த கம்பளி நூலினால் பின்னப்பட்டிருந்த கம்பளிக் குல்லாயைக் கண்டவுடன் அவன் உள்ளத்தில் அடங்கி இருந்த உணர்ச்சியும் ஆவலும் போங்கி எழுந்தன. இம்மாதிரிக் குல்லாய் ஒன்று அவனுக்கும் இருந்தால் இந்தக் குளிர் காலத்துக்கு எவ்வளவு இதமாக இருக்கும்!

இவ்வாறு யோசித்த வண்ணம் கடைத்தெரு வழியே வீட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான் முத்து. அவன் கண்ணரில் றுவளிக் கடைகளின் கம்பளித் துணிமணிகள் விழுந்தன. வசந்த புறத்தில் சாளு அணிந்திருந்தது போன்ற கம்பளிக் குல்லாய்களும் மாட்டி வைத்திருந்தன. அவனுடைய குழிதை மனத்தில் ஆசை அநிகரிக்கவே விலகலையும் விசாரித்து வைத்துக் கொண்டான். ஐந்து ரூபாய்க்கு அவன் எங்கே போவான்? வறிநொடுக யோசித்தவண்ணம் நடத்தான் முத்து. அவன் தகப்பன், தான் சம்பளிக்கும் பணத்தை வீட்டின் ஒரு மூலையில் குடக்கும் பாகியிற் போட்டு மூடி வைப்பது வழக்கம். அது நினைவுக்கு வரவே, 'அப்பாவுக்குத் தெரியாமல் வாரகெக் கொண்டாய் என்னை?' என்று தோன்றியது அவனுக்கு.

ஆனால் மறுகணம் அவனுக்குத் தான் புள்ளிக் கூடத்தில் கற்று அறிந்திருந்த போதகர்கள் நினைவுக்கு வந்தன. 'போய் சொல்துவது பாவம்'; நிடுவது அதைவிட மகா பாவம்' என்ற போதகையில் கவறிப் போயிருந்த அவனுக்குத் தன் ஆசையைப் புர்த்துச் சென்று கொள்ளத் திருநாறு மயலிக்கு முடியாத குற்றமாகத் தோன்றியது. அதனால தன்படுத்து உரிச் சைத் திருக்கும் தந்தையிடம் தன் விடுப்பத்தைச் சொல்லி சேர்மையான வழியில் ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள மூலலலாய் என்று எண்ணினும்,

அனல் வீட்டில் அவன் தகப்பன் கத்தராயி இருந்த நிலை அவனுக்கு அய்வளவு சாதகமானதாகத் தோன்றவில்லை. அடுப்பில் சோறு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. கத்தராயி குளிர் காய்ந்த வண்ணம் அடுப்பின் அருகில் அமர்ந்திருந்தான்.

பிறாட்டு நகத்தினுள்ளையும் கிணாக்களையும் வரவேற்றுப் பாராட்டி வரும் குழுவாட்டில் கிணா வர்த்தினத்தின் சிறப்பை நினைவாட்டி விட்டுத் திரும்பிவிடுகிறார். கிணா ஸ்ரீ நாராயணசாமி அவர்கள். நிருவாகத்தையும் கோண்டார் கட்டைகளில் கவனித்திருந்தான் என்பதே காரணம் ஆகியவற்றையும் மனவயலாகும் கிணா ஸ்ரீ நாராயணசாமி அவர்களுக்கு மனமங்கி சூட்டி உத்தரவாக வரவேற்பளித்தாகும்.

அவன் முகத்தில் எங்கும் கோள்கும் வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. மூத்துவின் மரமன் நாசத்தினம் உற்சாவமிக்ரீத் தலைமைத் குளித்தவாறு வயிற்றுக் கட்டியில் அமர்ந்திருந்தான். எனவே, சந்திப்புப் பிணை அறிந்த மூத்து, தன் என்னைத்தை வெளிவிட அது சரிவான மையமில்ல என்று என்னிப் பேசாமல் இருந்து விட்டான்.

மூத்து அங்காறு கிணத்தாற்றிக்குக் காசனம் இவ்வாமல் பேசுகையில், கந்தசாமியோ உலகத்துக்குப் பயித்து மானமாக வாரும் ஒரு மாளி. ஆனால் அவனுடைய கைத்துவன் காசத்தினமோ அவனுக்கு கேர் விசேஷம். சிறு வயதிலேயே மூட்டன், பொல்வாதவன் என்று பெயரெடுத்தவன். அந்தராக ஒரு தடவை சிறைத் தண்டனையும் அடைந்தவன்.

சிறைக்குச் சென்ற பிறகுதான் நாசத்தினத்துக்குப் புத்தி வந்தது. இனிமேலாவது மானமாக வாழ்ந்து எல்லா மனிதன் என்ற பெயரெடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்ததன் காரணம் விடுவாரேனோ. ஆனால் தனக்கு அவமானம் ஏற்படும் என்ற பயத்தினாலும், தன் மனதுக்கும் காசத்தினத்தின் சீப குணங்கள் படித்து விடும் என்ற பயத்தினாலும் அவனைத் தன் விட்டிய கைத்துக்கொண்ட கந்தசாமி முதலில் மெய்திக்கெயிலும், ஆனால் காசத்தினம், கந்தசாமியின் மனத்தைத் திருப்பிச் செய்து விட்டது ஒன்றுக் கொண்டு விட்டான். உடம்பை வளைத்து உழைத்துப் பெயர்திக்க வேண்டுமென்றுதான் நாசத்தினம் முயல்வான். ஆனால் அவனுக்கு வேலை கிடைப்பதற்குத் துவ்பமாக இருந்தது. அதனால் அவன் கந்தசாமிக்கு ஒரு கணமாவதே வாழ்ந்து வந்தான்.

சூரியன் அஸ்தமித்துச் சென்று கோமாளன் ஊடன் ஊடா விசக்கை ஏற்றி கைத்து விட்டு இருவருக்கும் சேரது பொட்டான் கந்தசாமி.

"அப்பா! இன்று பன்னிக்கடத்தியே ஒரு கையப் வந்து சேர்ந்தான். அவன் கம்பனிக் குழுவைப் போட்டிருந்தான். அதுமாதிரி ஒன்று என்ன குழுவாக வந்திருக்கிறது?" என்று கேளுங்கள் பாவனையில் கேட்டான் மூத்து.

"நான் வேலைசெய்து எதுமானக் கிட்டுப்பித்தான் அது. அங்குடச் சேர்த்துக்கே கஷ்டம் படும்தான் அவர்களைப் போல இருக்க முடியுமா?பேசாமல் படுக்கப் போவாப்பா!" என்று அடித்தான் கந்தசாமி.

வயத்தினம் சாதித்துக் கொண்ட முடியாத காரணத்தைப் பிடிவாதத்தினால் சாதித்துக் கொண்டவன் என்பதை அதுபவ பூர்வமாகக் கண்டிருந்த மூத்து. "எனக்கு ஒரு கம்பனிக் குழுவைப் வேணும்! இவ்வாறு விட்டால் நான் படுக்கப் போக மாட்டேன்" என்று முனையவாரே கான உலகத்துக் கொண்டு அது ஆம்பித்தான். கான உலகம் வேலத்தில் எதிர்த்த சேர்த்துப் பான வித்திருந்த விட்டது. ஆத்திரம் கொண்ட கந்தசாமி ஆவென் வந்தவன் போல் அவன்மீது பார்த்து தன்னுடைய இரண்டு கால்களையும் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டு மூத்துவின் கண்ணத்தினம் மூத்தத்தினம் 'பனி' என்று அடித்து விட்டான்.

"அத்தான்! அடிக்காதீங்க; குழந்தையை அடிக்காதீங்க!" என்று மூத்துவை இருந்த அணைத்துக் கொண்டான் நாசத்தினம்.

"அவனுக்காகப் பரிந்து பேசி அவனையும் உன்னைப் போல் ஆகி விடாதே! உன்னுடைய என்னை வந்திருக்கிற அவமானமே போதும்!" என்று கஞ்சொற்றனன் கட்டுத் தன்னினன் கந்தசாமி.

அவ் வார்த்தைகளினால் நாசத்தினத்தின் உன்னம் வெகுவாகப் புண்பட்டது. "நான் கேட்டவன் தான்! ஆனால் பிறக்கிற பொழுதே

அம்மாதிரி பிறகு விடவில்லை. குழுவிலுமு் அறிவாளமையும்தான் என்று அப்படி ஆகிவிட்டா' என்று துக்கம் ததும்பக் கூறினான். பிரகு, கவிஞராமன் அமர்ந்து சாங்கினை மூக்கத்தில் பொத்திக் கொண்டு விசயபிக் கொண்டிருந்த முத்துமீன் அருகில் சென்று, "அழாதே, முத்து! நான் உங்களுக்கு ஒரு குயிலாய் வாய்க்கித் தருகிறேன்" என்று சமைதானம் செய்து விட்டுக் கூறிற்றுக் கட்டியில் இருந்த துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு வெளியே ஸெய்யினான்.

இந்த இரவு வேளையில் காசுரத்தினம் எங்கே போகிறது என்பதைச் சற்றும் சட்டை செல்பாமல் தன் வேலைகளைக் கண்ணாய் கருத்துமாய்க் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் கந்தசாமி.

கந்தசாமிக்கு எய்வளவுக் கெய்வளவு மூன் கொபம் உண்டோ, அய்வளவுக்கவளவு இளமையுமாயும் உண்டு. தன் மனைவர் விசம்பலாக் கண்டு உன்மம் அருகிப் போனான். தாயில்காத குழந்தையைச் சற்றும் வேரெயாமல் அடித்து விட்டோமே என்று வருத்தினான்.

எழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் வித்தியாசம் கண்டு பிடிக்க முடியாத பருவத்தில் இக்கும் மனை அடித்தது குற்றம் என்றே அவனுக்குத் தென்றியது. அக் குற்றத்துக்குத் தகுந்த பிராயச் சித்தம் தன் குழந்தையின் ஆதரைய சிதைவேற்றி வைப்பது தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

பிறகு லாள் ஈடுப் பகலுக்குப் பிறகு நல்ல மழை ஆரம்பித்து விட்டது. ஆகவே கந்தசாமி சேக்கிர

மாத விட்டுக்கு வந்து விட்டான். அவன்வந்த தெரிது போர்த்துக் கெய்வளவுமூத்து தகையிலும் உடம்பிலுமிருந்த தன் னீர்ப் போட்டுகொத் துடைத்த வன்மையி விட்டிய் துறழ்த்தான்.

"என், முத்து! இந்த தனை சேக்கிரம் வந்து விட்டாயோ! மனை மூன் துக்குமேல் இராத போல் இருக்கிறதே!" என்று கந்தசாமி.

"காத்து மழையிலே எங்கள் பன்னிக்கடத் திலே ஒரு பக்கம் சாய்ந்து விட்டது. அதனால் விடி விட்டு விட்டார்கள். அப்பா உங்கன் எழமானர் மகன் ஒரு கம்பலிக் குயிலாய் போட்டுக் கொண்டு வந்தான், பாரு! அதை வாரோ திருடித் கொண்டு போய் விட்டார்களாயிர்!" என்று கூறி முத்து. கம்பலிக் குயிலாயைப் பற்றி முத்து பேச்செடுக்கவே, கந்தசாமிக்கு மூன் இரவு நடத்த சம்பவம் சினைவுக்கு வந்து விட்டது. எனவே, பேச்சு மாற்றிவிட்டான்.

"அதோ, அங்கே ஒரு ஒலிப்பெட்டி இருக்கிறது, பாரு! அதை எடுத்து வா!" என்று கந்தசாமி. முத்து தக்கதாயின் வெற்றியைப் பாக்கு கைக்கும் ஒலிப் பெட்டியைத் தொகுன். அது அவன் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை, ஒருவேளை ஒலிப் பெட்டி பாளைக்குள் இருக்குமோ என்று எண்ணி அதனுடன் கையை விட்டான் முத்து. ஏதோ மெத்தென்று அவன் கையில் தட்டுப்பட்டது. உடனே அதை வெளியே எடுத்தான். மறுகணம் அவனுடைய கண்ணு ஆச்சரியத்தினால் அலை விளிர்தன். அவன் எத்தப் பொருளை அண்டய வேண்டுமென்று துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தானே, அதே பொருள்தான் அவன் கையில் காட்டி அளித்தது. கம்பலிக் குயிலாயை எடுத்து நன்கு கவனித்தான். பச்சையும் சிவப்பும் கலந்த குயிலாய்தான்! சாமு திருட்டுப் போய்விட்டதா க்க கூறிய அதே கம்பலிக் குயிலாய்தான்!! முத்து மீன் உன்மத்தில் போலி எழுத்து கொண்டிருந்த மெழும்பி சட்டென்று அடங்கியது. சந்தேகத் துடன் தன் தகப்பனைப் பார்த்தான். அவன் பார்வையில் தொனித்த கெய்விலாய் புரித்த கொண்டு விட்டான் கந்தசாமி.

முத்துமீன் ஆதரையைப் பூத்தி செய்வ வேண்டு மென்பதற்காக அன்று வேலைக்குப் போனவுடன் தன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக எமமானர் விட்டியிலிருந்து சாமுமீன் குயிலாயை எடுத்து வந்த பாளையம் பத்திரப் படுத்தி வைத்திருந்தான் கந்தசாமி. இரண்டொரு நாட்களுக்குப் பிறகு அதை

சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் கொண்டு செல்லும்பெட்டை தித்த தெனி அங்கித் கத்தி மயமான பன நாடகங்கள் நடத்தித் கொண்டு வக்கன் மனத்திற் ஒரு திணைவன் திடம் பெற்று விட்டார் தவாய் பூ சாஜ மான்க்கம். தவையதரம், திருஞ்ஞானி, சம்பூர்ணராமாயணம், ஐயப்பன், குமார விஜயம் முதலிய நாடகங்களின் மூலம் நாடகக் கலைக்கு அருத் தொண்டாற்றி வந்த பூ சாஜமான்க்கம் மேற்படி நாடகங்களின் தலை தித்த நாடகமான "குமார விஜயம்" என்னும் நாடகத்தை தவம்பலி 1964 முதல் கொண்டு ஒத்தொவாமைத் தியேட்டரில் தொடர்ந்து நடத்தப் போகிறது. முதந்தான் நாடகத்தித் திருப்புகழ்மணி பூ சா, எம். திருஞ்ஞானி அய்யர் அவர்களும், கல்வி மத்தித் கணம் உற்பராமணியம் அவர்களும் கைத்து கொண்டு திறப்பிக்கொண்டனர். நாடகக் கலை சாலைக்கள் திரைக விஜயம் செய்து தவாய் பூ சாஜமான்க்கம் அவர்களின் நாடகக் கலைத் தொண்டுக்கு ஆதரவளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்ககிறோம். குமார விஜயத்திற் பழனிவாண்டலர் வட்டிணை மேலே நடத்தித் காண்காம்.

ப்ளிட்டர்ஸ் ஆறு

கிடநாசினிகளைக்
கலப்பதால் அது அதிகப்
பூச்சிகளை கொல்லுவதேன்

தொடர்ச்சியாகப் பிஞ்சுகளினாலும் அடிக் கூடுகளிலுள்ள கிடநாசினிகளால்
பயிற் தெரியும்—ஆனால் துகள்களாலும் ஒரு குகையிலுள்ளதையும் அவர்
கள் அறியாதனர், எந்த ஒரு தனி கிடநாசினியும் எல்லாவிடங்களில் பூச்சிகளையும்
செத்துக் கொள்ளும் சக்தியுடையதன்று.

உதாரணமாக

'A' எந்த கிடநாசினி
அதன் பாய்ச்சலும் எல்லா பூச்சிகளையும்
கொல்லக்கூடும்...
பாதிபாதி கொல்லக்கூடும்
கொல்லக்கூடும்...
ஆனால் பிச்சென்றால் அதுவு எல்லா
விடங்களிலும் கொல்லக்கூடும்.

'B' எந்த கிடநாசினியோ

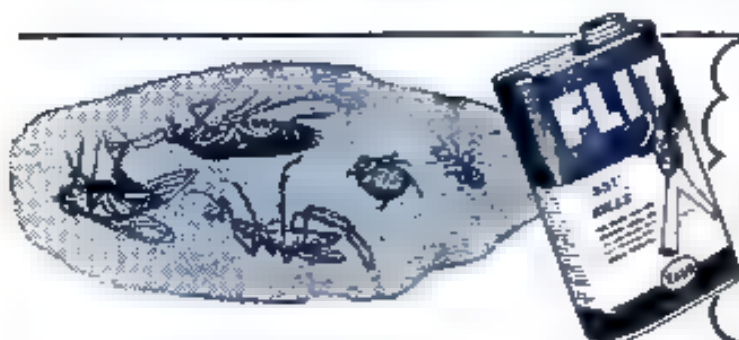
எல்லா பூச்சிகளையும் கொல்லக்கூடும்...

ஆனால் ஒரு பிச்சென்றதால் கொல்ல
வதன்று...

கொல்லக்கூடும் பாதிப்பதற்கு.

உண்மையில் உறுதிப்படுத்தி, கீழ்க் கண்டவாறு விட்டுப் பூச்சிகளையும் கொல்ல
வதற்கு ஒரு விதமாக உண்டு. அதாவது, கீழ்க் கண்டவாறு கிட
நாசினிகளைக் கலந்து உபயோகிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லா ஒரு கிடநாசினி
யாலும், எல்லாவிடங்களிலும், இயல்பாக எல்லாப் பூச்சிகளையும் கொல்லக்கூடும்.
ப்ளிட்டர்ஸ் எல்லாம் இதேயே. அதில் ஒரு கிடநாசினிகள் அடங்கியுள்ளன. இங்
கொன்றும் இங் கொன்றும் பாதிக்கப் பூச்சிகள் கொல்லக்கூடியது. இங் கொன்ற கிட
நாசினிகளும் இப்படி ஒரு சேர்த்திருப்பதால் தான் ப்ளிட்டர் கொல்லக்கூடிய பூச்சி
களைவிட உட்கொண்ட ஆரோக்கியத்திற்கு தெரிந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதே.

நீங்கள் செவ்வழிக்
கும் ஒவ்வொரு
அணுவிற்கும்
ப்ளிட்டர் அதிகமான
பூச்சிகளைக் கொல்லு
கிறது

கிடநாசினி-வாக்குவம் குறிக்க கம்பெனி

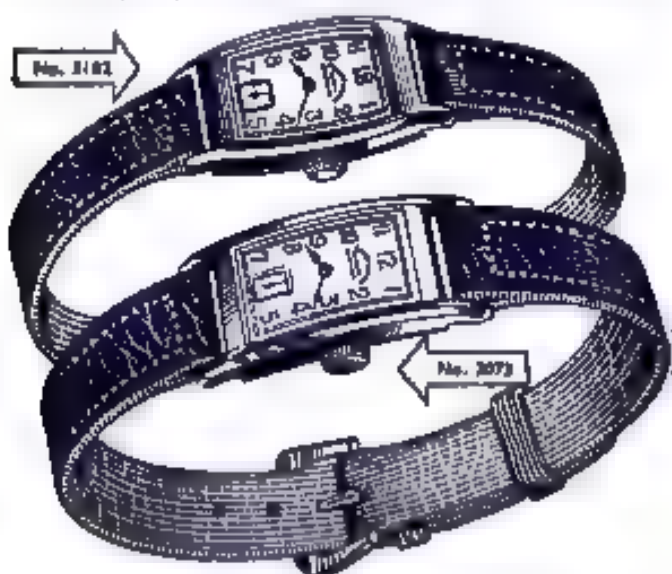
(எம்.பென் அகத்தியாக்களில் பொதுவாய்
உபயோகப்படுத்தும்)

SANDOW

ஸாண்டோ

நீடித்து சரியான நேரம் காட்டுவது

ஒரு 'ஸாண்டோ' கைக்கொடியாரம் வாங்குங்கள்; காலம் சொய்தும் நீங்கள் உங்கள் பணத்தைச் சரியாக செலவிட முடிக்
என்பதை. ஏனென்றும் 'ஸாண்டோ' நீடித்து சரியான நேரம்
காட்டுவதற்குப் பெயர்ப்போனது. மேலே தரப்பட்டுள்ள வசிகர
மாடல்களைப் பாருங்கள். உங்களுக்கு ஒரு கைக்கொடியாரம் தேவை
வானால்—புத்திரசாதித்தனமாக ஒரு 'ஸாண்டோ' வாங்குங்கள்.
பல வருட நிர்ப்பிபான சேவைக்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டவை.

மே. 2152

உங்கள் டாது மாடல் ரோக்கு
கொண்டு கொள், காலம் பின்புதம்
ரூ. 142/-

மே. 2073

வசிகரமான வளைந்த மாடல்
ரோக்கு கொண்டு கொள்
காலம் பின்புதம் ரூ. 142/-

ரூ. 5/- அந்தம் கொடுத்தால் கைக் கொடுத்துக் கொள்ளும், முக்கூடும்
பெருத்தரப்பட்ட, இந்த கொடியாரம் கைக்கூடும்

FAVRE-LEUBA & CO. LTD.

பேவர் - லூபா & கோ., லீட்.
மப்பாய்

மலர்கள்

நீபரவலிக்கு ஏறும் ஏறது ஏன்பதும்
திருப்பூர் பனிவன்மையே வாக்கிறதும், பனி
வன்கள் தரத்திலும் அகலிலும் புரகா திருப்பி

10-11-54 எம். கோவிந்தசாமி

— 186 —

யல்பாய்ந்த காரியமேனவர்க்குச் செய்து இவர்க்கு
 லீட்டுகும், எவ்வளவுதான் அளவிலும் குறை
 யதில் செலும் அளவாய்ந்தவர்க்கும்கூட அந்
 திதான் லீட்டுவதில் இவர்க்கு குறைவும் செலவும்
 ஆக, அவையிதற்கும் யல்பாய்ந்த அக்கோசம்தான்
 இயல்பிதோராகச் செய்து இவர்க்குத் திருவாய்
 தட்டித்தெய்தல், ஆதலால் இவர்க்கும்கூட

பின்னல் தொழிலில் நெருக்கடி

கவித் மோதனன் முகர்ஜி

(நிலைவர், வங்காள தொழிலாளர் உற்பத்தியாளர் சங்கம், கல்कத்தா.)

1890-ம் ஆண்டிலே நான் முதல் முதலாக இந்தியாவில் பனிவன், கம்பனி பனிவன், ஸ்டார்க்ஸில், குழந்தைக்கான ருயலாக்ஸ் போன்ற சில பின்னல் சாதனங்களையும் செய்வக் கூடிய தொழிலாளர் (Hosiery) தொழிலாளர் ஆரம்பமாகிற்று. காலிலும் ஒட்டும் சில பந்திரங்களைக் கொண்டு அப்போது கல்कத்தாவில் முதலாவது தொழிலாளர் தொழிலாளர் அமைக்கப் பட்டது.

பிறகு 1892-ல் அதே தொழிலாளர் அதிபர்கள் பின்னல் சந்திரியை இயங்கும்பெயர் தொழிலாளர் அமைத்தனர். சரஸ் நோய்ப்பது முதல் சில அலுவலர்களும் பந்திரங்களை மூலமே செய்வப் பட்டனர். மேற்படி பந்திரங்களைச் சரியான முறையில் அமைப்பதற்காக இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த பிரபல கம்பெனியிலிருந்து மூன்று ஆயிரம் பிபுளர்கள் தருவிக்கப் பட்டனர்.

இந்த நிலைமையில், இந்தியாவில் மூலம் அரசியல் கொள்கை பின்னல் உடைத் தொழிலுக்கு உதவேயில் அளித்தது. அது அபிவிருத்தி மாக மூன்றேற்றம் அடைவதற்கு உதவியாக இருந்தது. 1904-ல் கருவும் ஏற்பட்ட வங்காளப் பிரிவினையும், அன்னிய சாமாக்கல் படிக்காத இயக்கமும் உள்சாட்டியும் பின்னல் சாதனங்களின் உற்பத்தி பெருகு வதற்கு மிகுந்த உதவி பளித்தின.

இந்தியாவில் எழுந்த அதே இயல்பும் காரணமாகப் பல இடங்களில் பல சிறிய பின்னல் தொழிலாளர்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டனர். அவைகளுக்குத் தேவையான பந்திரங்களை மாத்திரம் ஆயிரத்துத் தொன்னாயிரத்துப்பன்னிரண்டாம் வருஷம் வரையில் இங்கிலாந்து நாத்திரிலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தன.

1918-ம் ஆண்டு முதலாவது மகா யுத்தம் முடிவடைந்த பின், பின்னல் உடை சாதனங்களுக்கு மிகுந்த விராக்வி விரும்பதால், இங்கிலாந்திலிருந்தும் ஜெர்மனியிலிருந்தும் பல அபிவிருத்திகளுடன் கூடிய சீன பந்திரங்களை தருவிக்கப் பட்டன.

அதன் பின், மேற்படி தொழில் வேலை நாட்டினரின் பேரட்டி காரண

மாகவும் உலக வர்த்தகத்தில் திடீரென்று ஏற்பட்ட யுத்தம் காரணமாகவும் கனீசுக் ஆரம்பித்ததால், 1934-35-ல் இந்திய சர்க்கார் உள்சாட்டுப் பின்னல் உடை உற்பத்தித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பாகப் பல முறைகளைக் கடை கொட்டனர். அதன் பலனாக, ஏற்கெனவே இருந்ததைக் காட்டிலும் இந்தியாவில் பின்னல் உடைத் தொழிற்சாலைகள் ஓரே வருஷத்தில் ஐந்து ஐந்து மடங்கு அதிகமாகியன. அப்போது ஜப்பான் நாட்டின் இருந்த பனிவன் தொழிலுக்கு வேண்டிய காரணமான பந்திரங்களை இங்கு இறக்குமதிசெய்து கொடுத்தன.

1945-ல் இரண்டாவது மகா யுத்தம் முடிந்த பின் பின்னல் தொழிலின் சரித்திரத் திலேயே புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகியது எனலாம். இரண்டாவது மகாயுத்தம் முடிந்த பின், அந் தொழிலில் மிகுந்த மூலனேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள தெளிவும், அதே சமயத்தில் அது பல கஷ்டமான பிரச்சினைகளையும் சமாளிக்க வேண்டிய மிகச் சங்கடமான நிலைமையும் உண்டாகி விருக்கிறது.

சமீபத்தில் கொழும்பு லைன்ஸ்பெண்டு நிவட்டிப் தடவ் மாடிர்போ தும்களின் பாசாட்டுதிரிப்பெற்ற-மூலர் சர்க்கார் மேற்படிதரிகள், தந்தை தடவ் ஆசிரியர் பூஷ்-ன். இவ்வித்தராகு பின்னலிடம் பரதம் பரிந்து அங்கிதேவ முதல் தமிழ்ப் பெண்டினியாவை.

இன்று பின்னர் தொழில் இந்தியாவைக் கும் சகல மாகாணங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான பின்னர் தொழிற்சாலைகளும் பருத்தி தூல் உடைகள் பின்னுவதிலேயே ஈடுபட்டுள்ளன. ஐதிராது. கான்பூர், ஆமதாபாத் இந்த இடங்களில் மாத்திரமே கம்பளி தூல்களைக் கொண்டு பல்வேறு பின்னர் சாதனங்களைத் தயாரித்த வருகிறார்கள்.

இந்தியாவில் உள்ள பருத்தி தூல் பின்னர் தொழிற்சாலைகளில் மாத்திரம் 22 கோடியே 59 லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள் எனில், அது எவ்வளவு முக்கியமான தொழில் என்பதை அறியலாம்.

1952-விரித பருத்தி தூலால் பின்னர் பட்ட சாதனங்களின் விற்பனை நாளாக்குகள் குறைத்து வருகிறது. அதனால் மேற்படி சாதனங்களின் விற்பனையும் குறைந்து விட்டது. வருவத்தில் ஐதிர மாநிலங்கள்தான் பின்னர் சாதனங்கள் மும்முரமாக விற்பனை செய்தன. பல சாதனங்களின் விலைகள், அவற்றின் உற்பத்திச் செலவைக் காட்டிலும் குறைத்து விட்டன. அது கறுப்பாக வேலை செய்யும் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் கூட சிட்டிக் இலாகாவில் அதிக வேலை இருப்பதிலும். எனவே, போட்டா போட்டி காரணமாக இப்போது தொண்டூறு சத விதெஸ் பின்னர் தொழிற்சாலைகள் நஷ்டத்தில் வேலைசெய்து வருகின்றன. மந்தமான இந்த நிலைமை இந்தியா தேசம் எங்கும் வேருவாகப் பரவியிருக்கிறது.

சென்ற மகாபுத்தம் கடத்துகொண்டிருந்த காலத்தில், மற்ற பல சாதனங்களைப் போல் பின்னர் சாதனங்களுக்கும் மிகுந்த விராக்வி இருந்தது. அப்பொழுது போதிய அளவு தூல் கிடைக்காததால், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் உற்பத்தி மிகவும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டது. எனினும் சாதனங்களின் விலை வாரிகள் அதிகமாக இருந்ததால், குறைந்த உற்பத்தியாக வற்படக் கூடிய கஷ்டம் ஈடு செய்யப்பட்டு வந்தது.

புத்தம் முடிந்து, இந்தியா சுதந்திரமும் பெற்றதால், ஐதிரங்களின் தேவையைச் சமாளிக்கப் பின்னர் தொழிலை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று பலரும் எண்ணினார்கள்.

1. பனியன் தேயிலும் இயந்திரம்.
2. திரும்புச் சுரைபட்டி பனியன் கம்பெனிகளைச் சேர்ந்த அறுவடைக் குழுவினர்.
3. பனியன் தேயிலும் இயந்திரத்துக்கு உபயோகம்கூடும் 'கோல்' தூல் உத்தரம் தீயத்திரம்.
4. பனியன் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான சலுகைத் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு தொற்றம்.
5. பனியன் தேயிலும் இயந்திரத்துக்கு வேண்டிய கோள்களின் இயந்திரத்தின் உதவி இன்னமும் கிடைக்காததால் தூல் உத்தரம் வரிசை, இந்த தொழிலை மேலும் திருப்புகிறார் அதன் உத்தரம் புத்தம் வரிசை சமையல் தொழில்களிலும் ஆரோக்கியக் கான மக்கள் மேலுந்து வருகிறார்கள்.

எனவே, பலர் பழைய சீக்கரை தொழிற்
சாலைகளை மேற்கொண்டு விவசாயங்களும்,
புதிதாகத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவும்
ஆவனமாச இருந்தனர்.

வேலிவாடுகளிலிருந்து கிட்டிய வசிதரக்கல்
ஏராளமாக வந்து இறங்கத் தொடங்கின.
1948-ல் வசிதர இறக்குமதித் தடை சத்து
செய்யப்பட்டதில், அதற்கு முன் இருந்ததைக்
கிட்டியிலும் மூலக்கர மடக்கு அதிகமாக
கிட்டிய வசிதரக்கல் இறக்குமதியான.

ஆனால் பின்னர் தொழில் அதிபர்கள்
விளைந்தபடி அரசியல் கட்சிக் கிலிஸ், கொசிய
புத்தம் சிந்த பின் 1852-ல் பின்னர் சாதனம்
சமீகன் விதபின் ஐரோ ஆய்வாக விழத்
தொடங்கியது. அது போலவே, அவற்றின்
விளைவுகள் விழலாதின. இது மேற்படி அதி
பர்களக்கு ஏற்பட்ட முதல் அதிர்ச்சியாகும்.

பின்னர், தூய கட்டுப்பாட்டையும் சர்க்கார்
சத்து செல்ததால் பின்னர் தொழிலின்
நிலைம மேலும் மோசமாகியது.

இத்தகைய சீரமைப்பு அரசாங்கத்தாலும் பொறுப்பாளிகள் ஆவர். இதற்குமிதத் தடை வையும், நாய் கட்டுப்பாட்டையும் சத்து செய்யும் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஞானகூட்டியே சாதக பாதகம் என்று ஆய்வுதரப்பட்டு பரீட்சிக்குரியது, பின்னர் தொழில் தற்போதைய செலுத்தலுக்கு உண்டாகும்படி மேற்கொள்ளுதல்.

எனவே, பின்னர் தொழிலில் ஏற்பட்ட
ஒன்றாகக் கருக்கடி தீரவேண்டுமாயின், ஒன்று
தொழிற்சாலைகளில் ஒரு காலைக்கு எட்டு
மணி வேலைசேரம், ஒரு வாரத்துக்கு காது
சான் வேலை என்று கிணாயிக்க வேண்டும்.
அவ்வறு விநியாயமும், உற்பத்தியையும் கட்
டுப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழிற்
சாலைகள் உற்பத்தி எத்தியை அடிப்படையாகக்
கொண்டு தூரம் பங்கிடு செய்வ
வேண்டும். 1948-ம் பின்னர் தொழில்
விஸ்தரிக்கப் பட்டதில் இருந்து பின்னர்
தொழிற்சாலைகளின் 50 சத விதிர சத்தி
உபயோகிக்கப்பட்டாமல் ஸ்தம்பித்த கிணாயிக்
இருப்பதால், மேலே குறிப்பிட்ட பரிசுர
முறைகளால் உற்பத்தி, தொழிலாளர்
வேலை இவை சம்பத்தமாக எவ்விதச் சீ
ருவியும் ஏற்படுவதற்கிடமில்லை.

.....

1. பனியைத் தேய்யும் எத்திரமேர வகை இயத்திரமணிக் திது ஒரு வகை.
2. பெண்கள் குழிப் குழிமராக அர்த்தமேர தேய்திரமணிகளாகும் இப்படி பனியைத் தேய்திரத்தற்கு வேண்டிய 'மோக்'கின் மராத்மணியைக் கொண்டு துவ கத்திரிக்கும்.
3. தனிக் குறையகிக் அமலாகப் பட்டிருக்கும் கே. கே. 2. பனியைத் தேய்திரமணிக் பனியைத் தவிராசிக் பெட்டிருக்கும் மணிக் கப்படுகிறது.
4. இவ்விதமாகவே வந்த விசேஷ மணியைக் குறையக் தேய்யும் பனியை இயத்திரம்.
5. திருப்புகிற் பித்திரி பெற்று விளையும் அப்பர் மணியைக் காண்கதும் ஒரு தேய்திரம்.

Abstract

காக்கிணா

27. திருட்டுக் குதநம்

ஐதேஷுக்குத் தன் விசித்திர நிலையை விளக்கும் பார்த்த பொழுது கிரீப்புத்தான் வந்தது. வேலை வேட்டியின்றி வெகு நாட்களாக உட்கார்ந்திருக்கும் அவனுக்கு இன்னதற்கு இவ்வாவிட்டால் இன்னொரு நாளைக்குக் கட்டாயம் ஏதாவது ஒரு வேலையேண்டியவதுதானே? அவனுக்குப் பழக்கப் பட்டதும் பிடித்ததமான பத்திரிகைத் தொழில் அவனுடைய மூயற்சி எதுவும் இன்றியே அவன் மூன்றே வந்து நின்றது. அப்போதைய அவன் தேடிப் போகவில்லை; அதுவாக அவனைத் தேடி வந்தது. சரியென்று அவன் சம்மதம் தெரிவிக்க வேண்டியது தான் தாமதம், கைட்டிட்டுக் கேட்காமலேயே அவன் கையில் வந்து குதிப்பதாக இருந்தது அந்த வேலை. காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என்று பழமொழியைக் காரியத்தில் காட்ட வேண்டிய அந்தச் சமயத்தில் அதை வேண்டாமென்று உதறித் தள்ளி விட்டானே. அது புத்திசாலிக்கு அழகாகுமா? எந்த மூகார்த்தத்தைக் கொண்டு அவன் அப்படிச் கூறினான்? அவனுக்குப் பிடிக்காத ஒரு விஷயத்தை, அதுதான் அந்தப் பத்திரிகையின் கொள்கை என்று யாரும் வரையறுத்துக் கூறவில்லை. அந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கும் போதினாலும் இன் பத்திரிகை இந்தக் கட்சியைத்தான் ஆதரிக்கவேண்டும். இதைக் கூடாது என்று ஒரு கட்டுத்திட்டம் வகுத்து அவனுக்கு அறிவிக்கவில்லை. அப்படி யிருக்கும்பொழுது அவன் அந்தப்பொறுப்பை விரும்பி ஏற்காமல் ஏன் வேறுத்து உதறித் தள்ளி விட்டான்?

அவன் துறம்பம் இருவிதக் குதையுமின்றி ஒழங்கு மரையுடன் ஒடிப்போனான் அதற்குக் காரணம் அவன் மனைவி கோவிலாதான். இதை ஐதேஷு வந்து உணர்ந்திருந்தான். கோவிலா தன் நணக்கனை விற்றுப் பணம் கொண்டு வந்ததை ஐதேஷு ஒரு மூதா நேரில் தான் கண்களாலேயே கண்டிருந்தான். அவன் கோல் வாய்ப்பட்டிருந்த பொழுது குதும்பச் செவவுக்கும் வைத்தியச் செவவுக்கும் எத்தனையோ ரூபாய்கள் செலவழித்திருந்தன. கால் காசுகூடச் சம்பாதிக்க முடியாத அவனுக்கு எத்தனை பணம் எம்

மிருந்து வந்தது? எவ்வாறு மனைவியின் நணக்கட்டுக்களை விற்றதனால் வந்ததுதானே? இத்தகைய இழிவான மூதையின் வயிறு வளர்க்கும்படியான நிலையில் நாம் இருக்கிறோமே என்று எண்ணிய ஐதேஷு வேட்கம் பிறந்தித் தின்றது. தலை தூக்கிப் பார்த்தே கூடத் திராணியின்றி மனம் புழுங்கினான். ஐதேஷு அப்படி பெல்லாம் சங்கோசமுற்றுச் சிரமப்படக் கூடாது என்பதற்காகக் கோவிலா எத்தனையோ பாடுபட்டான். ஒருத்தி எத்தனையோ கல்லவனாக இருக்கட்டுமே, எரிகாளுமே இத்தகைய பெரும் பொறுப்புக்களை ஏற்படுத்தினால் அது அவளால் முடிந்த காரியமா? வீக்கம் கூட விதனுக்குத் தகுந்தபடியானே விங்குகின்றது? இருந்தாலும் கோவிலா தன் சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட காரியத்தைச் செய்யத்தான் முயன்றான். கல்ல மனைவான் என்பவன் அப்படித் தானே இருக்க வேண்டும்?

கோல்ப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்த ஐதேஷின் மனக்கண் மூன்றே கோவிலா சம்பந்தப்பட்ட எத்தனையோ கிழிக்கென் வந்து நின்றன. அவற்றின் பலனாக அவன் மனம் மேலும் வெதும்பியது. அவனுக்கு உணவும் செலவிற்கும்; உறக்கமும் கொள்ளவில்லை. அதையெல்லாம் கவனித்த கோவிலா இப்படி விருத்தாய் உடல்நிலை இன்னும் மோசமானே விரும் என்று கூறி உணவு அருந்தித்தான் ஆகவேண்டும் என்று அவனைப் பலவிதத்திலும் வற்புறுத்தினான்.

தன் அவை நிலையே நிலையிலிருந்த ஐதேஷு ஒரு நாள் மிகவும் மனம் வெதும்பிப் படுத்திருந்தான். கோலில் அடிபட்ட அவனுக்குப் பத்தியமாகவும் குவியாகவும் இருக்கக்கூடியதான பதார்த்தங்களைச் செய்து எடுத்துக் கொண்டு கோவிலா அவன் அருகில் வந்து உட்கார்ந்தான். ஐதேஷு தட்டிய உண்ண தீர்ப்பாட்டங்களை ஒருமூதா பார்த்தான். தட்டிய உண்ண தீர்ப்பாட்டங்களைத் தின்ன வேண்டும் என்ற ஆசையே அவனுக்கு ஏழைக்கூட, குதும்பம் கூடத் தும் விஷயத்தின் கோவிலா பறும் கஷ்டங்களை விளக்கும் பார்த்த அவன் சித்தனையே உருவாக உணவு அருந்தும் உணவை கூட

இவ்வாறவனாக உட்கார்ந்து விட்டான். அதைக் கண்ணுற்ற கோவிலா மிகவும் இனிமையான குரலில், "இதென்ன, பேசாமலே உட்கார்ச் சிருக்கிறீர்களே! என் வேண்டுமானாலும் வாயில் எடுத்துப் போட்டிருமா?" என்று கேட்டான்.

அதைக் கேட்டவன் சும்மா இருக்க விடவில்லை. ஏதோ ஒரு தின்பண்டத்தைத் தன் கையில் எடுத்து ஐக்கிளின் வாயில் போடவும் போனான். அதற்குள் ஐக்கிளின் கண்ணில் திசையிட்ட நீர் முத்தாக உருண்டு கண்ண்களில் விழுகது வழிந்தது.

"அடேடே! உங்களுக்கு என்ன துயரம்? உங்கள் கண்ணில் நீரைச் சாறு இரத்தப் பாயி உயிரோடு இருக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்ட கோவிலா தன் புடவைத் தலையிடுவையே ஐக்கிளின் கண்ணிரைத் துடைத்தான். ஆனால் அவருடைய அந்தச் செய்கையினால், சித்த வேண்டிய கண்ணிர் மேலும் பெருக்கெடுத்துத்தான் ஓடி வந்தது. அதைக் கண்டதும் கோவிலாவின் மூகம் ஊட்டமுற்றுத் தொங்கி விட்டது. அவன் பஸ்து விட்டான். ஐக்கிளின் துயரத்துக்குக் காரணம் தெரியாத அவனுக்கு என்ன ஆராதல் சொல்வ தென்று தோன்றவில்லை. கணவனின் கண்ணிலே நீரைப் பார்த்த அவனுக்குத் துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது. அவன் கண்களிலும் நீர் 'குபுக்'கென்று போய்க்ி வந்தது. கோவிலாவின் கண்ணில் நீரைக் கண்டதும் ஐக்கிளின் கட்டென்று தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டான்; வேண்டுமென்றே வந்து கட்டாயமாகப் புன் முறுவலையும் கரவதழுத்துக் கொண்டான்.

"அம்மாடா! இன்று உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது? உங்கள் கண்களில் நீர் துளித்து இன்று வரை என் கண்டதே வில்லையே! என் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்றால் நீங்கள் இனி என்னெதிரே கண்ணிர் பெருக்கக் கூடாது. பெருக்கினால் அப்புறம் நீங்கள் என்னை இந்த உலகத்தில் காண முடியாது. என்ன, என் சொல்வது புரிக்ந்தது?" என்று கோவிலா தன் கண்ணிர் மறைத்திருந்த கண்ணிரைத் துடைத்துக் கொண்டே கேட்டான்.

"கோவிலா! நீயே பேசிக் கொண்டு போகிறாயே! என்னையும் இரண்டொரு வார்த்தைக் பேச விட மாட்டாயா?" என்று கேட்டான் ஐக்கிளே.

"முடியாது. முதலில் நீங்கள் உணவு அருகிடுவதற்கு என் உங்களைப் பேசவைக் கேட்பேன்!" என்று சொல்லியவாறே கோவிலா மறுபடியும் தன் கையில் ஒரு தின்பண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டான்.

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என்ன சாப்பிடுகிறேன்!" என்று சொன்ன ஐக்கிளே எப்படியோ ஒரு கவனத்தை வாயில் போட்டுக் கொண்டு வேரு சிரமத்துடன் தோண்டைக்குக் கீழ் இறக்கினான். ஆனால் அன்று ஏதோ அவனுக்குத் தன் மனவி தன்னிடம்

காட்டும் அந்த அண்பையும் பரிவையும் காணப் போதுக்கவில்லை. அவன் என் கொட்டாமல் கோவிலாவையே பார்த்தவாறு, "என், கோவிலா! ஒரு கண்ணிலுது நீ என்னை வேறுக்கக் கூடாது? என்னிடம் கோபித்தும் கொள்ளக் கூடாது? ஒரு நடவையாவது உன் கோபத்தைச் சமண்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தைத் தயவு செய்து எனக்கு அளிக்கக் கூடாது?" என்று கேட்டான்.

"என்ன இப்படித் தத்துப் பித்தென்று பேசுகிறீர்களே! உங்களை என் எதற்காக வேறுக்க வேண்டும்? எதற்காகக் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டும்? நீங்கள் சொல்வது எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவே இல்லைவே!"

"கோவிலா! ஒன்றுமே தெரியாதவன் போலப் பேசுகிறாயே! எனக்குத் தெரியாது என்று என்னுடைய அபாக்கியமே உரு வெடுத்தவனான என்னைக் கவியாணம் செய்து கொண்டு நீ என்ன கெத்தைக் கொண்டாய்? கெத்தைக் காண்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். என்னிடம் எதற்காக இவ்வளவு அண்பைச் சேர்த்திருக்கீர்? நீ காட்டும் இந்த அபாச அன்பும் பரிவும் என் மனத்தைச் சுடுகின்றன. தகிக்கின்றன; புண்படுத்துகின்றன. அதனால் என் சொல்வதைக் கேள்! என்னை நன்றாகத் திட்டு; எடுமனமாகக் கடித்துக் கொள். அப்பொழுதுதான் என் ஆத்மாவுக்கு அமைதி ஏற்படும்; மனத்துக்கு நீம்மதி ஏற்படும்!" என்றான் ஐக்கிளே.

அதைக் கேட்ட கோவிலா இவ்வொகச் சிரித்தான். "ஆமாம், இம்மாதிரி பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் நீங்கள் என்னைப் பற்றி ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறீர்கள் அய் வவா? காங்கு காட்கள் இரவு பகல் என்று பாராமல் எனக்கு அதன் கருத்தைப் புரிய வைக்கப் பரிசுதப் பிரயத்தனம் கூடச் செய்திருக்கேனே! ஆனால் மூலக்குறையுள்ள என் தந்தை நீங்கள் எத்தனை எடுத்துச் சொல்லியும் புரிக்ந்து கொள்ள வில்லை. இந்தச் சம்பவம் இன்றைக்கும் என் உன்னத்தில் புகைம மாகுமல் சித்திரது!" என்றான்.

தன்னைப் பற்றிய புகழுரைகளைப் புரிக்ந்து கொண்டாதும், புரிக்ந்து கொண்டாததாகக் காட்டிக் கொண்ட தென்றும் அத்தகைய பேச்சுக்களை வளர விடாமல் தடுப்பதென்றும் கோவிலா தன் மனத்துள் முடிவு கட்டி, யிருத்தான். அதனால் அவன் இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் ஏதாவது நேரித்தால் புரிக்ந்து கொண்டாதவன் போல் நடப்பான்; அசை போல் சிரிப்பான். இவ்வாவிட்டால் வேறு விஷயங்களைப் பற்றிய பேச்சை எடுத்து முக்திய பேச்சை மறக்கச் செய்ய முயலுவான். அதோடு ஐக்கிளேக்குத் தன்னைப் பற்றிய புகழ்வதற்குரிய சந்தர்ப்பமே சிறிதும் மெடடிகாமல் பார்த்துக் கொண்டான்.

சிறிதும் வெளிப் பகட்டோ ஆடம்பரமோ இன்றிக் கணவனுடாகவே உயிர் வாழ்பவனும், கணவனையே தன் தெய்வமாக—எல்லாமாக நினைப்பவனுமான மனைவி தன்

வலியாதிகர் முதல் வாலிபர் வரை

நான்கு தலைமுறையாக புகழிழாங்கி வரும்

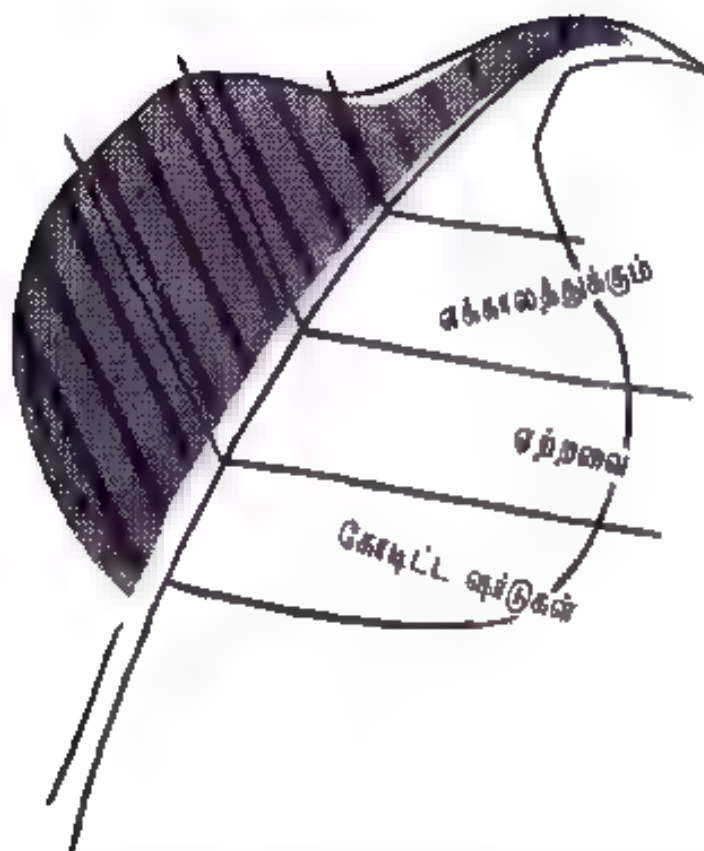
T.A.S. ரக்தினம்
பட்டணம் பொழி

எல்லாவித 'வலிகளையும்'
அனாசின்
நிவர்த்திக்கிறதென்பதை
கண்டீன்

2 மாத்திரைகள்
கொண்ட பாகெட்டு
என்றும் 22 மாத்திரை
கள் கொண்ட பெட்டி
என்றும் கிடைக்கும்.

நோவுகள், தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்

தூவற்றினின்று துரிதமாக நிவர்த்திபெற

காலிகோ ஷர்ட்டிங்கள்

காலிகோ மில்ஸ், அஹமதாபாத்

1880-இருந்து உயர்ந்த துணி தயாரிப்பவர்கள்

TAM - SHILPI SA - 118

கணவன் கொன்றும் ஆண்கத்தித் தன் என்ன பரமணந்தத்தைக் காண்கிறேனோ, பார்க்குமா? தன்னுடையது என்று ஒன்றைத் தவிர்த்து வைத்துக் கொள்ளாமல் தன்னையே கணவனுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்து அவனுடனேயே இன்பவழியை மீட்கும் மாண்பு நம் பாரதப் பெண்மணிகளிடத்தில் எப்படித்தான் உற்ப்பெற்று வந்திருக்கிறது? அதன் பலனாகக் கோவிலா எந்த விதத்தில் பார்க்கப் போனாலும் ஐதேவியின் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவளாகத் தோன்றினாள். இல்லத்திலும் இவ்வாறுக்கும் உயர்ந்த தொடர்பு எத்தனைபோலியினதாயினது. அதில் ஈழநிதி திட்டத்தின் இல்லாளின் ஆண்கத்திக்குக் கிடைக்கும் கௌரவமே தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. ஆனால் எத்தனைபோல கணவன்மாரிகளிடத்தில் இவ்வகையையும் இல்லாளையும் துறந்து இன்பம் அதுபவிக்கலாம் என்ற எண்ணம்தான் தலை தூக்கி நிற்கிறது. ஆனால் ஐதேவிய் அவர்களைப் போலில்லாமல் ஒரு விதிவிலக்காக இருந்தாள். கணவனுக்கும் மனைவியுக்கும் இடையே இருந்த நீண்ட கெருவியை தொடர்பு அவளை இல்லத்திலும் இல்லாளிடத்திலும் இணைப்பற்ற இன்பத்தை அதுபவிக்கக் கூடியவனாக ஆக்கி விட்டது.

தாம் பெறும் இன்பம் இவ்வகையிலேயே தமது தமது வேண்டும் என்ற சேய் கோக்கம் படைத்தவர்களைப் போல் அவன்

தனக்கு இன்பம் அளிக்கும் இல்லாளைத் தானும் இன்பத்தில் ஆழ்த்த வேண்டும் என்று எண்ணுவான்; அதற்கான திட்டங்களும் போடவான். ஆனால் அவன் என்ன திட்டமிட்டு என்ன? அவன் திட்டங்கள் அவன் கீழ்த்தபடி நிறைவேற்றினால் தான்? நம்மால் நம் மனைவிகளுக்கு நாம் கீழ்த்தபடி இன்பம் அளிக்க முடிய வில்லையே என்ற மனக் குறை அவன் பொறுமையை மிகவும் சோதித்தது. ஆனால் கோவிலா அதை ஒரு குறைவாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; நிறையாகவேதான் எடுத்துக் கொண்டாள். தன்னைப்போன்ற கைசாஸி இல்லு யென்றே இறுமாந்தாள். அவனுள் அவனுக்குச் சுதம் அளிக்க முடியாமற் போகப் போக அவன் தன்னைப் போன்ற பாக்கியசாஸியாருமே இல்லையென்று எண்ணத் தொடங்கி விட்டாள். கணவன் தன்னைக் கண்ணுள் கருத்துமாகக் கவனிக்கும், தன்னை இன்பத்தி வாழ்த்து

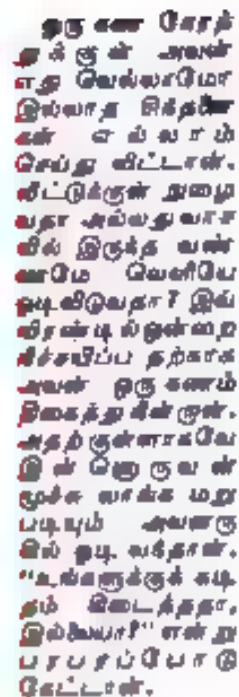
வதையே தன் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கும் என்றும் எந்த மனைவிகளுத்தான் இறுமாப்பு ஏற்படாது? இப்படி கோவிலா-ஐதேவியின் தாம்பத்திய வாழ்க்கை இன்பமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

ஆகியவிலிருந்து விட்டை கோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்த ஐதேவியின் மனக் கடையின் இந்தக்கை எத்தனைபோல சம்பவங்கள் அங்கு அங்கு எழுந்தன. நாம் எத்தனை தூரம் கடந்திருப்போம் என்பதில் அவனுக்குக் கவனம் செல்லவில்லை. மனத்தினாலேயே பனிச்சென்று பிரகாசிக்கும் எண்ணக் சித்திரங்களைப் பார்த்தவாறே அவன் தன் விட்டை அணுவி விட்டான். கோவிலா மொட்டை மாடியிலிருந்து அவன் வருவதைப் பார்த்தான். தன் வழக்கப்படி அவளை எதிர்கொண்டதழைப்பதற்காக வாசற்படிக்கும் விதந்தான்.

ஐதேவிய் தன் விட்டு வாகை அடைத்ததும் படியேறக் காலை எடுத்து வைத்தான். அதே சமயம் பின்னிலிருந்து வாரோ கை நீட்டி அவன் தோள் பட்டையைத் தொட்டாள். அவளைத் தொட்டவனுக்கு மேல் மூக்கே மேல் மூக்க வாய்க்கிக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில் அவன் அவ்வளவு வேகமாக ஓடி வந்திருந்தான். அவன் தன் கையிலிருந்த ஒரு காகிதத்தை ஐதேவியின் கையில் திணித்து விட்டுக் கண் மூடிக்கண் நிறங்கும் நேரத்தில் காற்று

14

இதற்கு இயல்பு
பெறும்.

எப் பதத்து விட்டான். திரைத்து சிவந ஐதீயு் சிறிது நேரம் கழித்து அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தான். 'ஐதீயு், நீ எங்கு இருந்தாலும் உடனே ஓடி விடு. விவரத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வ தற்கென்று வாத்நிராதே. பதினாயிரம் ரூபாய் திருப்பதவை உகமீது குற்றம் சாட் டப்பட்டுள்ளது!' என்று அந்தக் கடிதத் தில் குறிப்பிட்டிருந்தது.

அதைப் படித்து முடிந்ததும் ஐக்கியக் குடியரசும் இடிக் த நகரிக் விழுத்த விட்டது போலத் தோன்றியது. பரிசீலா வீதம் ரூபாய்! திருட்டுப் போல் விட்டதா? அவன் திருடினது? எங்கே திருடினான்? எப்பொழுது திருடினான்? எதற்காகத் திருடினான்? அவனுக்கு ஒன்றமே புரியவில்லை.

“அப்படித் ததற்காக இங்கே சித்திரிகள்? போலீஸ் டிவிஷன்கள் தொடங்கி வேண்டியிருக்கிறது. உடனே சித்திரமே இங்கிருந்து போய் விடுவதில்” என்று அந்த ஆசிரியர்.

அப்படியும் அங்கே சிறந்த துறத்தலுக்கு என்ன கவசத்தியமா பிடித்திருக்கிறது? வேகமாக அடிமேல் அடி எடுத்து வைத்துத் தன் கால் போனபோக்கில் எட்டக்கலாணான், அவன் பறிக்கிற இருபது அடிகள்கூடப் போலிருக்க மாட்டான். அதற்குள்ளாக அவன் பின்னாலேயே ஒரு மோட்டார் வேகமாக வந்து விளங்கிறது. திருக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். காருக்கும் உட்கார்ந்திருப்பவன் விஜயலக்ஷ்மி என்பதை அறிந்த பின்தான் அவனுக்குப் போன் உயிர் வந்தது. விஜயலக்ஷ்மி தலையை வேளியே டீட்டி. "துறத்தல் அண்ணாவா? எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

“கயமாத்தான் வெளியே உலாவப் போய்க் கொண் டிருக்கிறேன்!” என்று சொல்லி அவத்தான் ஐக்கிடி.

அவனுக்கோ அக்கிரூர்து எப்படியாவது சிக்கிரம் போய்விட வேண்டும் என்ற எண்ணம். அடிதம் எங்கிருந்து வந்தது, அதை எழுதியது யார் என்றெல்லாம் சித்திக்க அவனுக்கு அப்பொழுது பொழுதும் இல்லை; மனமும் இல்லை. எத்தனைக் கேத்தனை முயற்சியும் அந்தனைக்கத்தனை வேகமாகக் கண்ட அந்நாடு இடத்துக்குச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம்தான் அவன் மூளைக்கு அப்

ஒரு சில்ல ஆரோக்கியமான சின்னஞ்
சிற குழந்தை தனது தாயின் இத்
யத்தை மகிழ்ச்சிச் சென்றது. இடகாத்
நிரமான சிறிய உடல், வெண்மை
யான முத்துப்பற்கள்...இவைகளை
செய்வனவரில் காட் லிவர் ஆயில்
உட்கொள்ளுவதால் அடையலாம்.
இயற்கையான போஷாக்கு அளித்து
வலிவூட்டும் விட்டமின் சத்துக்கள்
விரும்பியது காட் லிவர் ஆயில்.

SevenSeaS

ஸெவன் ஸீஸ்

ஓர் இயற்கையான விட்டமின் உணவு

விவரங்களுக்கு :

கவர் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்

த. கு. 152 - 7814 - 1248

பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ்

SCS - 2

உங்கள் பேனாவின்

ஆயுளை
நீடியுங்கள்!

பார்க்கர் க்வின்க்

உபயோகியுங்கள்

ஸால்வ்-X

அடங்கிய மை இது ஒன்றே

இப்பொழுதே பார்க்கர் க்வின்க் உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள். பேனாஸால்வ்-X பாதுகாக்கும் பொருள் ஸால்வ்-X அடங்கிய மை இது ஒன்றுதான். இந்தப் பொருள் பேனா அடைபடுவதைத் தடுக்கிறது. உண்ணாமலும் நீங்கள் எழுதுவதையே பேனாளை ஆப்புறுவதாகக் கருவி உத்தம்செய்கிறது. மையோட்டம் தடையின் லி லாசலமாக அமைகிறது. க்வின்க் அழியா வர்ணங்களிலோ அல்லது கழுவுக்கூடிய நிறங்களிலோ நீங்கள் விரும்பியபடி வாங்கலாம்.

விலை ரூ. 1/-

பார்க்கர் பென் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட்
த. பெ. 51, மதராஸ்

என விற்பனையுடைய: பார்க்கர் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்
ரெட் ஹவுஸ், மதராஸ்-2

சீந்திரவதனம்

ரா.ஜானகிராமன்

முன்வரவு. வசூலிப்போ புரண சிநிதம்
பிரவசித்தா கொண்டிருக்கிறார்.

தலைவர் சொந்திக் கிளையிலிருந்து அமைதிமை
ராக கிளியில் வந்தபே சென்ற கொம்புகுந்த
இரண்டு புரிகளில் குளம்போலி குளத்தி
கொம்புகுந்தது.

சாம்பல் சிறல் வேண்ட ஒரு உயர்ந்த ஐந்தி
அரபுத் குதிரையின் பெண் அணிந்திருந்தாள், மத
வாழ்வுபத்தின் அழகம் நெய்யில் வகை.

மேற்படிக்கு ஒப்பிட்டு வரத்துக்கு மேலாகவு
உள்ள உபாயம். சிலந்தி போல, எடுப்பாது வர
அருங்கு கிணம். ஆனால் அருங்கு சென்று பரீக்
தரம், ஒரு வரத்தின் கிணம் கந்தர பருங்கு
தரத்திற்கு மேற்பட அருங்கு உருத்தி
முதுமையின் கிணம் போல வரப்பட்டு
கொண்டு குறி கிணம் போல. வரப்பட்டு
உருத்தி கந்தரப்பட்டு வரப்பட்டு.

அவற்றுக்கு அருகில் சென்று சென்றிருப்பதை
பெயர் வந்ததே. மகனாக அந்தந்த
தேவதாஸி தந்தை.

[illegible]

புது போன்ற அந்த காலின் நாளில், ஒரு
மகனாக நீண்டு கொண்டிருப்பது வந்து தெரிந்தது.
மென்தயவராக தெந்தில் அனாதையாக ஒரு
கேள்வி உணர்வியல் புகட்டு கொண்டிருந்தது.

அந்தச் சபத்தில் அனாதாசப பீக் புத்தத்திற்
எழுந்த யாரோ வந்த அவர் கண்ணில் போற்ற
வம். சேஷ அடியோரத் தவிர விடுவதற்கு

கேள்வி—அதன் பின் ‘ஆத்ம’ என்ற சொத்து விட்டு உட்புறக் கேள்வி முடிந்ததால்,

அவர் சிறை சென்றுகூட இடத்தையே அங்கேட்டவருக்கு எழுதி மாதத்து சென்றுகூட தர வந்தேனா என்றுதான். மெய்யாக உயிரைப் பிடி உட்காத்திருந்த மகனின் மெய்யாகத் தெரிந்த தடிகள்தான்.

திருச்செந்தூர் திருப்பிய தேவபுரி, வகரேதுறை
கோக்கி வீரமத்துடன் குறுகை புல்தோள்.

“வந்தேவது! அந்தப் பெண் யார்? எத்தனைப் பதிலுமில்லாததால் உட்பட அவரைப் பார்த்துத் தன் குடும்பம் ஏதோ வேலு கைமையே தரவேண்டுமென்று கவலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் எப்போது திரும்பி வந்தால் அவர் என் திருமுகத்தின் கீழே தன் குடும்பம்” என்று சொன்னார்.

"அஃ! அவர்.....அவந்தார்....." வதி,
மேல் மேல் மேல் முடியாமல் சிரித்தார்.

"நல்ல! என் இந்தப் புகழ்! சீதிரிப்
 கோல்!" என்று துடித்தான் வெய்யூர்.

4 மக்கு! அந்தத் தருமனின் வாகனம் குடும்ப அருமை பெர் புகழ்பெற்ற காவலில் தங்குதல் பிரதிபலிக்கும் வகையில் மிகலி.

வந்தோதரன் தங்கத்திற்குத் தராததைத்
தெரிந்து கோண்டான் நெய்யூர். அவனுடைய
குழலும் பிறியால் குறித்து. போய் வெகுத்ததை
குழல் உடனேயே எவ்வளவுத் தோன்ற
வந்தோதரன் கோண்டான் :—

"என்பா! அவன் யாராயிருந்தான் என்பதைத்
இந்தியாவே என் அறிதல்புத்ததை அவன் அவன்
கிதிகள் செய்வ வேண்டியது உன் பொறுப்பு."

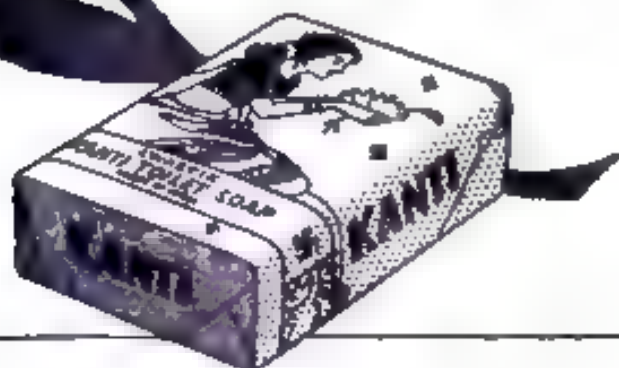
வந்தோடு பதறிப் போய் விட்டாள். ப்பதறி
ஆக அவள் உடல் 'ஐடு ஐடு' வெந்து ஆட
தொடங்கியது. நடுங்கிய நூலில் பேசினாள் :

"வேண்டாம், ஈரோ! வேண்டாம், அந்த ஆசனம் மட்டும் விட்டு விடுங்கள். பம்பாயை

சென்றாற்பத்தி வீடுக்கும் பெருங்குடல் எதிராக
உருள் ஈரவாயில் வந்து தவள் விட்டிருப்பொழுது
உங்களுக்குள் இருந்த அப்ப மோகம்? ஈனம்
என்ற மூதலையில் உங்களைக் கொன்றே செட்டு
கொண்டிருந்தேன். ஆனால் உயிரில் செட்டுக் கொள்ள
தீரவில்லை. வரலாறுகள், தாண்டியிருக்கின்றன.”

சரும்
ஆரோக்யமும்
இளமை
எழிலும்
பெற

காந்தி
பாய்ஸெட் சோப்

மிசர் நெருத்த - இது ஒரு மலவந்திக் ஆகிக் மிகுல் தயாரிப்பு

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. ரஜுலா

சென்னை - தாகப்பட்டினம் - யேனங்கு - சிங்கப்பூர்

மேற்படி கப்பல் தேக்கண்ட தேதி வாகனம் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து 3-12-1954 - தாகப்பட்டினத்திலிருந்து 4-12-1954

மாநகரங்கு உட்பட்டது

எனது இடவாசி முடிவதம் புக் ஆகிவிட்டது. ஆனால் கம்பெனின் ஏதாவது கிடைக்கும் உதவியோ அல்லது உதவு இன்றியே பித் வசதி இல்லாத பிரபலம் டிசுமிட்டுகள் கிடைக்கும்.

தேக்கண்ட பிரபலம் மற்றும் ஆரோக்கிய பத்திரங்கள் தேவையாகும்.

1. மலையா அல்லது சிங்கப்பூர் க்கான ரூபேற்ற அதிகாரிகளால் கம்பெனத்தி டிப்பிட்ட அனுமதி பிமிட்டுடன் கடிவதம் செலுக்கடிவதமான ஒரு பாக்ஸோட், பாக்ஸோட்டில் கம்பெனத்தி டிப்பிட்ட விட்டாக, ஒரு தனி அனுமதி பிமிட்டோ அல்லது ரூபேற்ற அதிகாரிகளால் அளிக்கப்பட்ட கிடைக்கப் பான பாக்ஸோட் டுடன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது மலையா அல்லது சிங்கப்பூர் க்கான ரூபேற்ற அதிகாரிகளால் அளிக்கப்பட்ட 7-என்ட்ரி பிமிட், (பாரம் 1-0-54 அல்லது 65)

2. எல்லா ஜோக், பித் வசதி இல்லாத பிரபலங்களும் கருமான வரி ஆபீஸ்கள் ஒருவரிடமிருந்து (மேலி ஈட்டுப் பிடி) முழு கருமான வரி செலுத்திவந்தவன் அல்லது வரி விசக்கு சீட்டிடுகெட்ட, அவர்கள் கிடைக்கும் வட்டாரத்து கருமான வரி ஆபீசிட மிருந்து "ச" பாரம் வாகனம் கொண்டு பிதாடு பெற்ற கொண்டு வரவேண்டும்.

3. கனாதார சீட்டிடுகெட்டுகள்: 1-7-54 தேதி முதல் எல்லா ஜோக் மற்றும் பித் வசதிவற்ற பிரபலங்கள் கனாதா தடுப்பு வாகனம் கவனம் அம்மை வராமலிருப்பதற் காக வாகனம் போட்டுக் கொண்டுதந்து இத்தில அரசாங்கத்தினரால் வெளியிடப் பட்டுள்ள புதிய பாரங்களில் சீட்டிடுகெட்டுகளைத் திருக்க வேண்டும். பெ. சீட்டிடுகெட்டுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கனாதார அதிகாரிகளின் காராவது ஒருவரின் அத்தாட்சி முத்திரா யுடன் கடிவதம் இருக்க வேண்டும்.

இத்தில அரசாங்கத்தாரின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முத்திரா கையத்த சீட்டிடுகெட்டு களை பிரபலம் டிசுமிட்டுகள் வழங்குவதற்கு கரிவத என ஒப்புக் கொள்ளப்படும்.

பேனம், போட் கம்பெட்டக்டரம், சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்கு நேரடி யாக ஜெக்குவிகர் ஏற்றபதி ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். சிங்கப்பூர் மாநி பாக்ஸாக் கிற்று அனுப்புவதற்கான ஜெக்குவிகர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

○○○

பிரபலங்கள் மற்றும் கமான்கள் ஏற்றுமதி விவங்களுக்குத் தயவுசெய்து எழுதுக: பின்னி & கோ., (மதுரை) லிட். | மதுரை கம்பெனி லிமிடெட் 7, அரவணக்காரத் தெரு, சென்னை-1 | முதல் கிளம் பீக் ரோடு, தாகப்பட்டினம்

பாரிஸின் இன் பாரிஸ் BOURJOIS

பேர்ப்பா நுகர்ந்தவன் மாலா திரவியம்

அடைந்த முக்கைத் துரிதமாகக் கத்தி செய்கிறது!

VICKS Inhaler

பெரிசு!

நல்ல உணர்வு ஒத்ததான்!

அது துரிதமாகவும் இருக்கின்றது. உங்களை மனமோடாடாமல் தடுக்கிறது. மருத்துவம் முடிந்ததிலும் உத்திரவாக மனங்கொடுக்கிறது. அது அழைப்பெழுவதெனவேண்டும். உங்களை உடனடி நினைவு.

அது உங்களை இன்றே!

பொதுக்கருவியாகவும் அவர் சொன்னதைச் செயல்படுத்தினார் என்றும். விடுவதற்கும் ஒரு மூடு பணக்கில் புஷ்பமீதிதிரையும் என்றும் மாறுமேயுணர்ந்து பாடலிபுத்திரத்தை நோக்கிக்குதுக்குப் பாதையில் சென்றார்.

சைமன்ஸ் மனமோடாடும் உப்பரிதையில் சிறந்து கொண்டிருந்த சைமன்ஸ், பங்குக்கு உண்டாகுக்கு மனதையும் வரை பாத்திக்கு கொண்டிருந்து விட்டுப் பெரு மூச்செறித்தார். தன் உயிர் வந்தபடியும் அவர் அருமை மனமில்லாமல் வழியில் தீர்க்கொன்று மனமாயும் செல்ல வேண்டுமென்று அவரால் பட்டார் அவர். இவரென்று அவர் மனத்தில் ஒரு எண்ணம் நோன்றியது. தானே நேரில் பாடலிக்கு ஒரு மூறை போப் விட்டு வந்து விடாமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டார் அவர். சைம் வேலமாகச் செல்லும் குதிரை மேல் சென்றால், குதுக்குப் பாதையில் சென்றால் சைம் பாடலி செல்லும் பிடித்து விடாமென்று அவனுக்குத் தெரியும்.

சிறிது நேரத்துக் கொல்லும் பாடலிக்குச் செல்லும் சாதுபாட்டை வழியே குதிரையின் மேல் வேலமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார் சைமன்ஸ். அதிசயம் நேரமாகலாம் சாதுபாட்டையில் ஆள் வயடைப்பும் அதிகமில்லை.

பாதையில் ஒரு வடிவமான திருப்பம் வந்தது. மற்ற இடத்தில் விட அங்கு செடி செடியாக அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறபடியால் இருவரும் வளைப் பட்டது. பங்குது வந்த குதிரையை இருவரும் பிடித்து மெதுவாகவிட்டுத் திருப்பினால் சைமன்ஸ்.

சைமன்ஸ் இரு பக்கங்களிலிருந்தும் ஆயுதபாணி வரை வளர்ந்த போர் வீரர்கள் வெளிப்பட்டு அவர் குதிரையைச் சூழ்ந்து சின்றார்.

சைம் வெட்டும் நேரத்துக்குள் இடைவிலிக்குத் வாரை உருவி, சைமன்ஸுக்கு ஆயுதமாகவும் அவர். அதையே எதிர்பார்த்திருக்கிறவர் போல இரண்டு பேர் 'தொப்', 'தொப்' பென்று மேலே விழுந்த மரக் கிளைகளிலிருந்து அவர் மேல் குதித்தார்.

அந்த அபிவிருத்தித் தளையால் குதிரையிலிருந்து கீழே மண்மீல் விழுந்தார் சைமன்ஸ். அவர் எழுந்திருக்க முயன்றபோது வீரர்களில் ஒருவர் அவரை வெட்டி விடுத்தினார். அந்தத் துடிக்கை தெய்யுறியில் ஆணவின் பேரில் சைமன்ஸ் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று அறுப் பட்டவர்களை, ஆனால் அவர்களை உருவத் திரும்ப சைமன்ஸும் கிட்டத்தட்ட சைமன்ஸே ஒத்திருந்த சைமன்ஸ், சைமன்ஸென்று சிறித் துக்கமென்று விட்டார்.

சைமன்ஸின் உயிரற்ற உடலை அடக்கித் தாட் டுக்குள் விட்டுப் பெரித்து விட்டு மனமோடாடாமல் நோக்கி விளக்கினார் அந்தக் கொலையார்களை. செய் தியைக் கெட்ட மனம்கள் தெய்யுறியில் 'சைமன்ஸ் ஒத்திருந்தார்' என்ற சிறித்துப் பரிழ்ச்சியைத் தாக்க. எவ்வளவு ஒரு சைம் புஷ்பமீதிதிரையை அடைவதென மனப்பாடு குடித்தார் அவர்.

மேற்கொண்ட செயல்களை எடைபெற்று ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகி விட்டது. ஒரு வாக். மாலை நேரம் தெய்யுறியில் வளக்க பாடலிக்குத் திருப்பி வந்து கொண்டிருந்தார்.

சைமன்ஸ் துணுதித் மண்மீன் வரவேற்க மூதல் மகிழ்ச்சி வரவேற்கையாகவும் ஒரு மீழ் அசைவாக உத்திரவாகலத்தாகவும் தவிர, வேறு மக்கள் தென்படா விடில், அரசாங்க தெய்யுறியை மென்று வரைபாடாக வந்த அந்தக் சைமன்ஸும் உட மகனாட்டின் மண்மீன் தன் பிரதானமீன் மண்மீனாகச் சிறிதும் பெருமியில்.

மேய்காப்பாளர் குழப் படை புத்திரத்தின் அகன்ற விதிகளில் யழிபெ சென்று போக டிருந்த தேவபுரிசை மேன் மாடங்களிலிருந்து கண்ட மயங்குகொண்டவன் ஓடி ஓங்கினான்.

தேவபுரி வாகுதேவனாகக் கொண்டான்.

"முதல் மந்திரி! பட்ட மலிஷ்கு எம் மேல் கோபமுண்டா யென்று உமக்குத் தெரியுமா?"

மேலெழுந்து வந்த உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டு பதிலளித்தார் வாகுதேவன்.

"அரசே! வந்தது மண்டபத்தின் தங்கக் கருகைக்காகக் காத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள் அரசி. தங்கக் கோரே அங்கு செல்வதே என மீண்டும் எங்கிருந்தே போக வேண்டும்."

குதிரையைத் தட்டி விட்டு எப்போத்க்கும் முன்னால் சென்றார் தேவபுரி.

வளராத மண்டபத்திலும் அவன் துறையு முன்பே ஆதவன் மயிலாவிய விழுகை விட்டான். அந்தி நேரத்தில் மயிலை ஒளியில் மண்டபத்தின் கடுவிலிருந்த பஸிக்கு மேலையில் மகனா ஈட்டினார் அரசி உட்காந்திருப்பது போலத் தேவபுரியின் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது.

அருவிலிருந்த பூஞ்செடியிலிருந்து மயல் ஒன்றைக் கொண்டு தன் மயிலானால் உதறிய குட லினைத்து மேய்வு வைத்துப் பீசுபுறமாகச் சொன்னார் தேவபுரி. அருகில் சென்று காதுக் கொழிக்கைக் கொஞ்சியவண்ணம் அவன் தலையை குடிவிரிந்த அங்கியை மெதுவாக நீக்கினான்.

திருமேன எழுந்து திரும்பிய உருவத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டான் தேவபுரி. அங்கு பறக்கும் கண்ணாடிகள் போலும் பாய்ந்தவாறான உருக் கொண்டு வந்தார்போல சின்று கொண்டிருந்த தாள் காசினால்.

எதிர்பாராத அதிர்ச்சியைத் தாண்டித் திரும்பித் தேவபுரி. அவன் கண்ணிலிருந்த மயல் தாறுவென எழல்க்கி மேலே விழுகிறது.

"இடி இடி" யென்று பெருகு குரலில் கடைத்தாள் காசினால். அந்தக் கிரிப்போலியில் மண்டபமே தன் தலையே அதிர்ந்து விழுகை விட்டதால் போன்ற உணர்ச்சியை அடைந்தார் தேவபுரி.

திகிலேமை பிடித்து சிந்த தேவபுரிசை கோக் கிக் காத்திர்தான் காசினால்.

"கண்ணே! உன் கொடிய வாழ்க்கையின் முடிவு கெடுப்பில் விட்டது. ஒவ்வொரு நாம் என் பிடியிலிருந்து தப்பி போக விட்டால். ஆனால் இம்முறை அவ்வாறு தப்ப இயலாதென்பதை அறிந்தகொள். என் மயில்க்கு நீ இறங்கக் கிடைத்த திங்கைப் பந்தி என் மறந்து விட்டேன். ஆனால் என் ஆளுநர் கண்ணில் நீ வஞ்சகவாகக் கொன்றதை மட்டும் என்னும் மன்னிக்க முடி யாது. உன் குற்றத்துக்கேற்ற தண்டனையைப் பெற்றுக்கொள். ஸரம்! சிக்கிரம்! உன் வானை உடனே உருவி நீள்!"

அந்தக் கோழை மன்னனுடன் கண்ணிலும் சிந்தப்பல் காசினனுக்கு ஏற்படவில்லை. ஏற் கொளவே பவனையா திருந்த தேவபுரியின் இருதயம் 'படபட'யென்று ஒரு முறை வேலவாக அடித்து விட்டு, சிந்தை போய் விட்டது. அடி யெட்டப்பட்ட மரத்தையப் போல அவனுடைய உயிரற்ற உடல் 'மட'யென்று மேலே எழுந்தது. தேவபுரியின் பாப ஆத்மாவிற்கும் கடைசியில் விடுதலை மெலுத்த விட்டது.

பாடபுத்திரத்தின் வாசிகளெண்ணம் கொடுக் கொல் மன்னன் ஓங்கிதானென்று ஆனந்தக் கந்தாடினார். எல்லோரும் தேவபுரி அடிமைப் பெண்ணெழுத்தியால் மான்க்கப் பட்டானென்ற வதந்தியையே நம்பினார்.

புத்தி தன் கப நிலையிலிருந்து தவறி விட்டால் கைபத்தியம் என்னிதோம்

அவ்வித நிலையிலிருந்து குணமடைப

நவரத்ன கல்பம்

ஓர் இகந்தியைப்பாரத சஞ்சிவி.

000

* உடை, பழக்கவழக்கங்களில் புதுமை

* செந்திப் பார்வை

* கவனமும் பீதியும் கொண்ட தேற்றம்

* சூபகச் சக்தியின்மை

* கதைமும் புதித்துகொண்ட முடிவானமை

* தன்னடக்க மின்மை

* மாயை, ஒரே காரியத்தை திரும்ப திரும்ப சொல்வது, பிரமை.

இதனவழி சித்தகவாநினம் தவிர விட்டதற்கான அறிஞர்களாரும்

000

இதனவழி முறையிலேயே சித்தகவிட அவரம், கெம்பு, சீலம், மரகதம், புஷ்பராசம் முதல் பவமும், கோமேதகம், கையேரியம் முதலில் ஒவ்வொரு உயிர்த் தோள்க் கோக்கக் கொண்ட

நவரத்ன கல்பம்

எனக் உடைவந்ததானவென்ற உட்கொண்டவன்

விவரம் பண்டிட்
தூக்ககாதந்தி காசின
வைத்திய வாகுதேவன்
அவர்களால்
என்று பிடிக்கப் பட்டது.

000

இதனவழி பிரசுரம்வருக்கு ஏழதையும்!

THE MANAGER

NAV RATNA KALPA PHARMACY

JULLANDHUR CITY (India)

Gram: 'NAV RATNA'

Phone: 401

in 1963

NEW BUSINESS	9,22,06,850
TOTAL ASSETS	11,97,60,963
TOTAL CLAIMS PAID	13,99,78,843

- ★ Nearly 70 per cent of total Assets invested in Government Securities
- ★ Good prospects of handsome Bonus in the Valuation as at 31st December '54

THE EMPIRE OF INDIA
LIFE ASSURANCE COMPANY LIMITED

(ESTD. 1897)

Head Office: **EMPIRE HOUSE, D. NAORJI ROAD, BOMBAY**

BRANCHES ALL OVER INDIA

அரித்து, எரித்து, கொப்பளிக்கும் எக்ஸிமா 10 நிமிஷத்தில் குணமடைகிறது

[illegible]

இரு புதிய சாதுனம்

நித்யோதேசம் (Nizarnam) ஒரு புதிய கணிப்படி. ஆனால் தீயவை உபயோகித்த இந்த கணிப்படி யோகத்தால், மிகக்கூடுதல், மேலே நடையும் மேலே ஒரு படிக்காரப்போக உணர்ச்சிகள், ஏழாம் துறாக்களையே மேலே தாக்கியிருக்கிறார்கள் இடத்தை தாக்குகிறது. நித்யோதேசம் (Nizarnam) ஒன்று வந்திருக்கிறது உபநாயகம் தாக்குகிறது: (1) தோய்க்கும் காரணங்களை நிறுத்திக் கொடுத்துகிறது. (2) அந்த, எந்த மேலது போலகை 7 முதல் 10 நிமிஷத்தில் தடுத்து ஏழைத்த மேலையப்பாக்குகிறது. (3) இயற்கை யாகவே ஆதர், சுத்தமாக மீறுதலாகப் பட்டும் மேலே வந்துவந்தபாடும் ஆகுகிறது.

விவரத்தில் பலனளிக்கிறது.

[illegible]

Abstract

AFTER

புதுப்பாக்கியது. அங்கத்தில் ஒருவரான லீண்டர் R. K. கூறுகிறார். “12 வருஷமாக நாம் சென்னை ரெசைடன்சு துறம் கடைமீனிலிருந்து வட்டியுண்டாகும், பணமருத்துவங்களுக்கு மீதமு திசெனெண்டெம் (Nesoderm) உபயோகித்தோம், 10 நிமிஷத்திற் (தாமதமாக) தின்று மறுதலினை செய்யும் திறம் மிகவியது. என் தோற்றத்திற் மறுதலினைக் கூண்ட துண்டாகும் ஆகியவையுண்டாகும்.”

இறுப்பிக்கு உத்தரவாதம்

சூழலில் திருநீலியானதானது திக்ஸோடெம்ம் (Nixodern) விலிபை இழக்கிறது. இவ்வே திக்ஸோடெம்ம் (Nixodern) வாய்க்குளம், நோத தத்தில் ஏதபெரும் அவிவித்ததிலுமாக அனது ஆதரி யப் படுகின்றன. ஒரு வர்த்துக்கு உபயோகித்ததன் சூழல் வறையாப்பதும் மீதுதலையும் எத்தமாயும் வர்த்துமாயும் ஆவது திக்ஸம். இக்காலம் அனது பெய்குளம் திருநீலி நோதும், நோதும் மீதியை வர்த்துப் பெறுவதும். இவ்வே திக்ஸோடெம்ம் (Nixodern) வாய்க்குளம். அந்த வர்த்து உத்தரவார்த்து உயர்க்குளம் உயர்க்குளம்.

சித்தை காட்டிய வழி மராஜ்

"என்சுடா ரகு! நீ ஒரு ஆண் பிள்ளையானே! இப்படிப் பேச உனக்கு வேண்டிய இல்லை? கலியாண முகூர்த்தத்துக்கு இன்றும் ஒரு மாதமிட இல்லையே!"

"அத்தை, உன்னைத் தான் எம்பி இருக்கிறேன். நீதான் ஏதாவது வழி பண்ணி இந்தக் கல்யாணத்தை சிறுத்தி விடணும்!" என்று பரிதாபமாகக் கேளுகிறான் ரகு.

"பலே! ஆவிரம் பொய் சொல்லி ஒரு கலியாணம் முடிக்கணும் என்பார்கள். நீ உன் கல்யாணத்தை சிறுத்திவிட யோசனை கேட்கிறாய், எனக்கு ஒரு பெண் இருந்தாலா வது காதலியமாக உனக்குக் கொடுத்த இந்தக் கல்யாணத்தை சிறுத்தி விடுவேன்" என்றும்,

கூறித்தான் அத்தை என்றதனால் ஏதோ ஒரு பட்டிக்காட்டுக் கிழம் என்று அவனை சினைத்துவிட வேண்டாம். கல்யாணம் வயது மீதி. ஆனால் அவன், பாவம்! ஓர் அகாலகாலம் மனமாலிக் கணவனுடன் பம்பாய் சென்றான். பம்பாயில் ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் கணவனுடன் தனி வாழ்க்கை நடத்தினான். கணவன் கல்யாண உத்தியோகத்திலிருந்தான். திடீரென்று ஒருநாள் மாரடைப்பால் இறந்தான். காத்தா நிச்சயி ஆனால், ஆனால் மிகுதிடமும் தேகவலியும் இருந்தன. பம்பாயிலேயே காலம் கழிக்கத் தலைப்பட்டான். அங்கு அவன் தன் குணத்தினாலும், சாதுர்யத்தினாலும் பெரிய மனிதர்கள் வீட்டில் சேவை செய்வத் தலைப்பட்டான். அரிதப் பெரிய மனிதர்கள் வீட்டுப் பெண்மணிகளுக்கும், காத்தா மாமி இவ்வாமல் ஒரு காரியமும்

கூறியில் சென்றால் கட்டுகளுக்குப் போகத்தான் தயார் செய்து கொண்டிருந்தான் ரகு. பம்பாய்மேலில் அவன் அத்தை அன்று வருகிறான். இன்றும் ஒரு மாதத்தில் நடக்க விரும்பும் ரகுயின் கல்யாணத்தைக் காத்தான் அவன் வருகிறான்.

ரகுயின் தகப்பனார் அருணாவத்துக்குக் காத்தா ஓரே தம்பகை. அவனைத் தன் பிள்ளையின் கல்யாணத்துக்குவரும்படி அழைத்திருந்தார். சரியும் வந்தது. அதில் அத்தையும் வந்தான். "அத்தை, வாய் பிரயாணம் கௌரவியமாக இருந்ததா?" என்று உயிர்பெற்றான் ரகு.

"என்சுடா ரகு! உனக்கா கலியாணம்?" என்று ஒரு பெரிய வேடிக்குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான் அத்தை.

"ஏன் அத்தை உனக்குத் சக்தேகமா விருத்திதா?" என்று கேட்டான் ரகு.

"என்சுடா இது! கலியாணப் பிள்ளைக்குள் உதராமே இல்லையே உன்விடம்?"

"ஏது! உத்தமம் வராததுமாக என்ன வெவ்வுமோ கேட்கிறேயே, அத்தை!"

"சரிதான்டா! ஒரு 'பெய் டாக்ஸி' கைக் கூப்பிடு!" என்றான் அத்தை.

வாடகைக் காரிம் ஏறித் கொண்டார்கள் அத்தையும் மருமாமும். காச் துக்கம்பாக் தத்தை நோக்கி வந்தது.

"அத்தை! நீ என் மனசை எப்படித் தெரிந்து கொண்டாய்?"

"என்சுடா! என் கிழம் ஆவிவிடவில்லை என்றதும், நான் அடைந்திருக்கும் அனுபவம் போதுமே. கிழவன் என்ன, என்விடம் சொல்வான்?" என்றான் அத்தை.

"கிழவனா, அத்தை! இந்தக் கலியாணத்தில் எனக்கு இஷ்டமே இல்லை. என் தலையில் அப்பா அந்தப் பெண்ணைக் கட்டுகிறார், போயேன்" என்று அலுத்துக் கொண்டான்.

"உன் மனசுக்குப் பிடிக்காத பெண்ணை ஏன் பலவந்தப் படுத்திக் கலியாணம் பண்ணி வந்திருக்கிறாய், அருணாவம்?"

"அத்தை, பெண் அழகில்லை. படிப்பாவது உன்சுடா? அதுவும் கிடையாது. பாட்டே 'என்சுடா விடு!' என்றுகேட்பான். என் ஓய்வொரு பெண்ணை வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொல்லித் தட்டிக் கழிக்கிறேனும் அதற்காக எனக்குத் தண்டனை இது."

பம்பாய் பிரதமர் ஸ்ரீ என். ராமலிங்கம் அவர்களின் சகோதரர் ஸ்ரீ ஏ. வி. ஜி. கந்தாம் அவர்களின் புகழ்விசைப்பாட்டுப்பெருநிகழ்ச்சியில் ஸ்ரீ. டி. எஸ். சிறீராம லுத்திற்கும் அக்டோபர் 26-ம் தேதி பம்பாய் மாதுங்காவில் பீஷப் செப்பாசுத் திருமணம் நடந்தேறியது. வாழ்க மணமக்கள்!

அக்டோபர் முதல் நெடுமங்குடி சென்னை சென்ட்ரல் ரெயில் மண்டபத்தில் பரிமாறெல் நொழிற் சங்க சாலாவது மகாநாடு வேகு விமலிசையாக கடைபெற்றது. மகாநாட்டுக்கு முதல் நாள் நடந்த குடும்ப சிஷ்சிபிய் பரிமாறெல் கம்பெனி தண்டையாள்ப் பெட்டைக் கிளைவல் செந்த ஸ்ரீ மோகனாய்கம் தம்பதிகள் நாட்டியம் செய்து நிற்பதற் காட்சிவையும், மகாநாட்டின் பொதுக் காரியதரிசி ஸ்ரீ ராஜகோபாலன் பேசும் பொழுது, மேடைமீது முதல் மகிழ்சி ஸ்ரீ காம ராஜர், சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ குஞ்சாபி முதலியவர்கள் வீற்றிருப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

சென்னை மகாநாடு முதல் நெடுமங்குடி சென்னை சென்ட்ரல் ரெயில் மண்டபத்தில் பரிமாறெல் நொழிற் சங்க சாலாவது மகாநாடு வேகு விமலிசையாக கடைபெற்றது. மகாநாட்டுக்கு முதல் நாள் நடந்த குடும்ப சிஷ்சிபிய் பரிமாறெல் கம்பெனி தண்டையாள்ப் பெட்டைக் கிளைவல் செந்த ஸ்ரீ மோகனாய்கம் தம்பதிகள் நாட்டியம் செய்து நிற்பதற் காட்சிவையும், மகாநாட்டின் பொதுக் காரியதரிசி ஸ்ரீ ராஜகோபாலன் பேசும் பொழுது, மேடைமீது முதல் மகிழ்சி ஸ்ரீ காம ராஜர், சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ குஞ்சாபி முதலியவர்கள் வீற்றிருப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

எடக்காது, குழரிதைதனுக்கு என்னெல் தேய்த்து விடுவது, அவர்களுக்கு விளக்கென் னெல் புக்கடுவது, அப்பனம் இடுவது, ஷடம் போடுவது, இட்டிலி, தோகைக்கு அகரப்பது எல்லாம் காந்தாமாமி செய்தால் தான் பம்பாய்த் தமிழ்க்கிளைக்குத் திருப்பி யாக இருக்கும், தவிரவும் சமயோசித புத்தி மதி கூறுவதிலும், கவிவாண்கள் முடித்து வைப்பதிலும் காந்தாமாமிக்கு நீசர் காந்தா மாமி தான், அப்படிப்பட்டவள் தன் அருமை மருமான் ரகுவின் கவிவாணத்துக் சென்று புறப்பட்டுவந்தாள். ரகுசொன்னதைக் கேட் டவுடன் அவன் மனம் படாத பாடுபட்டது.

விடு வந்து செந்ததும் காந்தா தன் தம்பி அருணசலத்துடன் தனிவாசப் பேசினான். தன் தம்பி மனைவி பாசுவதியுடனும் பேசிப் பார்த்தான். ரகுவுக்கு நீசரயம் செந்திருக் கும் இந்தக் கவிவாணம் எடக்கத்தான் வேண்டும் என்று அவர்கள் பிடியாதம் செய்தார்கள். அதுமுதல் காந்தாவும் தன் காரியங்களைக் கவனிச்சத் தொடங்கினான், எடுவிக் குறாநாள் பெண் விட்டுக்குப் போய்ப் பெண்ணைப் பார்த்தான். அவன் மனக்குத் திருப்பிறையே இல்லை. பம்பாயில் விதவித மான ஜனங்களைப் பார்த்துப் பண்பட்ட கண்ணாவித்தேர்!

ரகு அத்தையை விடாமல் பச்சரித்தான். "அத்தை, எப்படியாவது இந்தக் கல்யா ணத்தாத் நிறுத்திவிட வேண்டும். அத்தை! அது உன்னுட்தான் முடியும். பெரிய மனசு வைத்து இந்தக் காரியத்தை எப்படியாவது

செய், அத்தை!" என்று அவனிடம் ஒரு வரும் அதிவாமல் செஞ்சினான்.

"ரகு! உன் அப்பாவும் அம்மாவும் இடித்த புனிமாதிரி இருக்கிறார்கள். இதில் நான் என்ன செய்வ முடியும்? என்னைப் பெரல் வாய்ப்பு படக் செய்கிறாய்?" என்றான்.

"அத்தை! எனக்கு அநெல்வாய் தெரி யாது. நீதான் எனக்குக் கதி" என்று மறு படியும் செஞ்சினான்.

"என்னடா ரகு, என்னை ஓயாமல் துரைத் தெடுக்கிறேயே! உனக்கு எங்கே வேலை, என்ன சம்பளம் என்நிற விவசயம் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?"

"அத்தை, எனக்குக் 'கருடா' அண்டு கம்பெனி'யில் வேலை. இருதாது ரூபாய் சம்பளம்" என்றான் ரகு.

அத்தையின் மூகம் ஆச்சரியத்தினால் மலர்ச் சித்த. "என்டா, கருடா அண்டு கம்பெ னியா? அதற்குத் தலைமை ஆபீஸ் பம்பாய் தானே?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம், அத்தை! சென்னையில் அந்தக் கம்பெனிக்கு ஒரு கிளை கந்தாபனம் இருக்கு."

"பேஷ்! கொம்பு நல்லதாய்ப் போயிற்று. என்னும் ஆனதை நான் செப்பிறேன். கவனிப்படாதே" என்று அத்தை சொன்ன தும் ரகுவின் கண்களில் ஐலம் தேய்விவது.

"என்டா அசுடு! பெண்களைத்தான் பல வர்த்தப்படுத்திக்கவிவாணம் செய்துகொன்னச் சொல்வார்கள். இது புதுமாதிரியாக இருக் கிறது. பிள்ளையைக் கட்டாயக் கவிவாணம் செய்து கொள்ளச் சொல்லுகிறது! நீ ஓரே பிள்ளையாய்ப் பிறித்து விட்டாய், அப்பா

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்

இறு நீரில் அதிக சர்க்கரை இருப்பின் நீரிழிவு (DIABETES) என்ற சொல்லப்படும் இப் பயங்கர விபாதி யுள்ள நோயாளி நானுக்கு ஏன் தன் முடிவு நெருங்குவதைக் காண்கிறான். இதை நீவர்த்திக்க டாக்டர்கள் இன்ஸுலின் இன்துஷன் ஒன்றைத்தான் கண்டு பிடித்தார்கள். இதைக் குத்திக் கொள்வதால் பூரண குணம் ஏற்படுவ தில்லை; இன்துஷன் மருந்து உண்மையரையில் சர்க்கரை தற்காலிகமாக மறைந்து விடுகிறது.

அபரிமிதமான தாகம், பசி, அடிக்கடி சிறு நீர் சர்க்கரையுடன் போதல், எரிச்சல் ஆகியவைகள் இந்த விபாதி யின் முக்கிய அறிகுறிகள். விபாதி முற்ற ராஜப் பிணவை கட்டிகள், சாலைஸ்வரம் இதர கொடிய விபாதி கள் ஏற்படும். வினைச் சர்க்கர் களை விஞ்ஞான அதிசயமாகும். இதை உபயோகித்ததால் பலர் மரணத்தி னின்ற தப்பியுள்ளனர்.

வினைச் சர்க்கர் உபயோகித்த 2-வது அல்லது 3-வது நாளில் இறு நீரில் சர்க்கரை குறைந்து அடிக்கடி போகும் சிறுநீரும் குறைகிறது. 3-வது அல்லது 4-வது நாளில் விபாதி பாதிக்கு மேல் குணமடையும். இந்த மருந்துக்குப் பத் தியம் கிடையாது; இன்துஷன் கிடையாது. நன்கு விளக்கும் இரவு சூப்பி புத்தகத்திற் குறிக்கக் கேளுங்கள்.

50 வில்கைகள் கொண்ட
புட்டி 1-க்கு ரூ. 6-12-0
(பாக்கிஸ், தபாற் செலவு இரும்)

Venus Research Laboratory (K.L.)
POST BOX No. 687, CALCUTTA

தங்கு எழுதுவதற்கு
மிகச் சிறந்தது

OLYMPIC

METAL-CAP PEN
(GOLD PLATED)

ஒலம்பிக் பேனா

மிக் சிறந்த உத்தமம்
விலை ரூ. 3-12-0
எங்கும் கிடைக்கும்

AVAILABLE EVERYWHERE

சோர்வைய் போன்சி சூழ்சூழல்வ
பிளீஸ்து

மைகீன்
புகையிலை

காரம்-மணம்
நிறைந்தது...

E. S. மைகீன் & கோ.
சூம்பகோணம்

விலை: 41 எந்த: "MYDERNOD"

ஹா, என்ன சகிக்க முடியாத தலைவலி!

ஸா ரி டா ன்

உட்கொள்ளுங்கள்

இப்பொழுது புதிய, சுகாதார முறையிலுள்ள
மைக்கா காரித பாக்லிங்லிஸ் இடைக்கும்

ஒரு விலை 2 அணா

மய நிழல்காது - மிராபி அகில்காது - பத்திரிகைக்குகாது

குடகதை அரங்கில் கயிறார் நூற்றுண்டு விழாவில், தம் ரங்காமணி ஸ்ரீமே. பாலகற்பாமன்யு றுயர் பம், எம். சி., அவர்கள் தலைமையில், கயிறார் ஆஸிபர்களும் மாணவர்களும் பாஸு மகா லலியில் "பிரதிமா லாடலம்" என்ற எம்ஸ்கூட்டு லாடகதையிலேயும் சிறப்பாக லுத்தனர்.

அம்மாவுக்கு நீ கய்யாணம் செய்து கொண்டு குடித்தனம் பண்ணவும் வேண்டும் என்று ஆகா இருப்பது கேள்விதானா?" என்றான்.

கார்தா சென்னைக்கு வந்த ஒரு வாரத்துக் கொல்லாம் அலாறுக்குப் பம்பாயிலிருந்து சிறையக் லுத்தங்கள் வரத் தொடங்கி விட்டன. அவன் இல்லாமல் பம்பாய்ப் பேரில் மனிதர் களின் வீடுகள் சிரமப்பட்டத் தொடங்கி விட்டதே காரணம். கார்தாவுக்கும் பம்பாய் சூழ்நிலையில் இருந்து விட்டுச் சென்னைக்கு இருப்பது முன்மேல் இருப்பது போலிருந்தது.

நிமசென்று ஒரு நாள் ரகு ஆபீஸிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் "அப்பா! என்னை பம்பாய் தலைமை ஆபீஸுக்கு உதவி மானேஜராக மாற்றி விட்டார்கள். உடனே நான் வேலைவை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். கார்டைக் காணவில்லையே புறப்பட வேண்டுமென்றிருர் ஆபீஸ் மானேஜர்!" என்றான்.

"ஏன்டா, கய்யாணத்துக்கு இன்னும் பத்து நாட்கள் தானே இருக்கிறது! விஷயோடு" என்றார் அருளுசைலம்.

"என்டா! அருண்! வேலைவை விடக் கய்யாணம் ழுக்கியோ! அவன் உத்தியோக உயர்வை ஏற்றுக் கொள்ள உடனே போக வேண்டுமென்றிருன். நீ அவனை விஷயோடு என்ருயோ?" என்றான் கார்தா அத்தை புன்மிரிப்புடன்.

"சரி! நான் எம்ப்ரதி விட்டில் போய்ச் சொல்லி ழுக்கித்தந்ததைத் தை மாதத்தின் வைத்துக் கொண்டுக் கொண்டுதேன். அது சரி, கார்தா! பம்பாய்க்குப் போனால் இவன் எங்கு தங்குவான்? ஊருக்குப் புதுசாச்சே" என்றார் அருளுசைலம்.

"அதற்கென்ன, தைமாதம் தானே கய்யாணம்? எனக்கு இங்கு என்ன வேலை? நான்

அவன் உடப் போடுதேன். என் விட்டில் இருக்கட்டுமே அவன்!" என்றான் கார்தா.

அவன் சொன்ன யோசனை சரி பெற்று அருளுசைலம் அவர் பணியிலும் சம்மதித் தார்கள். அருளுசைலம் எம்ப்ரதி விட்டுக்குப் போய் ரகுவின உத்தியோக உயர்வைப் பற்றித் தெரிவித்து அத்தையின் யோசனை வையும் தெரிவித்தார். எம்ப்ரதி விட்டுப் போகளுக்குச் சர்தோவும் பிடிபடவில்லை, தங்கள் விட்டுப் பெண்ணைக் கய்யாணம் செய்வதாக சிச்சைம் செய்த வேலை மாப் பிண்ணைக்கு உத்தியோகம் உயர்க்கிருக்கிறது என்று கூறிச், சர்தோவும் பட்டாச்சை. ழுக்கித்தந்தை ஒத்திப் போடுவதற்கும் அவர்கள் சம்மதித்தார்கள்.

ரகுவுக்குக் கொஞ்சம் திருப்தி பேறப்பட்டது. எப்படியாவது இரதக் கய்யாணம் ஒத்திப் போடப்பட்டதில் அவனுக்குப் பரம திருப்தி. அந்த வாரமே அத்தையும் ரகுவும் பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டார் போனார்கள்.

ரீகு பம்பாயில் அத்தை விட்டில் இருந்து கொண்டு சிம்மதியாக ஆபீசுக்குப் போய் லுத்தான். இரதக் கய்யாணம் ஒத்திப் போடப் பட்டது அத்தையின் அரிய ழுயற்சியினால் தான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள அவனுக்கு அதை நான் ஆதவில்லை. அது பற்றிய ழுயற்சியைத் தெரிந்துகொள்ள அவனுக்கு அவ்வாறு இருந்தது. ழுத்தான் அத்தையிடமே அமைதப் பற்றிக் கேட்டான்.

"அத்தை! உச் வேலை ரொம்ப அபாரம்! என்னை உண்ணாவைச் சொல்லு. உண்ணைக் கொணிலை வைத்துக் தும்பிட வேண்டும். அந்த ழுக்கித்தம் சின்று போக நீ என்ன வேலை செய்வாய், சொல்!" என்றான் ரகு.

உள்ளத்தை கவருங்கள்

வியாபாரத்திலும்

சமூகத்திலும்

வெற்றிமேல் வெற்றி

யாக வரும் என்று

சொல்வார்கள்...கீங்கள் பிறர்

உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் முதல் அபிப்பிராயம்

தான் உங்களுக்கு வெற்றி அளிக்கும்...ரேமாண்டஸ்

ஓர்ஸ்டட் குட்டியில் தயாரித்த உடைகளை

அணிந்து வியாபாரத்திலும் சமூகத்திலும் பிறர் உள்

ளத்தைக் கவருங்கள்.

எல்லா நக நெசவுகளிலும் கிடைக்கும்

ரேமாண்டஸ்

Jaykey

ஜேகே கம்பன் உடைகள்

சிறந்த உழைப்புகளை உறுதியாக நெசவு

தி ரேமாண்டஸ் உல்லன் மில்ஸ் லிட்., பம்பாய்

முதுமை பெறுங்கள்! முதுமையில் நன்மை செய்ததும் சார்மிஸ் டால்கம் பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்கள். எத்தகைய முதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? விருதுத்தன்மை பெறுங்கள்! உடலில் கரிசனவுள்ள இடங்களிலும் பவுடரை நன்றாக படவிடுங்கள். அது பட்டைப்பிசாலை படித்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

நீர்த்த இனிமையுடன் இருங்கள்! சார்மிஸ் டால்கம் பவுடரை நாராளமாக அடிக்கடி உபயோகிப்புகள். அது சோஸில் வராமல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனம் அழகுக்கும் காதல் உவர்ச்சிக்கும் இதரவே சிறந்த சகலியம்.

சார்மிஸ்

டால்கம் பவுடர்

புவரப்படுத்தும் மேலே ஹாஸி
நுமண முவது.

வேதனையில்
என்
ஆப்த
நண்பன்

சார்மிஸ்

B. *Antes do seu início*

பிரபாகரனுக்கு உதவியும் மரத்
தோப்பை விட்டுப் பரிகார துறைக்குத்
தென்ற சிறிது நேரத்துக்குள்ளாக மரத்
தோப்பை நோக்கித் குதிரைமீன் மீது
செகு வேலாக வந்து போய்விட்டுத்
தான் வீரப்ப நாயகன்.

குறிமுக நாயகர் சத்ய தேவகுத்
எனவர் நேட்டத்து வாரத்தில் தீவிர
கைத்தரன். கிரேஸ் தேவகர் பரீத்
தரன், "அவ்வகைத்தரன் தேவ
குத்" என்ற குறிமுக நாயகர்
தேவகர் தேவகுத் எனவர் 'அவ்வகை
கைத்தரன்' வாரத்தில், "வர தேவகுத்,
வர தேவகுத்" என்ற கைத்தரன்
வர தேவகுத்.

தேயங்குதல்களே துறந்த அரங்கு
தேயம் குறையின் மேலுந்து மே
திரங்கி, "யான் அய்யா, என்ன அய்யா
என்று? நீ அய்யா, தோள்களெல்லாம்
மாலிகளென்று அழைப்பே போல் அட்டை
அட்டை" என்று சொல்லு.

“ வினாப்ப் போவாயோம், எவ்வாறு? அவர்கள் இரண்டு போதையுக்கும் வர வேண்டி, விடுத்தது. எல்லா மனவாழைகளும் நமதுவாழை நடத்திக்கொள்கோ! அவர்கள் இரண்டு போதையுக்கும் போய் படிப்பதற்காகவும், எவ்வாறு? அவர் இரண்டு அவர்கள் மனவாழை நடத்தும் போய் விட்டார்கள், எவ்வாறு? ” என்று அவர்கள் மனவாழைகள்.

விடைய தேவன், ஆதர்சயத்தினால்
நினைத்துப் போனான். "என்ன, உயர்வு?
உயர்வுதான்? இங்கே எத்தனை யார்?
அவரை 20-ம் முதலில்!" என்று
விடைய தேவன்.

"தேவன் திருமறையின் மூலம் அனுப்பி விட்டதைத் தெரிவிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இதுவே. அதன்கீழ் இருந்துவருகிற தேவரின் கருத்தை உணர்ந்தால் அதுபோன்றதா?"

"அவர, என்மே தீர்த்துக் கொடுக்கிறார்?"
எனில் அவர் தீர்த்துக் கொடுக்கிறார்."

“நீதான்மேலும் அமை தப்புகைப்
 எத்திருந்தான். அமை மேல் உமர்.
 அமை அமைக் கூப்பிட்டுத்திரு
 நெய் எத்திரு. மமாம், அமாம்!
 அமை இதை நீதான் என்
 அது, மமாம். நான் இதை
 என் மமாம் இதை!”

"பொது, பொது, எல்லா! அந்தக் கிராமத்தின் இந்த மாதிரியே மானியங்கள் இருக்கிறதா?" என்று அவரவர்க்குள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

"அவர்கள் இரண்டு பேரும் இங்கே இல்லை. இப்பொழுது நான் சொல்லு நோத் துக்கு முன்பு போனார்கள்!"

"ஹீயா, ஏன் அவர்கள் அனுப்பினார்கள்?"

"எனவான், அவர்களுக்கு தகவல் வர வேற்புக் கொடுத்து உபகாரம் செய்வதும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் இருவரையும் மரத்தோர்ப்பு மாளிகையிலே வைத்துக் கொள்ளும்படி சொல்லவில்லையே!" என்றுள் ஹீயன்.

"உம், சரி. அவர்கள் எங்கே போனார்கள், தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

"பரிசை துறைக்குப் போனார்கள். அக் கதாக்குப் போய் அரண்மனைப் பக்கம் போவதற்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டிருப் போய் அதை மணி நேரம் தான் இருக்கும்."

"அவர்கள் நடந்துதானே போனார்கள்?"

"நடந்து? என்ன அப்படிச் சொல்லி விட்டார்கள்? நீங்கள் அனுப்பி வைத்த விருத்தினர்களின் தான் அப்படி அவைநித்து அனுப்புவேனா? அப்படிச் செய்தால் உங்க ளிடம் நான் தப்ப முடியுமா? அது உங் களையே அவைநித்தது போல் அக்கவா ளுக்கும்? மஹாஜா இங்கே வந்தால் உப யோகம் படுத்தும் திரட்டைக் குதிரையன் பூட்டிய வண்டியில்தான் அவர்களுக்கு வரையும் அனுப்பி வைத்தேன்."

இதைக் கேட்ட வீரப்ப தேவன் பதவியை தந்தையென்று வடித்தான். "ஹீயா, ஏன் அவர்களை வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பி யோம்?" என்று கேட்டான்.

வீரப்ப தேவனின் கோபத்தைக் கண்ட ஹீயன் பலத்து வெண்டே "நீங்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் இரு வரும் உங்களுக்கு வேண்டாதவர்கள் போனார்கள் நோக்குகிறேன்?" என்றுள்.

உடனே வீரப்ப தேவன் கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டான். "இல்லை, இல்லை. அவர்கள் எனக்கு வேண்டியவர்கள்தான். இங்கே விட்டால் என்னத்துக்காக விசேஷ ஏற்பாடுகளுடனும் சாடி மரியாதையுட னும் அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கச் சொன்னோம்? அவர்களைப் பார்த்து ஒரு முக்கியமான சமசாரம் அவசரமாகப் போ வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களை இனிமேல் எங்கே போய்ப் பரக்கலாம்?" என்று கேட்டான். ஆனால் அவன் மூலம் மரத்திரம் எவ்வளவு சமர்த்தமும் அருளு சென்றுதான் இருந்தது. வீரப்பன், உமா இருவரிடமும் அரசாளுக்கு உன்ன வேறுபைக் காட்டிக் கூடாது என்பது அரசன் வீரப்ப தேவனுக்கு இட்ட கட்டளை. அவர்கள் இருவரும் துன்பம் சந்தித்தே காத வண்ணம் நடந்து கொண்டே வெளியும் என்னும் அரசன் சொல்லி விடுத்தான்.

"ஐயா, அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். அவர்கள் இன்னும் பரிசைத் துறையை விட்டுப் புறப்பட்டிருக்க மாட் டார்கள். அவர்கள் ஏதிக் சொந்த வண்டியும் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை!" என்றுள் ஹீயன்.

உடனே வீரப்ப தேவன் மூலம் மணித் தது. "அப்படியா? இதோ பரிசைத் துறைக்குப் போகிறோம்!" என்று சொல்லி விட்டுத் தன் குதிரையின் மீது தாவி ஏறி யும். குதிரை பரிசைத் துறையை நோக்கிச் செட்டாய்ப் பந்தந்தது.

"இருக்கட்டும். அந்த அயோக்கியத் துக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்கின்றோம். இவர்களுக்கு விசேஷ மரியாதைகளேனா! அவர்கள் மரத்திரம் இறங்கும் அக்கதாக்குப் போய்ச் செத்திரைவிட்டால் ... அவர் களைப் பெரிய சமர்த்தத்துக்கு உன்னாக்கு கிறோம்" என்று தனக்குத்தானே சொல் கிக் கொண்டான் வீரப்ப தேவன்.

சற்று நேரத்துக் கொண்டே வீரப்ப தேவன் பரிசைத் துறையை அடைந்தான். குதிரையை விட்டதற்கு அங்கும் இங்கும் பார்த்தான்.

அவசரம் அவசரமாகப் பரிசைப் பார்த்தான். பரிசைக் கிரப்பித்தவன் ஏற்பாடு செய்த அனுப்பிய விட உயர்த்த ஆடை களை அணித்த வண்ணமாய் பிரபாகரனும் உமாவுக் கட்டைத்திருத்தார்தான். வேறு ஒருவரும் அப்பொழுது அந்தப் பரிசைக் இல்லை, வீரப்பதேவன் சற்று தூரத்தி லிருந்தபடியே அங்கு நின்று கொண்டிருந்த பரிசைக் குட்டியைக் காணக் கண்டு பிடித்துத் தன்னருகில் கூப்பிட்டான். அத் தப் பரிசைக் குட்டி சற்று வயது முதிர் தவன். அதை இடத்திலே முப்பது வருஷத்துக்கு மேலே பரிசைக் குட்டி அனுபவம் பெற்றவன். ஆற்றிக் கதா புரண்டு வெண்ணம் போனதும் எளிதில் நீத்தி அக் கதா செக்கக்கூடிய வண்ணம் போகுத்தி யது அவன் தேவன். அத்தப் பக்கத்திலுள்ள வாகருக்கும் பரிசைக் குட்டியைத் தெரியும். பரிசைக் குட்டிக்கும் அங்கு தெரியாதவர்கள் இடையாது. அப்படி இருக்கும் பொழுது அவனுக்கு வீரப்ப தேவனையும், அரசன் மனைவியை அவனுக்குள்ள செக்கக்கூடிய தெரிந்திருக்காது? பரிசைக் குட்டி வீரப்ப தேவனிடம் மிகவும் மரியாதை ஏடன் வந்தான்.

"எனப்பா, பரிசைக் குட்டிச் சொல்லு வதற்குக் கொஞ்சம் தாமதம் ஆகுமோ?" என்றுள் வீரப்பதேவன்.

"ஆமாம், ஐயா! பேரவிய ஆள்கள் சொல்கிறார்கள். கத்தாய்க் கூடைக்காரிகள் வங்கதென விற்று விட்டு இப்பொழுது கட்டமடை அக்கதாக்குப் போவதற்காக வருவார்கள். அவர்கள் வந்தவுடன் பரிசைப் புறப்பட்டு விடும். இப்பொழுது

குழந்தை சந்திவினாம்பியவன்
எனம் அடம் பண்ணிக் கொண்டு
விருத்தது. மேலும் அதன் வய
திறந்தெற புஷ்யபயிற்சை. இது
எனம் தாயர் மருமேதனை அடை
ந்ததில் ஆக்கியபயிற்சையே |

தாயொரு வண்ணமும் பொரு
தொரு மேனியாய்த் சந்தோஷ
ந்நாடன் திகழ்ந்து விளங்கும் குழ
ந்தைகளை யுடைய, தாய் மரு
வாரை தாது சிந்தித்தெனின்
யோக்கியவை நாயுதும் அவன்.
அவர்கள் எவ்வோருமே 'கொ
க்மேய்க்கை' சிபாரிசு செய்தனர்.

திடமான எலும்புக்கும், பற்க
கும் உண்டாவதற்கெனவே
விடமின் 'டி' யும், சத்த சத்த
வளர்க்கென இரும்புச்சத்தும்
சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்ட 'கொ
க்மே' ஒரு சிறந்த சத்தமான
பொருள் கனிக்கும்பாய் ஆகாரம்.

'கொக்மே' குழந்தைக்கு எத்த
னை மாறுதலை உண்டாக்கிவிட்
டது! இப்பொழுது குழந்தை
நாகு உறங்குகிறது. அன்றிலும்
பிறமாத நேர திடமும் மனச்
சத்துஷ்டமும் பெற்றிருக்கிறது.

Glaxo

'கொக்மே' ஒரு சிறந்த சத்தமான பொருள்
கனிக்கும் பாய் ஆகாரம்

கொக்மேய் சோபடர்ன் (இந்தியா) லிமிடெட், பம்பாய் - எய்கத்தர் - கதலூர்

பிரசித்திபெற்ற பாண்ட்ஸ் கீரீம்களின் உதவியால்
உங்கள் வதனத்தை மென்மையாகவும்

நிர்மலமாகவும் வைத்திருங்கள்

ஒவ்வொருவருடைய சரும இயல்புக்கும் உகந்தவாறு இரண்டு மென்மையான கீரீம்கள்

எழுவாசியாகத்திகழ எந்தப் பெண் மனியும் ஆகாப்படுவது சகஜமே! அந்த உத்தேசித்தே பாண்ட்ஸ் கீரீம்களின் தயாரிப்பாளர்கள், உங்களுக்கு உதவியாக இதோ இரண்டு அழகு சாதனங்கள் வழங்குகின்றனர். பாண்ட்ஸ் கீரீம்கள், வரட்சி அல்லது நசுநசுப்பு மிகுந்த பிரதேசங்களில் உங்கள் சருமத்தைப் பாதுகாப்பதற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டவை; உவர்த்ததோ, இவ்வளவளப்பளையுடையதோ ஆன எந்தனையும் சருமத்திற்கும் பொருத்தமான வகையில் அமைந்தவை. உவகமுழுவதிலும் உள்ள எழின் நங்கையர்களைப் போல் நீங்களும் இந்த கீரீம்களைப் பிரதிநிதமும் உபயோகித்து, உங்கள் வதனத்தை புதுமணப் புதுமையாக வைத்திருங்கள்!

உங்கள் முகப்போலியை பாதுகாத்தும் வரட்சியான பிரதேசங்களில் - பாண்ட்ஸ் கோல்ட் கீரீம் உங்களுக்கு தேவை. அதிசுடக்கிய சேழிப்பான என்னைவர் சருமத்திற்கு மனமூட்டி, சருமமான வெயில் மற்றும் வரட்சிகளால்தான் அது வரடி, வதனமைய காப்பாற்றுகின்றன.

மேலும், நசுநசுப்பு மிகுந்த பிரதேசங்களில் - அகவது சருமம் இயல்பாகவா - என்னைப்பளையுடையதாவுமே - பாண்ட்ஸ் வானிலில் கீரீம் உபயோகிப்புகள். இம்மென்மைய கீரீம், சருமத்தளவர்களில் படியும் பிரதேசமும் செத்த நிலா ஆகவையும் வெளிப்பெற உங்கள் மேல்கு சேவியமான பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது.

உலகில் எழிவாசிகள்
உபயோகிக்கும் கீரீம்கள்

பாண்ட்ஸ்

கோல்ட் கீரீம்
வானிலில் கீரீம்

யாரோ அவர்மனைகைப் சேர்த்தவர்கள் போதை நோன்றுவதற்கு ஒரு கையாலும் ஒரு பெண்ணும்—அவர்களுடைய பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிருக்கிறார்கள்!"

"அவர்களைத் தூத்திக் கொண்டுதான் வந்தேன்" என்று விளம்பினான்.

"அப்படியா? நான் அவர்களை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வரட்டுமா?"

"வேண்டாம், வேண்டாம்! இந்தச் சமயத்தில் அவர்களை நான் சந்திக்க விரும்பவில்லை. நீ எனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா?" என்று கேட்டான் விளம்பினான்.

"சொல்லுங்கள், ஐயா! உங்களுக்கு எது வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன்!" என்று பரிசை ஒட்டி.

"இப்பொழுது நீ பரிசை ஒட்டவேண்டும். ஒருவருக்காவதும் வந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். பரிசை உட்கார்த்திடுப்பவர்கள் இரண்டு பேரையும் அக்கறைக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடு. ஆனால் அவர்களை அக்கறை செய்யாததுன் அந்த வாய்ப்பை உங்கள் ஒரு பொருளை உன் சமர்த்தியத்தினால் அபகரிக்க வேண்டும்."

"அது என்ன பொருள், ஐயா!" என்று அவரை விசாரித்தான் பரிசை ஒட்டி.

"அது ஒரு மரம்பழம். அதை அடைய அரசன் மிகவும் ஆவல் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறான்."

"சொல்லுங்கள், ஐயா! உங்களுக்கு எது வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன்!" என்று பரிசை ஒட்டி.

"இப்பொழுது நீ பரிசை ஒட்டவேண்டும். ஒருவருக்காவதும் வந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். பரிசை உட்கார்த்திடுப்பவர்கள் இரண்டு பேரையும் அக்கறைக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடு. ஆனால் அவர்களை அக்கறை செய்யாததுன் அந்த வாய்ப்பை உங்கள் ஒரு பொருளை உன் சமர்த்தியத்தினால் அபகரிக்க வேண்டும்."

"அது என்ன பொருள், ஐயா!" என்று அவரை விசாரித்தான் பரிசை ஒட்டி.

"அது ஒரு மரம்பழம். அதை அடைய அரசன் மிகவும் ஆவல் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறான். அதை அந்த வாய்ப்பை நான் கையாலாவின கையால் வைத்திருக்கிறேன். அதை அப்படியாவது அவைமீதுக்கு வாய்க்கி என்னிடம் சேர்த்தால் உனக்கு நிலையச் சௌகரியம் தருகிறேன். மகாராஜையும் இதற்கு வேட்டைக் கொம்பச் சந்தோஷம் படுவார். ஆனால் ஒன்று, அவர்களுடைய உயிருக்கு ஒரு ஆபத்தும் வரக்கூடாது. இந்தக் காரியத்தை நீ செய்கிற ஆக வேண்டும். எங்கே உன் சமர்த்தியத்தைப் பரக்கணை?" என்று பரிசை ஒட்டியிடம் உதிர்ந்து விளம்பினான்.

"இதோ அதை நேரடியாகச் செய்து முடிக்கிறேன், ஐயா!" என்று உதிர் விட்டுப் பரிசை கொட்டி பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான். அதைத் தடப் பட்டிக்குத் தெரிய வரக்கூடிய மரத்தில் அந்தப்

பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான். அந்தக் கட்டை அணிந்தான் பரிசை ஒட்டி. மேலே உட்கார்த்திடுக்கிறான் உதவி வரக் கொடுக்கப் பரிசை அக்கறைவை நோக்கி ஒட்ட ஆரம்பித்தான்.

"எனப்பா, நான் இவரும் மரத்தின் தாது. மேலே ஒருவரும் ஏதாவது வரமா?" என்று கேட்டான் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"உங்களுக்குவந்தான் ஒட்டுகிறேன்!"

பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான் மேலே உதவி நோக்கி வந்தான். "இந்த ஆறு கொம்ப ஆழமோ? பரிசை விடுக்கிறேன்!" என்று கேட்டான் உதவி.

"ஆமாம், மிகவும் ஆழமானது. நீதற்கு நேரடியாகத் தவிர ஆற்றில் விழுந்து விட்டால் அவர்கள் இரண்டு வேண்டியது தான்" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

இதற்கு வேட்டைக் கொம்பப் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஐயோ!" என்று.
"உமா, ஏன் அம்மா பயப்படுகிறாய்? தங்கு ஒன்றும் அப்படி நேரடியாக" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஏன் நேரடியாக? இப்பொழுது உட்கார்த்திடுக்கிறான் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான். அப்பொழுது பரிசை தடு ஆற்றைத் தவிர கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறான்.

"நீங்கள் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒன்றும் விளம்புகிறீர்கள்!" என்று கேட்டான் உதவி.

"ஆமாம், மிகவும் ஆழமானது. நீதற்கு நேரடியாகத் தவிர ஆற்றில் விழுந்து விட்டால் அவர்கள் இரண்டு வேண்டியது தான்" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

இதற்கு வேட்டைக் கொம்பப் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஐயோ!" என்று.
"உமா, ஏன் அம்மா பயப்படுகிறாய்? தங்கு ஒன்றும் அப்படி நேரடியாக" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஏன் நேரடியாக? இப்பொழுது உட்கார்த்திடுக்கிறான் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான். அப்பொழுது பரிசை தடு ஆற்றைத் தவிர கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறான்.

"நீங்கள் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒன்றும் விளம்புகிறீர்கள்!" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

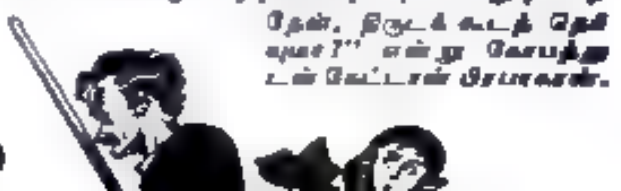
"ஆமாம், மிகவும் ஆழமானது. நீதற்கு நேரடியாகத் தவிர ஆற்றில் விழுந்து விட்டால் அவர்கள் இரண்டு வேண்டியது தான்" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

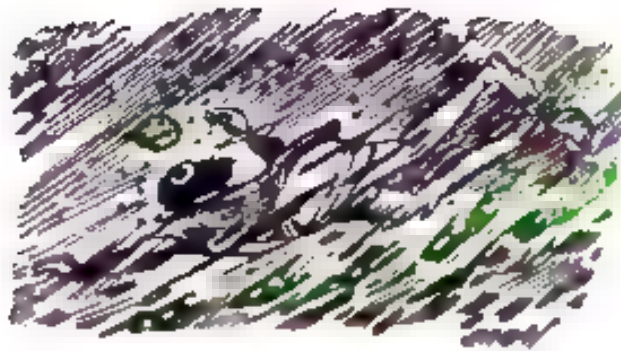
இதற்கு வேட்டைக் கொம்பப் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஐயோ!" என்று.
"உமா, ஏன் அம்மா பயப்படுகிறாய்? தங்கு ஒன்றும் அப்படி நேரடியாக" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

"ஏன் நேரடியாக? இப்பொழுது உட்கார்த்திடுக்கிறான் பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான். அப்பொழுது பரிசை தடு ஆற்றைத் தவிர கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறான்.

"நீங்கள் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒன்றும் விளம்புகிறீர்கள்!" என்று பரிசை உட்கார்த்திடுக்கிறான்.

“எனது, நம்பி! பேராயம் இருக்கிறது? பரிசை மேலே போட விட்டார்களே. கொண்டு வர, அந்தமாய்ப்பழத்தை” என்று தன் வசது கையை அடைய விசிற்தான் பரிசைக்கொட்டி.

“இந்த மந்திர மாய்ப்பழம் என் விடத்தில் இருப்பதினால்தான் எனக்குப் பத துன்பங்களும் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன? தான் வேறு பிரமப்பட்டுக் கரப் பார்த்து வந்த மந்திர மாய்

பழத்தை முன் பின் தெரியாத உன் விடமே கொடுப்பது? முடியாது. அந்த மாய்ப்பழம் உனக்குப் வேண்டாம். எனக்கும் வேண்டாம். ‘கனகசயிசை’ வேண்டுமே, தீயே எடுத்துக் கொள்!” மந்திர மாய்ப்பழத் துக்கு இன்று எதிர்பாராத விடுதலை” என்று சொல்லித் தன் கையிலிருந்து மாய்ப்பழத்தை எடுத்துத் தன் முழு பசை துடன் ஆற்றித் தடுவிய் விட்டெறித் தான் பிரபாகன். பிரபாகனைக் கட்டி னும் பரிசை ஒட்டி தன் அனுபவம் வாயித் தவன் இக்கனா? “நீ விட்டெறித்த மாய்ப்பழம் அனாதைகளிடம் என் கையில் வரப் போகிறது!” என்று சொல்லிக் கொண்டு பின்னால் போய் பாய்ந்து தண்ணீரில் குதித்தான்; எந்த இடத்தில் மாய்ப்பழம் விட்டெறிப்பப்பட்டதோ அங்கு தீயிற் கொள்ளும்; தண்ணீரில் குழுகி னான். சில நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு தண்ணீ ருக்கு மேலே வந்தான். அவன் வரும் போழுது அவன் கையில் மாய்ப்பழம் வந்துப்பட்டது.

பாவம், பிரபாகனுக்கு போ முடிய வில்லை. பரிசை ஒட்டி கீழே தண்ணீரில் குதித்த உடன் மேலே வந்திருந்த கவித் தின் உதவியைக் கெடு வேண்டாம் அக் கனாக்குப் பரிசை ஒட்டினான். பிரபாகன் அக்கனா அடைந்த உடன் கெடு வேண்டாம் உமையைப் பற்றிக் கொண்டு கொள்ளும். ஒரு கையால் மன் உதவியையும் மற்றொரு கையால் பிரபாகனையும் பற்றிக் கொண்டு கொள்ளும் உமா, கவித் தப்பியதைப் பற்றி உமா எத்தனை மனம் தீயிருந்தாலும் தன் மாய்ப்பழம் அன்னாருடைய கையை விட்டுப் போவதை நினைத்து அவன் அரு ஆரம் பித்தான். அழுதுகொண்டே வந்து கொள் ளுந்த உமையைப் பார்த்து “அப்பே, எத்தனை அழகியது? தனக்கு இப் போழுது என்ன வந்து விட்டது!” என் றான் பிரபாகன்.

“தன்மாய்ப்பழத்தை வைத்துக்கொண்டு என்னவென்றோமோ மனக் கொட்டைகள் வட்டினாலும்! அந்தத் தன் மாய்ப்பழம் வட்டின பரிசை ஒட்டியவிடம் போய்ச் செரும் என்று நினைக்கவே இக்கனாவே!” என்று கிண்பி கிண்பி அழைத் தோட்க்கி னான் உமா. (தெரிதும்)

“நம்பி, தூக்கிவாழையாய் போ. நீ திருமெய்யோடு தான் தீயக் கூடாதா?”

“தான் என்ன ஐயா, திருமெய்யா?”

“உன் கையில்க் வைத்திருக்கும் மாய் பழத்தைத்தான்.”

மாய்ப்பழம் என்று அவன் சொன்னதும் உடனே பிரபாகனுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. இந்தப் பரிசை வரனுக்குத் தான் வைத்திருக்கும் தன்மாய்ப்பழத்தைப் பற்றி எப்படித் தெரியும்? தன்மாய்ப்பழம் தன்னை விட்டுப் பிரியும் கனம் வந்து விட்டது போலிருக்கிறது என்று வேதனைப் பட்டுக் கொண்டு பரிசை ஒட்டிக்குப் பதில் துண்டு கொண்டு முடியாமல் திணைத்தான்.

“என்ன ஐயா, பேசிக்கித்தான். இப் படிக்க கொடுக்க அந்த மந்திர மாய் பழத்தை!” என்று பிரபாகன் அருகில் கொள்ளும் பரிசைக்கொள்.

“எட்டி நின்று. தான் வைத்திருக்கும் மாய்ப்பழத்தை நீய் வர ஐயா வேட் பதற்கு? கொடுக்க முடியாது!” என்று மறுத்தான் பிரபாகன்.

“அது உன்மாய்ப்பழம் அனா. நீ திருடிய மாய்ப்பழம். அதைத் கொடுத்தவாசிடம் கொடுக்கவே தான் வேண்டுமேன். இப்போ ழுது கொடுக்கப் போகிறாயா, இக்கனா?” என்று அடிக்கடி பரிசை ஒட்டி.

“கொடுக்க விட்டால் என்ன செய்யி?”

“என்ன செய்யென் என்று வேண்டுமே? ழுதலில் உன் தன்மையைத் தூக்கி இந்த மெய்வற்றில் விட்டெறிவேன். சீர்து தோத்துக் கொள்ள உன்விடமுள்ள மாய்ப்பழத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு உன்னை வும் இந்த மெய்வற்றில் தூக்கி எறி வேன்” என்று உதி உமையைத் தூக்கி கொள்ளும் பரிசை ஒட்டி.

“ஐயோ, அன்னா!” என்று உமா கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு பிரபாகனைக் கட்டிக் கொண்டாள்.

“அன்னா, அன்னா! கிண்பி வாயைத் திறக்காதே. நம் உயிர் பேரிதா? மாய்ப்பழம் பேரிதா? மாய்ப்பழத்தைப் பரிசைக்கொட்டி கொடுத்துவிடு!” என்று கெஞ்சினான் உமா.

பாவம், பிரபாகன் என்ன செய்யான். ஒரு பக்கம் உமா, மற்றொரு பக்கம் தன் உயிரைப் போகக் கருதுக தன் மாய்ப்பழம்!

டால்மியா ரிப்ராக்டரிசுள்

ரோட்டரி உலக்கல் கருத்தும், சாதாரண உலக்கல் கருத்தும் தகுந்தவாறு மீத உஷ்ணம், அதிக உஷ்ணம், மிக அதிகமான உஷ்ண நிலைகளில் தயாரிக்கப்பட்டது.

டால்மியா சிமெண்ட் (பாப்) லிமிடெட் டால்மியாபுரம் (திருச்சிராப்பள்ளி)

இந்தியன் ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட், கார்வென்ட், ராஜ் கோவ்ல்கர், முனிசிபாலிட்டிஸ் ஒத்திய க்ரதாபகக் கருத்து சப்ளி ரெபரேசன் அகதீசர்க்கப்பட்ட ஐபிதரிக் உகாது.

உங்கள் பேனாவை

ஸ்வான் இங்க்

உபயோகித்த
பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்

கவனம்! கவனம்! இதுபதாம்
கூண்டு நோதும் கூறிக் கனக்
கன் பேனாக் பாதாசுதன்.
உங்கன் பேனாக் கவன் இங்க்
நிமிர் பாதுகாத்துக் கொள்ளுக்
கன். கவன் கவன் இங்க்
கிஞ்சுதன் நிமிர் தயாரிக்கப்பட்டது.

பன் ௪௦ கவனம் கிங்க் பெயர் கவன் இங்க் பருகித்தன்.
இங்க் கவன் கொள்ளுக் கவன் கிங்க் கிங்க் கிங்க் கிங்க்.

புரன் கவனம் கவன்:

பிடிஸ் சாயர் & கோ., (இந்தியா) லிமிடெட்
25, டவன் தெரு - தயல் பெட்டி கெ. 1992 - பம்பாய்-1

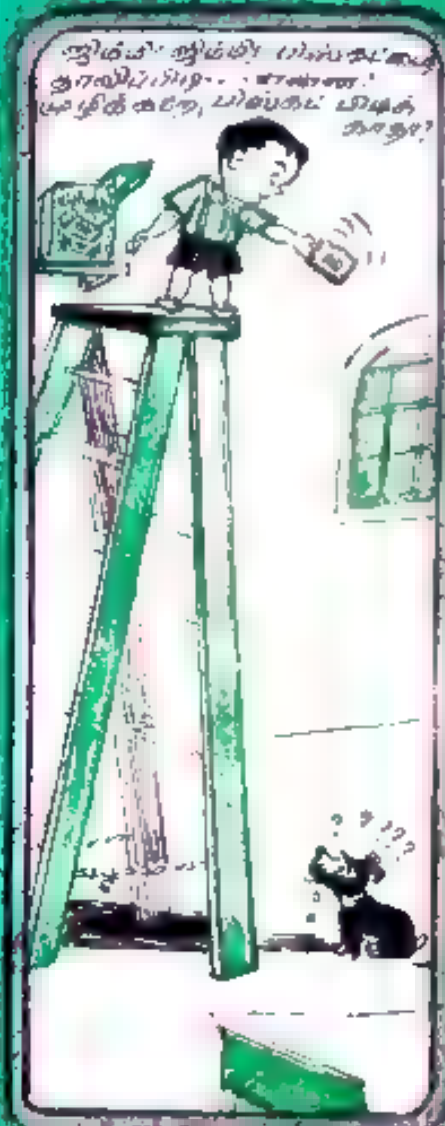
கவனம்:

கவ. நி. கவனம் & கோ., கிங்க் & கோ., கவன் கிங்க்.
பம்பாய் கிங்க் கிங்க் கிங்க் கிங்க்

பி. கவ. கவனம் & கோ.,
கிங்க் - 5

திருவாரூர் சப்பாய்ச்
கவனம் & கோ. - கிங்க்

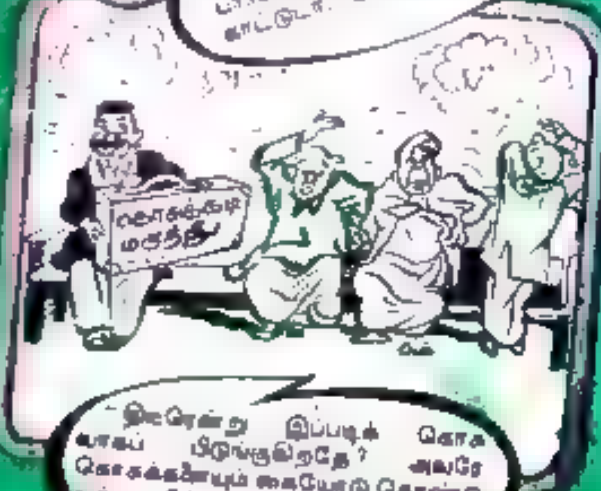
ஹாஸ்யக் களஞ்சியம்

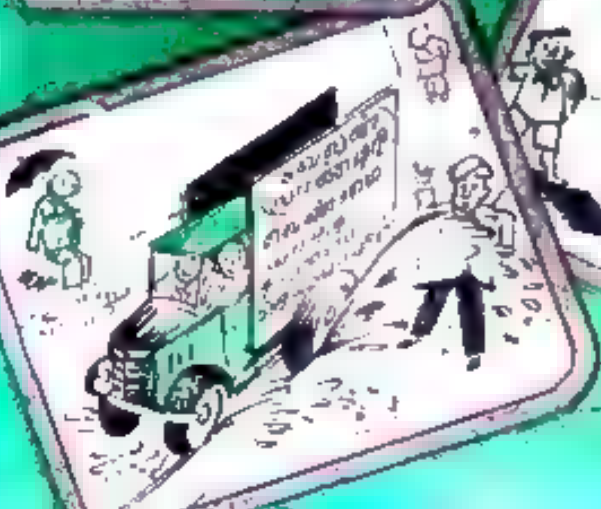
ஜிம்மி ஜிம்மி பிஸ்கட் களை
தூய்மைப்படுத்துக... பாண்டி
பிஸ்கட் களை, பிஸ்கட் பிஸ்கட்
காது?

பம்பேவிலும் முள்ளு கிட்ட
தைப் பாட்டுக்குத் தொடரு
பாக்கணுமாம் வானயத் திறத்து
காட்டுடா. போகிறீர்!

— இவ்வென்று இப்படிக்க கொக
வாகப் பிடுங்குகிறதே? அவரே
கொக்கலையும் கையோடு கொண்டு
வந்து கிட்ட கிட்டாரோ?

— உங்க அம்மா நா காலி மேலே
என் கிணறு படம் மாட்டிடுள்ளா?
சரி! அதைத் தான் என்னத்துக்
குத திருமதி பாக்கணும்?

நீங்கள் கேட்கும் கேள்விகள் எல்லாம் கொடுக்க முடியவில்லை! என் வழிற்று வலிமைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள்!

என்ன, ஆயா? தவறாமல் பதிலாகப் பதிலாகவா? ஒரே சீக்கிரமாக வந்திடுகிறீர்கள்?

நீங்கள் வினாக்கள் போகிறதென்ற என்னை அறியுதல் வந்தாயோ? இந்த வேலையில் என்ன ஒரு வலிமைப் படிக்க முடியவில்லையோ?

இந்த கலாத்திரத்திலேயே நம் குழந்தைகள் அழகாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லும் சொல்லம் பூரித்துப் போய் விட்டார்கள்!

சீக்கரவர்த்தித் திருமகன்

38. குகனுடைய சந்தேகம்

நிஷாத மன்னன் குகன் பார்த்தான். கங்கை எதிர்க் கரையில் என்றும் காணாத கோலாகலம். ஒரு பெரும்படை வந்து நதிக்கரையில் தங்கி யிருப்பதாகத் தெரிந்தது. பக்கத்தில் நின்ற தன் குலத் தார்களுக்கும் காட்டி. "இது யார், என்ன காரணம் பற்றி இங்கே பெருஞ் சேனை வந்து கங்கையைத் தாண்டப் பார்த்து விடுது? கொடியைப் பார்த்தால் அந்தக் கைகேயியின் மகன் பரதன் பெரும் படையைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் போல் தோன்றுகிறது. தெரிந் மேல் காற்றில் திருவாத்தி மரக் கொடி ஆடுவது நன்றாகத் தெரிவிடுது. அது அயோத்தி மன்னனுடைய கொடி. இப்போது ராமனுடைய பகைவன் பரதன் சொல்லவா அயோத்தி அரசன்? கைகேயி மகன் அக்ஷிரம வழியில் ராஜ்யத்தை அடைந்து விட்டு, இப்போது ராமனைக் கொல்லவும் வந்திருக்கிறான் போல் தோன்றுகிறது. நம்முடைய வீரர்களையும் இன்னும் கங்கைக் கரையில் நமக்குச் சேர்ந்தவர்களையும் உடனே திரட்டிக் கங்கைக் கரையை ஐரக்கிரதையாகக் காத்து நிற்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். ஓடங்களைக் கூட்டி அதில் ஆயுதங்க ளோடு வீரர்களை ஏற்றி யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். பார்க்க லாம், இவர்கள் ராமவிடம் நல்ல எண் ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தால் நதி யைக் கடக்க உதவி செய்வோம். அவ்வு துடைய எண்ணத்தோடு வந்திருப்பவர்க ளாகத் தெரிந்தால் இவர்களை இங் கேயே தடுத்துவிட வேண்டும். கங்கை யைக் கடக்க விடக்கூடாது" என்றான்.

அவ்வாறே எல்லா ஆயத்தமும் செய்து விட்டு, மரியாதைக்கு வேண்டிய பரிசு களை எடுத்துக் கொண்டு குகன் ஒரு பட விலேறி பரதனைச் சந்திக்கச் சென்றான்.

எதிர்க் கரையில் அதே சமயத்தில் கமந்திரன், "அதோ! நம்முடைய நண்பன் குகன், ராமவிடம் அள விலாத அன்பு கொண்ட நிஷாத ராஜன், தன்னுடைய ஜனங்களோடு நம்மை மரியாதை செய்து வரவேற்க வருகிறான். இவன் இந்தப் பிராந்தியத் துக்குத் தலைவன். இவனுக்கும் இவ னுடைய குலத்தார்களுக்கும் இந்த வனத் தின் மூலமுடுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரி யும். ராமசந்திரன் தற்போது இருக்கு மிடம் நமக்குச் சொல்லுவார்கள். அவ் விடத்துக்கு நம்மை கௌமமாகவும் சீக்கிர மாகவும் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பார் கள்" என்று பரதனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

இதற்குள் குகன் நடையைத் தாண்டி வந்து பரதனை நமஸ்கரித்தான்.

"சொல்லாமல் வந்து விட்டீர்கள். ஆயினும் என் பொருளெல்லாம் உமது என்று பாவித்து என்ன வேண்டுமோ

அதை உத்தரவிடுங்கள். உங்களுக்கும் உங்கள் சேனையையும் உபசரிப்பது, என் பாகியம்" என்றான்.

"எண்ணிய எண்ணமே விடுத்து" என்று உபசாரம் சொல்லியிட்டு, பரதன் மேலும் சொன்னான்: "கான் இராமன் இருக்கும் இடம் போக வேண்டும். பரதவாஜ ஆசிரமம் எங்கே இருக்கிறது? அதற்கு வழி எப்படி?"

இவ்வாறு கேட்டதற்குக் குகன் அஞ் சலி செய்து, "கவாமி, நானும் என் ஆட்களும் தங்களுடன் கூடவே வந்து தங்களை ராமசந்திரனருக்கு மிடத்துக்கு அழைத்துப் போவதில் தடையொன்று மில்லை, எந்த அபாயமும் எந்தமூயில் லாமல் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடு வோம். ஆனால் மன்னிக்க வேண்டும், ஒரு சந்தேகம். என் மனத்தில் எழும் ஐயத்தைத் தீர்க்க வேண்டும். அரச குமாரரே! இவ்வளவு பெரிய சேனை யுடன் வந்திருக்கிறீர்கள். இது ஏன் என்று எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேக மாக இருக்கிறது?" என்றான்.

இந்த மொழிகளைக் கேட்டதுமே பரதன் "ஆஹா! இதை விட என்ன அலமாரம் எனக்கு வேண்டும்? ஐயங்கள் என்னைக்

கண்டு ராமன் விஷயமாகப் பயப்படும் காலம் வந்து விட்டதே! குகனே, நீ சந்தேகப்பட வேண்டாம். தகப்பனை இழந்த எனக்கு ராமனே தந்தையா வான். அவனை எப்படியாவது வேண்டிக் கொண்டு அயோத்திக்கு அழைத்துப் போக வந்திருக்கிறேன். தெய்வத்தின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். என் உள்ளத்தில் வேறு எண்ணம் இல்லை" என்றான்.

பரதனுடைய பெருந் துக்கமும் ராம னிடமுள்ள அவன் அன்பும் மூகத்திலும் பேச்சிலும் குகன் கண்டு உள்ளம் பூரித்தான்.

"ஐயகே! உம்மைப் போன்ற மகான் வேறு யார் இருக்கிறார்கள் உலகத்தில்! தானாக வந்த பெரும் சம்பத்தை வேண் டாம் என்று துறக்க வல்லவர் தாங்க ளன்றி வேறு யாருளர்? தங்களுடைய புகழ் என்றென்றும் உலகத்தில் பரவி விளங்கும்" என்றான் குகன்.

இவ்வாயிற்று, பரதனுடைய சேனைக்கு வேண்டிய தேல்லாம் சிறுத ராஜன் ஏற்பாடு செய்து முடிந்தான். அனைவரும் படுத்தார்கள்.

குகனைச் சந்தித்த பிறகு பரதனுக்குத் துக்கம் மூன்றிருந்ததை விட அதிகரித் தது. பரிசுத்த கபாவத்தை ஐன்ம சம் பத்தாகப் பெற்றவன் பரதன். 'இப்படி யாயிற்றே!' என்று அவன் ராமனை நினைந்து பெருமூச்சு விட்டு உடம்பெல் லாம் வேர்த்துத் துக்கம் வராமல் புரண்டு கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு நேரிந்த பேரும் பழியும், தந்தை இறந்த துக்க மும், ராமனைப் பிரிந்த துயரமும் எல் லாம் சேர்ந்து கொடுப்பப்போல் அவன் உயிரை எரித்தன. குகனும் அவனுக்கு ஆறுதல் மொழிகள் சொல்லிக் கூடிய அளவு அவன் துயரத்தைத் தணித்து வந்தான். பரதனும் குகனும் கங்கைக் கரையில் சந்தித்து, துயரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொண்டது ஆழ்வார்களும் பத்தர் களும் மிகவும் அனுபவிக்கும் கட்டம்.

ராமன் என்ன சாப்பிட்டான்? எங்கு உட்கார்ந்தான்? எங்கே படுத்தான்? என்ன சொன்னான்? என்ன செய்தான்? என்றெல்லாம் விசாரிக்க விசாரிக்க குகனும் அன்போடு எல்லாவற்றையும்

சொல்லி இடங்களைக் காட்டியும் வந்தான்.

முடிவில் லக்ஷ்மணன் எங்கே தூங்கினான் என்று கேட்டபோது

அந்தக் கதையையும் சொன்னான்.

"ராமனும் ஐயகன் மகளும் தரையில் அங்கே படுத்திருப்பதைப் பார்த்து எனக் குத் துக்கமும் வருமா என்று கண்ணீர் சோரிந்து அழுது இரவு முழுதும் வில்லும் கையுமாக என்னைப் போலவே படுக்கா மல் நின்று காத்து வந்தான்" என்று குகன் சொன்னபோது பரதன் துயரம் தாங்க முடியாமல் வருந்தினான்.

ராமனும் சிதைவும் தரையில் கிடந்த இடத்தை பரதன் பார்த்து முர்ச்சை யடைந்தான். கோத் தாய்களுக்கு அதைக் காட்டி, "இதுவே என்பொருட்டு ராமன் தரையில் படுத்த இடம். புல்லும் அமுங் கிக் கிடக்கிறது. பாருங்கள்" என்றான்.

என்ன உண்டார்கள் என்று கேட்ட போது குகன் சொன்னான்: "அப்பனே! அன்றிரவு விரதமிருந்து லக்ஷ்மணன் கொண்டு வந்த ஐயத்தை ராமன் அருந்தி மீதியைத் தம்பியும் அருந்தினான். நான் இட்ட ஆகாரத்தை அப்படியே திருப்பி விட்டு உபவாசமாகத் தூங்கினார்கள். மறுநாள் காலை தலை மயிரைச் சடை யாகத் திரித்துக் கொண்டு காலால் நடந்து சென்றார்கள்" என்றான்.

ராமனை அப்போத்திக்கு எப்படியாவது அழைத்துப் போய் முடிசூட்டுவது என்று தீர்மானித்திருந்ததால் ஓரளவு மகிழ்ச்சி யடைந்திருந்த பரதனுடைய உள்ளம் கங்கைக் கரை வனத்தில் குகனுடன் பேசிய பேச்சுக்களாலும் பார்த்த காட்சி களாலும் மறுபடியும் துயரத்தில் ஆழ்ந்து விட்டது.

"என் பொருட்டு நீ புல்மேல் படுத்தாய். நான் இதைக் கண்டும் உயிருடன் இருக்கிறேன். நான் கிரீடமும் சூட்டிக் கொள்ள வேண்டுமாம்!" என்றான்.

"எப்படியாவது ராமனைத் திருப்பி அழைத்துப் போய்ச் சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்வேன். வேண்டுமாயின் அவன் கொண்ட பிரதிக்ஷையைப் பதினான்கு வருஷம் நான் அவனுக்குப் பதிலாகக் காட்டியிருந்து முடிப்பேன். இதில் குற்றமில்லை, சத்தியம் குறையாது ஒப்புக் கொள்வான்" என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டு ஆறாத அடைந்தான்.

மறு நாள் காலை சேக்விரமரகவே பரதன் சத்ருக்களை எழுப்பினான். "என்ன இன்னும் தூங்குகிறாய்? வீழ்ந்து விட்டது. பரிவாசமும் சேனையும் கங்கை தாண்ட வேண்டு மல்லவா? சேக்விரம் குகனுக்குச் சொல்லி எல்லாம் செய்து முடிக்க வேண்டும்" என்றான்.

"அண்ணனே! நான் தூங்க வில்லை. எனக்கும் உன்னைப் போலவே இரவேல் வாம் ராமனைப் பற்றிய நினைவுதான்" என்றான் சத்ருக்கள்.

இப்படிப் பேசும் போதே குகன் வந்து சேர்ந்தான். "குகமா? இரவு சரியாகக் கழிந்ததா? உங்களுடைய பரிவாச மெல்லாம் சுசுமா?" என்றெல்லாம் கேட்டு உடனே விடைபெற்றுக் கொண்டு போய் பெரியதொரு படகுப் படை தயார் செய்தான். வெகு விமரிசையாக எல்லாம் நடந்தது. பார மூட்டைகளும், வண்டிகளும், பரதனுடன் வந்த பெரிய சேனையும் படகுகளில் ஏற்றப்பட்டன. கங்கை நதியில் பரதனுடைய பரிவாசம் ஏறிய படகுகளைக் கடத்தினார்கள். அப்போது

எழுந்த ஆரவாரம் ஒரு பெரிய திரு விழாப் போலிருந்தது. பரதனுக்கிருந்த துக்கம் கூட்டத்துக்கு இல்லை. பரதன் எப்போது புறப்பட்டானோ அப்போதே அவர்கள் ராமன் திரும்பி வந்து விடுவான் என்று நிச்சயமாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். ராமன் திரும்பி வந்து பட்டாபிஷேகமும் நடக்கும், தீர்த்து போன துயரங்க எல்லாம் கனவாக மறைவும் என்று எண்ணிச் சந்தோஷமாகச் சென்றார்கள். தற்போது திரு விழாக் காலங்களில் பெரிய ரயிலடியில் நடைபெறும் கோலாகலமாக அன்று கங்கைக் கரையில் நடந்ததைப் போலவே வால்மீகி சித்திரித்திருக்கிறார். சேனை முழுதும் நதியைத் தாண்டி யாயிற்று என்று கண்ட பின் பரதனும் தனக் காக அமைத்திருந்த படகில் ஏறிச் சென்றான். கங்கையைக் கடந்து எல்லாரும் பரத்வாஜ மூனிவருடைய ஆசிரமம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பரதனுடைய கதை ஒன்று போதும் ராமாயணம் படித்து காம் மேம்பட்ட நிலையடைவதற்கு. சக்கரவர்த்தித் திருமகனும் பரதனும் ஆண்டவனுடைய திருவவதாரம் என்றதும் சரி, இல்லை இவர்கள் வால்மீகி மூனிவருடைய கற்பனைச் சிருஷ்டியாகவே இருந்ததும் சரி, மூனிவருக்கு அதற்காகக் கோயில் கட்டித் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பூஜிக்கத் தரும். இத்தகைய சிருஷ்டி மூனிவருடைய கற்பனையில் உண்டாவதற்கு மூனிவர் உள்ளத்தில் எத்தகைய ஞானமும் பக்தியும் இருந்திருக்க வேண்டும்! அது மட்டுமல்ல. அதை நாம் படித்துப் பெரு மகிழ்ச்சி யடைகிறோமே அதுவும் கம்முடைய உள்ளத்தில் மறைந்து கிடக்கும் கல்லறியும் கடவுள் பக்தியுமே. சரமே அதியாமல் பக்தியும் ஞானமும் நாம் பிறக்கும் போதே அடைந்திருக்கிறோம். அது உள்னே பெருஞ் செல்வமாகக் கிடக்கிறது. இல்லாவிடில் இந்த மக்கள் சமூகம் மிருகக் கூட்டமாகத் தானே திருந்து கம்மைவிடப் பெரிய மிருகங்களுக்கு இரை யாகி அழிந்தும் போயிருப்போம்.

37. பரத்வாஜ ஆசிரமம்

பரதன் பரிவாசத்துடன் பரத்வாஜ ஆசிரமத்தை கோக்கிச் சென்றான். பிரயாகவனம் போய்ச் சேர்ந்ததும் சிதிது தூரத்தில் சம்மியமான ஒரு சோடையும் அதன் மத்தியில் பரிண சோடையும் இருக்

கக் கண்டார்கள். அதுவே பரத்வாஜ ரிஷியின் ஆசிரமம் என்று அறிந்து பரதன் தன் பரிவாசக் கூட்டத்தை விற்கச் சொல்லி விட்டு வசிஷ்டர் முதலிய சில முக்கியமான பெரியவர்களுடன்

**குடிலே ஒழுங்காக
வைத்திருங்கள் -
உற்சாகத்துடன்
விளங்குங்கள்**

திடாரோக்யமே உதவாழ்வுக்கு அடிப்படையாகும். திடாரோக்யம் பெறும் வழி, குடலில் விஷக்கழிவுகள் தங்காமலிருப்பது தான். தளதளக்கிற ஈனோஸ் 'ப்ரூட் ஸால்ட்' சாப்பிடுங்கள். அதன் சௌமிய விசேசக் குணத்தினால், ஹானிகரமான கழிவுகளைப் பொருள்கள் அகலப்போடுது. வேளியேற்றப் படுகின்றன. உங்கள் சத்தமும் சுத்தியடைந்து, நீங்கள் புரண ஆரோக்யமும் உற்சாகமும் பெற அது விசேஷ வளையில் உதவுகிறது.

ஈனோஸ் 'ப்ரூட் ஸால்ட்'

உங்கள் மதன்பாகவும் கடுகிடுப் பாதவும் வைத்திருக்கிறது

புதுமை தொடர்மன்குடி புட்டிகளில் சித்தப்படுகிறது.

'ஈனோ' மற்றும் 'ப்ரூட் ஸால்ட்' என தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட செயலப்பட்டு, குடிசை மார்க்குகள்

ENO 2161

அடக்கமாகச் சென்றான். தன்னுடைய பட்டாடை, வில், அம்பு, கத்தி முதலிய கூத்தரீய வேஷங்களைக் கழற்றி வைத்து விட்டு வசிஷ்ட முனிவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு காலால் நடந்து சென்றான். பிறகு மந்திரிகளையும் ஓர் இடத்தில் நிற்கச் சொல்லி விட்டான். வசிஷ்டரை மட்டும் கூட அழைத்துச் சென்றான். வசிஷ்டரைக் கண்டதும் பரத்வாஜர் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து சிஷ்யர்களை ராஜகுமாரனுடைய பாதத்துக்கு ஜலம் கொண்டு வரச் சொல்லி வசிஷ்ட முனிவரை எதிர் கொண்டார்.

பரத்வாஜ முனிவரை பரதன் வணங்கினான். அவரும் இவன் யார் என்பதை அறிந்து கொண்டார். ராஜகுமாரனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரத்தை முறைப்படி செய்யித்து கேட்க சமரசாரம் விசாரித்தார். ஏற்கெனவே தெரிந்ததுபரமாச விஷயமான படியால் தசரதனைப் பற்றிக் கேட்ட வில்லை.

நான் 'சக்கரவர்த்தித் திருமகன்'
எழுதுவது வால்மீகி ராமாயணத்தின்படி. குகன் எப்படி பரதனுடைய பரிவாரத்தைக் கண்டு சந்தேகித்தானோ அப்படியே பரத்வாஜ ரீஷியும் பரதனுடைய எண்ணத்தைச் சந்தேகித்துக் கேட்டதாக வால்மீகி இந்த இடத்தில் பாடியிருக்கிறார். துணி ராமாயணத்தில் இப்படி இல்லை. துணி ராமாயணம் முற்றிலும் பக்தி ரீதியில். ரிஷிகளுக்குத்தெரியாத ஒரு விஷயமில்லை. ஆன படியால் துணி ராமாயணத்தில் பரதனைப் பற்றிப் பரத்வாஜருக்குச் சந்தேகம் எப்படி யிருக்க முடியும்? ஆனால் கம்பர் பாடியிருப்பது வால்மீகி முனிவரைப் பின்பற்றியே இருக்கிறது. இந்தக் கட்டத்தில் மட்டிலுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களிலும் நன்குக் காணப்படுகிறது. கம்பர் வால்மீகி-ராமாயணத்தை மிகக் கவனமாகப் பின்பற்றியே தம்முடைய தனிச் செல்வமான கற்பனாவுக்கேயையும் உபயோகித்து அபார அழகுடன் தம் ராமாயணத்தைப் பாடி யிருக்கிறார். ஏதும் மாற்றமாலே அநேக இடங்களில் சாமர்த்தியமாகச் சிக்கல்களைச் சரிப்படுத்தி விட்டிருக்கிறார். மாற்றப் பாடியிருப்பது கெடு சில இடங்களிலேயே.

துணி ராமாயணம் அப்படியில்லை. ஏராளமான மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறார். தம் சொந்த சொந்தாகவே பாவித்து துணிதாஸர் சாமனைப் பாடி

யிருக்கிறார். அது அவருடைய அபார பக்தியினால் உண்டான உரிமை.

கம்பர், பரத்வாஜ பரத சம்பாஷணையை வால்மீகி சொல்லியபடியே வைத்துக் கொண்டு ரீஷி சொன்னதைக் கேட்ட பரதன் பெரும் சினங் கொண்டு பதில் சொன்னதாக மிக அழகாகப் பாடியிருக்கிறார்.

எப்படியாயினும் பரத்வாஜ ரீஷி அப்பாவி பரதனைச் சந்தேகப் பட்டுக் கேட்டது நமக்கு 'ஒரு மாதிரியாக'த் தான் இருக்கிறது. குகன் கேட்டதில் தனியழகு. பொதிந்து விடக்கிறது. பரத்வாஜர் சந்தேகித்தது ரியாயமாகத் தோன்ற வில்லை. இதற்குச் சமா தானம், "அப்பனே, உன்னை நான் அறியாதது? உன்னுடைய குணத்தைத் திண்ணமாக்கி, விளக்கிக் காட்டி உன்னைப் புழற் பெறச் செய்வதற்காகவே பரிசுஷயாகக் கேட்டேன். பரிசுத்தமான எண்ணத்தை கூர்ந்துப் படுத்துவதற்காகவே கேட்டேன்" என்று வால்மீகி ராமாயணத்தில் ரீஷி சொன்னதாகக் காணப்படுகிறது.

நம்முடைய காலத்தில் ரீஷினைப் பற்றி நாம் கொண்டுள்ள சித்திரம் வேறு; வால்மீகி காலத்தில் வேறு. எப்படி ஸ்ரீராமன் சாக்ஷாத் பகவானுடைய திருவுவதாசமாயினும் வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஒரு வீர ஸ்ரேஸ்த்தாகச் சித்திரிக் கப்படுகிறானோ, அப்படியே பரத்வாஜ ரீஷியும் அவர் சாமனிடம் வைத்த வாத்ஸல்யத்தினால் பரதனைச் சந்தேகித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. "ராகவ ன்னேக - பந்த"த்தால் ரீஷி இவ்வாறு கேட்டதாகவும் பிறகு பரதன் வருந்தியதைக் கண்டு சாமதானமாகச் சில மொழிகளைச் சொன்னதாகவும் வால்மீகி பாடி யிருக்கிறார். வால்மீகி ராமாயணத்தில் எல்லாப் பாத்திரங்களும் அபூர்வ குணங் கொண்ட மாணிடர்கள். தெய்விகத் தன்மை இனம் குரியனைப் போல் லேசாக விசுவிறது. அவ்வளவே. மாணிட இயல்பு அதிகம். பின்னால் வந்த துணிதாஸர் காலத்தில் பக்தி ரீதியை நடுப் பகல்போல் விளங்குகிறது. வேறு எதற்கும் இடமில்லாமல் புரண ஒளி பெற்று விட்டது. கம்பருடைய சித்திரத்தில் பக்தி பிரதானமாகவே இருந்தாலும் வால்மீகி சித்திரத்தினுடைய மாணிட வண்ணம் அழிந்து போகாமல் பத்தியைப் பின்னால் எழில் சிகம்படி வைத்து, மாணிட சித்திரத்தை இன்னும் பேரழகு பெறும்படி செய்திருக்கிறார்.

பரதனைக் கண்டதும் பரதவாஜர்
கேடும் சமாசாரம் விசாரித்து விட்டு,

"பரதனே, நீ ஏன் ராஜ்ய காரி
யத்தை விட்டு விட்டு இங்கே வந்
தாய்? உன் பொதுப்பு அபோத்தியை
யில் அல்லவா இருக்கிறது? எனக்குக்
கொஞ்சம் சந்தேகம் தோன்றுகிறது.
இனிய மனைவியின் பேச்சைக் கேட்டுத்
தசரதன் ராமனைப் பதினான்கு வருஷம்
காட்டில் வசிக்கும்படி ஆணையிட்டா
னான் அவன் தன் தம்பியையும் மனைவ
ியையும் அழைத்துச் சென்று வனத்தி
லிருக்கிறான். உன் ராஜ்ய பரிபாலனத்
துக்கு இன்னும் கொஞ்சம் இடையூறு
இருக்கிறதென்று எண்ணினாயா? அதை
நீக்குவதற்காக ஏதாவது இன்னும்
யோசனையா?" என்று கேட்டான்.

இந்த மொழிகள் முனிவர் வாயினின்ற
வர பரதன் கண்களில் நீர் தாரை தாரை
யாகப் பெருகிற்று. பேச்சுக் குன்றிப்
போயிற்று.

"ஐயோ, நான் செத்தேன்!" என்றான்.
"தாங்களே என்னைச் சந்தேகித்து விட்
டீர்களா? பகவானே, வேண்டாம்.
என்னைக் கொல்லாதீர்! என்னைப் பெற்
றவன் நான் எங்கேயோ இருந்த சம
யத்தில் எனக்குத் தெரியாமலும் என்
சம்மதம் கொஞ்சமும் இல்லாமலும்
செய்து விட்டதை என் பேரில் கமத்தலா
காது. ஏப்படியானது ராமனுக்குச் சமா
தானம் சொல்லி அபோத்திக்கு அழைத்
துப் போய் அவனை அரசனுக்கி அவனுக்கு
நான் ஆயுள் முழுதும் அடிமைவாக
இருந்து சேவை செய்ய வேண்டுமென்
றல்லவா வந்திருக்கிறேன்? ராமன்
இருக்குமிடம் தங்களைக் கேட்டுத்
தெரிந்து கொண்டு அவனைப் பிரசர்த
தித்து அழைத்துப் போக வந்திருக்
கிறேன். என்னை இப்படிச் சொல்லா
தீர்!" என்று பரதன் அழுதான்.

அதன்மேல் பரதவாஜர், "பரதனே,
உன் உள்ளத்தின் பாணைம எனக்குத்
தெரியும். ரகு வம்சத்தில் பிறந்த நீ
வேறு எப்படி யிருக்க முடியும்! ராம
னிடத்தில் உனக்குள்ள பக்தி எப்
போதும் உறுதியாக இருந்து உன் லீர்த்தி
வளர்ந்து ஒய்குவதற்காகவே நான் இங்
வாறு கேட்டேன், வருத்தப்பட வேண்
டாம். சக்கரவர்த்தித் திருமகன் பித்திர
கடம் மலையில் இருந்து வருகிறான். தின்று
இங்கே தங்கி நான் மந்திரிகளுடன் அவ்
விடம் போவாயாக. இந்த ஆசிரமத்தில்
இன்று தங்குவதற்கு ஒப்புக் கொண்டு
என்னை மவியச் செய்வாய்!" என்றார்.

"காவாமி, தாங்கள் எனக்குச் செய்த
அர்ச்சியம், பாத்யம் இவை போதாதா?
எல்லா அதிதி பூஜையும் பெற்றுப் பெரிய
விரும்பும் உண்ட மாநிரி அடியேன்
திருப்தி யடைந்து விட்டேன்" என்றான்
பரதன்.

வனத்தில் வசிக்கும் ஏழை தவசிக்குத்
தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று
அரசருமாரன் எண்ணுகிறான் என்பதை
பரதவாஜர் தெரிந்து கொண்டு புன்
சிரிப்புச் சிரித்து, "அப்படியில்லை, உன்
பக்திக்கும் பதவிக்கும் தக்க உபகாரம்
செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்"
என்று சொல்லி, "உன் சேனை பரிவாரம்
எல்லாரும் ஏன் தூரத்தில் நின்று விட்
டார்கள்? ஏன் நீ அவர்களை அழைத்து
வரவில்லை?" என்று கேட்டார்.

"பரிவாரங்களோடு ரிஷிக்நுடைய
ஆசிரமத்தின் அருகில் போகக் கூடாது
என்றி ரீயமப்படி அவ்வாறு செய்தேன்.
என்னுடன் வந்திருக்கும் கூட்டம் மிகப்
பெரிது. அது இங்கே வந்தால் உங்களுக்குப்
பெரிய இடையூறுக விரும்பும்"
என்றான் பரதன்.

"அப்படி யில்லை. எல்லோரையும்
வரச்சொல்லி உத்தரவிடுவாய்!" என்றார்.

அவ்வாறே பரதனும் தன் பரிவாரத்
துக்குச் சொல்லி யனுப்பினான்.

பரதவாஜர் தம் நேறாமசாலைக்குச்
சென்று மூன்று தரம் மந்திரத்தோடு நீர்
அருந்தி முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு,
"ஏ, விசுவகர்மாவே! ஏ, மயனே!"
என்று தேவாசுர சிற்பிகளைக் கூவி
வழைத்தார். "பரதனுக்கும் அவன் பரி
வாரத்துக்கும் நான் விரும்பு செய்ய
விரும்புகிறேன். அதற்கு வேண்டியன
கெல்லாம் ஈடைபெற வேண்டும்"
என்றார் பரதவாஜர்.

யமன், வருணன், குபேரன், அக்ஷி
முதலிய தேவர்களையும் வரவழைத்து,
"உங்கள் உதவியைக் கொண்டு பரத
னுக்கு நான் அதிதி பூஜை செய்யவிரும்பு
கிறேன்" என்றார்.

அந்நிபுதமான நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தது.
மூன் விசுவாமித்திரருக்கு வலிஷ்டர்
செய்த விரும்பு போல் பரதவாஜரின்
ஆசிரம வளத்தில் நடந்தது. ஆனால்
அப்போது விசுவாமித்திரர் நடத்தியது
போல் பரதவாஜர் ஆசிரமத்தில் ஒரு
விவகாரமும் கல்கமும் ஈடைபெறவில்லை,
எல்லாருக்கும் தகுந்த விடுதிகள், ஸ்நா
னாதி விஷயங்களுக்குச் சௌகரியங்கள்,

'பாலுடரின்'

மலேர்யாவை வீழ்த்துகிறது

நிச்சயமாக - ஆபத்தில்லாமல் - குறைந்த சிலவில்

**மலேர்யாவின்
கிளவிகள்:**

குதிரை குதிரை கடுக்கெழுந்தாலும்.
ஐரம் ஆரம்பமாகும். நேரு உடம்பு முழு
வதும் விபத்தாக வலி உண்டாகும். இந்த
அதிநிலை எதிர்ப்பாடு உடனேயே டாக்
டரைப் பாரும்.

**எம்ப்ரிஸ்தும் 'பாலுடரின்' எம்ப்ரிஸ்தும் மீது
ஒரு டம்மா தன்னுடன் உட்கொள்ளுகள்.**

எவ்வளவுதான் கடுக்கெழுந்தாலும் 12 வயதில் மேற்பட்ட
உட்கொள்ளுகள். ஒரு மாதமாக. (0.3 மீ.)
0.1 மீ. 12 வயதில் கடுக்கெழுந்தாலும்
அவர் மாதமாக. 12 வயதில்
0.1 மீ. 12 வயதில் கடுக்கெழுந்தாலும்
அவர் மாதமாக.

**தொகுப்புகள் ஐரம் குதிரை
அண்டவும் வார கொடுக்கவும்.**

அதுதான் பழமைபெற்றது என்று
கேள்வியுண்டாகுமே. உறுதியுடன்
கூறுகிறேன். அதுதான் பழமைபெற்றது. அது
செய்தியைச் செய்துள்ளது. அது
உறுதியுடன் கூறுகிறது. அது
செய்தியைச் செய்துள்ளது.

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

உங்களுக்கு விசையின் வேகத்தை... துரிதமாக அளிக்கிறது!

உறுதியுடன் கேட்கலாம். விசையின் வேகத்தை
காட்டவும். தினசரி அனுப்புகிறது
அதிகச் சக்தி வேண்டும். ஆகையால்
தான் ஒவ்வொரு மாதிரிக்கும் தினசரி
ஆகாத்தோடுகூட வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்
அளிக்கவும் அதிபெயர் போகலாம்
தேவையளிக்குகிறது. அது உங்களுக்கு
கூட தினசரி வாழ்க்கைக்குத் தேவை
யான விசை வேகத்தை அளிக்கிறது.

தினசரி உட்கொண்டால், அவித்திலிய
வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் ஓர் இரண்டாம்
ஆரோக்கிய டானிகாகும். அது உங்களுக்குப் தேவம் குழுவதிலும்
அதிபெயர் சக்தி உண்டாகச் செய்கிறது. களைப்பு, திரும்ப, நுரோஷம்
முதலியவைகளை எதிர்த்தும் வன்மையை அளிக்கிறது. புதிய தாழ்மையின்
கூடும், நோய்க்குத்து சொந்தமடையுங்கூடும் வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்
அதன் ஆரோக்கியத்தை அளிக்கிறது.

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் உட்கொண்டு புதிய, கவியுதும் மாதிரியான
மிருங்கன்... உங்கள் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் ஒரு இரண்டாம் ஆரோக்கிய
டானிகாகும்!

**ஆரோக்கியத்தைத் தரும்
வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்டை
உங்களை செளக்யமாகவைக்க உட்கொள்ளுங்கள்**

சக்தனம், புஷ்பம், அன்ன பானாதிதன்,
பணியார வகைகள், அண்ணாடுகளின்
நிருத்தியம், கந்தர்வ சங்கீதம் எவ்வாம்
நினைக்க முடியாத தெய்விக ரீதியில்
ஏற்பாடு செய்யப் பட்டு எவ்வாரும்
மெய்ப்பம்மறந்து அனுபவித்தார்கள். பாத
னுடைய சேனையிலுள்ள படை வீரர்கள்
மடுபூச்சி மயக்கத்தில் 'இனி நாம் தண்ட
காரணம் பேரக வேண்டியதில்லை,
அயோத்திக்கும் திருமயப் போலதில்லை,
இங்கேயே இருந்து விடுவோம்' என்று
எண்ணினார்கள். பரத்வாஜனுடைய
விருந்து தினமும் நடக்கும் என்று
எண்ணி விட்டார்கள்! கத்தாட்டலை

யானது ஆட்டம் முடிந்ததும் மறைவது போல் காஃபில் எல்லாம் மறைந்து போகும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

எல்லா வில்லாத சம்பந்தத்தை யடைந்த ஒரு மகாராஜா மற்றொரு மகா ராஜாவுக்கும் அவன் பரிவாரத்துக்கும் தன் ராஜதானியில் நடத்தும் ஒரு பேரிய விருந்தைப் போல் பதவ்யாஜர் விசித்த ஆசிமம் காணத்தில் விடுதிகள், வாகனங்கள், பணிபாடிகள் உள்பட எல்லாம் ஒரு காணத்தில் உண்டாக்வு ஆணையும் எல்லா மீதி அனுபவித்து மெய்யம் மறந்து தூண்டு விட்டார்கள்.

வட்ட மேஜை

உத்யோகம் செல்லும் !

தீயங்கள் இதழில் என். ஜி. ஓ. கமிஷன் கிளப்பைப் பற்றி என். ஜி. ஓ. மினிஸ்டர் கருத்தம் பிரசுரமாகிறது என்று பயிற்சி வாரட்கிறேன். அக் கருத்துக்குத் தரப்பட்டுள்ள எழுத்து குறிப்பேற்புப் படித்த போது, மயிற்சி இன்னும் அதிகமாகிறது.

யோ துமக்களுடன் "நல்ல குறைபாடுகளைப் போட்டு" எதிர்ப்புக்குக் கொண்டு என். ஜி. ஓ. கன் தங்கள் குரலை உயர்த்த வேண்டுமென எழுதி விடும் தீர்மானம். இக் குறிப்பை என். ஜி. ஓ. கன் மட்டுமின்றி, அவர்களின் சகதரர்களையும் அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களையும் அறிவித்தனர்.

என். ஜி. ஓ. கவர்ன்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட் வெற்றி பெறப் பொதுமக்களின் அனுதாபமும் ஒத்துழைப்பும் தேவை. இதைப் பெறுவதற்குத் தீவிரநிதிப் பணியைக் கவனமாகச் செயல்படுத்தும்—இதில் கவர்ன்மென்ட் மன்றங்களோடு உத்தரவு செய்து விட்டு, இன்றைய காலகட்டத்துக்குத் தகவல்கள்தான் கொள்ள என். ஜி. ஓ. கவர்ன்மென்ட் வேண்டும்.

இதில் சர்க. ஜி. ஏ. கனகசுப்பிரமணியம்
மணியமார்பையும் உத்தமபுத்தூரம், சங்கர
நெய், "நீங்கள் மெய்யாய் வாங்கினால் அரிதப்
பாத்தாத்த சொடையாட்டோம்" என்று மெய்யாய்
பழக்கமுடைய சர்க. ஜி. ஏ. கனகசுப்பிரமணியம்
புத்தூரம் குடும்பத் தலைவன் வற்புறுத்தித் தெரி
வித்து விட்டால், மணியம் மக்களைத் திருப்பிப்
படுத்தவந்ததாகப் பணம் செல்க்க அளவாட்டுற
வர்கள் திருத்த முடிவும்கொள்ள இவ்வாறு வாதி
கொண்ட இரண்டு சர்க. ஜி. ஏ. கனகசுப்பிரமணியம்
சத்தம் வேறுத்துத் தக்கை மக்களைப் புத்தமாய்
வேலக்கொண்டிருக்கிற வகை முடியவந்திருக்கிற
ஒரு உத்தமபுத்தூரம் அகர் கனகசுப்பிரமணியம் இதில் கிழத்தி
கொண்டு இப்பத்தமாய் காங்கு அறிமுகம். "வெறு
வட்டிய வாங்கிப் பெரிசு கொள்வதற்குத் தான் குடும்பம்
பட்டிருக்கிறது" எனக் கூறித் தங்கள் கணக்கம்
மார்பை வற்புறுத்தித் தீய வழிப்படுத்த முயற்சி
திருத்தால் அது ஸ்ரீமதி சர்க. ஜி. ஏ. கனகசு
ப்பிரமணியம் செல்லக் கூடிய சேவைகள் விந்தும்.

இவ்வாறு சர். ஜி. ஓ. கனீசு மீண்டும் கூட்டிய
காத்தனா உட்கார்ந்தானாள், சர். ஜி. ஓ. கனீசு
யும் போட மக்களுக்கும் இடையே கிண
தோட்டைய ஏற்படுத்தினார் என்பது நினைவு.

المجلة

செய்து, எங்கள் நாடு துவங்கி

முதல்பாடு

கேள்வி உலகியை நம் அரசாங்கம் சில நி
திருத்த ஏற்பாடுகள் சரிபடுத்தும் கொள்கித்து
அரசாங்கம் கமிட்டிதே. அவர்கள் கொள்கி
தான் கட்டுப்பாடுகள் சிலமுற்றிலும் முன்னுக்
கூப் பீன் முறைப்பட்டதாகவும், பாதுபட்சமாகவும்
இருக்கிறது என்பதை மக்கள் கவனத்துக்குக்
கொண்டுவர விழிப்புகிறேன். கனம் காலம் வரமா
என்று ஏனென்றிட்டுக்கும் கனம் ஆசிரிய சபாத்தின்
மேலாக முடிவாகும்!

மேட்ட 25 - 5 - 54-ல் தேதியில் இனி உபரத்தியா பரிகார வேலை தேடித் தரும் சந்தர்ப்பத்தின் மூலமாகத் தனக்கு வேண்டுமென்ற செய்தி வேளி வராத மக்களுக்கு கிடைக்கலாம். கடைமுறை மீன் தரிசமயம் ஆகிய பன் ிரிசாகத்தான் தக்கனது பன்னிக்கு ஆசிரியர் தேவையப்ப தெறு என்று வேலை தேடித் தரும் சந்தர்ப்பத் தாகி எழுதினார். “ஆட்கள் இங்கு” என்ற பத்திரம். இம் சமயம் பற்றும் வராகு.

சுபிரதீபிவ கவி இவர்க்கு ஒரு கற்றறிக்கை
வித லுமம் மானேஜ்மெண்டு பள்ளிகளில் தா
வகிவாக சிபிசீக்ஸ்பெரும் பதிரி பெரு
ஆசிரியர்களுக்கு குதாதிட பட் படிப்பு என்.
என் எம். எ. தேர்வுவர்க்கு யோக்க வேண்டும்
என்று தெரிவித்துள்ளார். இவர்களுக்கு சம்பளம்
படிப்படி சேர்த்து ரூ. 60-0-0-க்குள் கிடைக்
கும். மறு அரசாங்கத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்டப்
பிரகாரம் இராமகணிக் குதாசிரியர் பள்ளிகளி
திறக்கப்படுகின்றன. மேலும் 1970 பள்ளிகளில்
திறக்கப் போவதாக மறு கவி, சித் அகமகர்
சு. பி. சந்திரன் பம் கூறிவிட்டிருக்கிறார். அத்தமாதிரி
பள்ளிகளில் லும் கூறிய என். எம். எம். எ. பால்
செந்த ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம், படிப்படி
சேர்த்து ரூ. 51 0-0. இத்தமாதிரி கமரர் குதபு
லுபம் வித்தியாசம் சம்பளத்தில் உள்ள போலுது
வர்க்காக தகப்பிட்ட சிவகாப் பள்ளிகளுக்கு
குதாதிட சம்பளத்துக்கு சேர்வ் சேர்வ் லும்
வருவார்கள். அப்போலுது மானேஜ்மெண்டு
பள்ளிகளில் கவி?

கடைவாசகம் 95 முதலிய விஷயம். சம்பள அடிப்படையிலேயே பற்றியது. சேக்கிழந்தான் இரேடு இரண்டாண்டு பயிற்சி பெற்று அரசாங்கப் பரிட்சைகளில் தேர்வாளிகளாகத் தம்மையே

மீனாழார் மகிழ்ச்சி பெற...

மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி...

TSR

- சத்தகுந்த உதவம்
- அருகிலே
- சேதமடையாத உதவம்
- உதவம் உதவம்
- உதவம் உதவம்
- உதவம் உதவம்

ESSENCE OF VEGETABLE PICKLE

GOLD BRAND

ESSENCE OF VEGETABLE PICKLE

ம.எஸ்.ஆர்.கோ
தம்பகோணம் தொண்டித்தா

■ சென்னை கலந்துரைப் பட்டியலுக்கான: உதாரண எழுத்துக்கள்.
1. சேவகியேண்டை கண்டுசேரு. 2. கோயமுத்தூர், பாகைகாடு, சேவகியேண்டை
சேவகியேண்டை: 3. பாகைப்பட்டி செட்டியார், கோயமுத்தூர்.

FIG. 2. T&E

“என் தொண்டை நணத்தினால்
என்னால் விழுங்கவே முடியவில்லை”

ஆதலால்

ပေပုံရံ

-அதை சமனமாக்கி குணப் படுத்தியது.

[illegible]

DEPS

பெரும் தொண்டாக, 1963-ல் அந் தீவகரண மரத்தினாகக்
கள்ள மரத்தூ விவரப்பரிகாசிடறும் விடைக்கும்

மதராஸிற்கு முன்பு எழுந்தார்கள் : தந்தை சி. கம்பெனி, பரந்த உயர்வு

கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர்

குளோரோபிலின்
பூரண நன்மைகளை
நீங்கள் உபயோகிக்
கையில் தருகிறது!

வீரிய குளோரோபில்தான் பலன் தரும்!

வீரிய குளோரோபிலின் நன்மைகளை எல்லாம் புதிய கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் தருகிறது. வீரிய குளோரோபில் தான் வாய் நாற்றம், கிரிமினை கீக்கி நறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது. கால்கேட் முறையில் குழந்தைகளுக்கு குளோரோபில் கவனிப்பை அளியுங்கள்—அளிய சந்தாபம்.

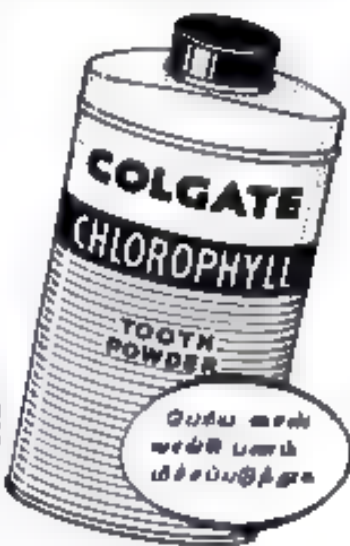

வாய் நாற்றத்தை அழிக்கிறது
ஒரு விசேஷ சூத்திரம் காரணமாக கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடர் துரிதமாக, நிகுத்தமாக வேலை செய்கிறது. உங்கள் வாய் அதிகமேவும் புதுமை, இனிமையுடன் இருக்கிறது. அதன் வாசனை நேரானது!

கிருமிகளை ஒழிக்கிறது
சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் பற்களைச் சிதைக்கும் அமிலங்கள் ஒழிகின்றன.

சறுகளை பலப்படுத்துகிறது
சறுகளை குளோரோபில் பலப்படுத்துகிறது. தினசரி கால்கேட் குளோரோபில் டீத்பவுடரை உபயோகிப்பதால் குளோரோபிலின் பூரண நன்மைகளைப்பெற்று சறுகளைப் பாது காக்கலாம்.

தல் பண்டாரியோடு இத்த விவரம் வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிற்பாடு விவரமாக விவரிக்கப்படும். இந்த ஆய்வுகள் ஒவ்வொரு பக்கம் கவனம் காட்டுகின்றன. அந்த மாதிரி ஒரு சாதாரண விவரம் பற்றியுள்ள இத்தகைய கவனம் அங்கு வேண்டியிருக்கிறது. பம்பாயில் வந்திருக்கிற இத்தகைய கவனம் அங்கு வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

இந்த நேரத்தில்

இந்த நேரத்தில் இத்தகைய கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

பெரும் தகவல்

இத்தகைய கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

அங்கு கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

புதிதாய்?

இத்தகைய கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

இத்தகைய கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

செய்தியின் பங்கு

இத்தகைய கவனம் காட்டுகின்றன. 25-10-54

சங்கடமான
இருமலிவிருந்து
விரைவான
குணம்

சக்தி, விரைவாக வேலை செய்
வும் திறன், சாப்பிடுவதற்கு
குளி ஆவிய எவ்வாறு சேர்ந்து
"ஜெப்ரோல்" க்கு காடு முழு
வதிலும் நல்ல பிரதிபலிப்பை
அளித்திருக்கிறது

'ZEPHROL' COUGH SYRUP

Manufactured by

MAY & BAKER LTD

Distributed by

MAY & BAKER INDIA LTD., BOMBAY - CALCUTTA - MADRAS - NEW DELHI - RAIPUR

மறுபடியும் ஒரு கடினமான இலைசம்: 937 படவலிக்கு முன்பு கடினமான
காம்புயலிக்கு ஒரு கடினமான
இலைசம் கடினமான காம்புயலிக்கு ஒரு கடினமான கடினமான
காம்புயலிக்கு ஒரு கடினமான கடினமான கடினமான
காம்புயலிக்கு ஒரு கடினமான கடினமான கடினமான
காம்புயலிக்கு ஒரு கடினமான கடினமான கடினமான

No. 512 Size 8 1/2"
Lens Shape

15 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 32/-
15 ரூபாயில் 937, 937, 937 க்கு 30/-

No. 512 Size 9 1/2"
Pin Lever

15 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 34/-
15 ரூபாயில் 937, 937, 10 கடினமான 28/-

No. 517
Size 7 1/2"

15 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 38/-
15 ரூபாயில் 937, 937, 10 கடினமான 64/-

Waterproof
515:Size 10 1/2"

15 ரூபாயில் 937, 937 க்கு 45/-
17 ரூபாயில் 937, 937 க்கு 52/-

No. 514 Size 10 1/2"

15 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 34/-
15 ரூபாயில் 937, 937, 937 க்கு 35/-

No. 515 Size 8 1/2"

5 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 25/-
5 ரூபாயில் 937 க்கு 937 க்கு 28/-

PIONEER WATCH CO., Post Box No. 11428, CALCUTTA - 6

மருதாணி இகை

செனவாக் கடல் 'ஜூரோன்' (விடிக் கடல் என
தமிழர் மொழிபெயர்த்து ஒசியுள நவாபின்
பேரம், அந்நெய்தலிதான் ஆன்மாதார, அநி
லாத் என்ற இவ் பட்டணம் இலிய சார்தம்
பெரெய்யப் ஹாபிசீ சாதத்தின் அபுல் கீஸ்
தாசுலகைத் தேட்டுச் சொத்தி நீங்கும். ஒசியுள
நவாப் ஹிதயத்தாக் கஸ்திப் பீத்தம். உய்தாத்
காசிநாதம் இல்லாமல் அவனுக்குப் பொழுது
பொய்துமிக்கல். ஒய்பொரு ஈனும் அந்மகமரீசர்
இருவரும் சாச கண்காணகன் ஆசாபிது, அவத்
தீர் ஒர்த்தகைகைத் காட்டும், சிறுதி கீசெயல்
கிசப் ஸாருவாசுரன், நவாப் 'ஸூரோத்' காத்திப்
நிம் கய்வயம், காசிநாதத்திடுப் பீண்மாரீசாக
வாசுப்பாங், ஆனும் மொழித் நவாபின் பேரத்தின்
உள்ளத்திடுப் பட்டணுளய இள அந்நகர்
கொண்டது பெரும் கனகி எழும்பிது அவனுக்கு
என்புத் தெரியும். 'ஜூரோன்' (குருகுமப்ப) கர்ண
'பேரன்வாஜ்' அகலிது, கீயப் பூததிகி 'ஒருது'கல்
கிசிறி ஒரு சிறுதுகலம் ஜூரோன்குப் பீன்கும்
அகலது காசிநாதனின் கண்காண் படும்.

நவாபின் பேரத்தை அவன் நெடில் கண்டபேர்த் திங்கு. அவனுடைய இசைபின் கருதியுடன் இளைத்து அவனுடைய கை வளைவுகள் ழூரீக்கும். அந்தச் சந்தேகம் பாடலுடைய செழிப்பு அழகு தன் பாய்ச்சல், பூரிப்பை அளித்து அவன் இத் துயம் கங்குலப் பாடத் தூண்டும். ஆல்மான் தராதின் இரு செல்வியின் மட்டும், இளம் காவிரதனுடைய அழகியெய்வினைக்கும். காவிரதன் சென்றதும், கடைத் தீர்த்திவனுடைய இடையிலே மல் மீயல் வந்துத் குழாய்க்கு அருகில் செழியை நனியில் சாய்ந்த வண்ணம், கைபில் வந்து அமரும் 'புதியது' பறையுடைய தன் கிரக வேதனைதான் செல்விக் கொள்கான், ஆல்மான் தராத், அந்தப் பறவை எத்தனைபோக கிடை அலைவா எழுப்பிச் சீழ்க்கை அடித்து இவனுடைய தாபத்தை மெழும் கிடைக்கும். 'தாப'வை (நெய் கன் கிடைப்பு) பரிசுக்கும் இந்த ஆல்மான் தராத் (விளம்பின்) குலங்காணும் வாடுவான். கவி காதலன் சந்திக்க வாய்ப்புடைய அவனுக்கு, எல் வாயடி நட்பு இருப்பினும் நவாப், திருநாவுக்குள் ஒரு காளாவது இளம் பாடல்கள் அழகுத்து வந்ததிலும், தன் அழகிய மனையிடும், இளம் காவிரதனும் ஒருவரை போலவர் என்ற நெடில் டால் விபரிதம் விளையுமின்று அவன் அஞ்சி னுதிரு (என்னோ) ஆல்மான் தராதின் உணர்வு அடித்ததுபலம், காவிரதனும் தன் மனத்துள் காதலன் செல்க்கத்தைச் சிறப்பித்துத் செல்

வாசகர். அவர் பாடுகிறபொழுது தெய்வமயம் பூமியை உன்னதம் துன்று மெய்தது தன் வறுமையைத் தவிர்ப்பதற்கு மட்டுமே உணர்ந்ததாம். ஆனால் அந்த மனதையே நோக்கி உன்னததை நீட்டியதே தவிர, மகிழ்ச்சி நீடுவது முடியாததாயிற்று. ஆகவே தந்த, வாங்கி, இவ் வகையாகக் கடைநிலிந்து தந்ததாம், அவர் கவரவில்லை (பேரும் அப்படியே)

[illegible]

செயல் முடிபத விதமேதலை காலகாலத்தில் உள்வந்தது அடித்தது. தட்டாரின் காலகாலே அவனுக்கு வேறுபடப்பட்ட தந்தது. கொஞ்ச நாள் தனிமையின் இடந்தாங்கதான் தன் இதய செயல் துறையென்பதில் கண்டதான். அவரின் பேருத்தி துறையல் கட்டாயப் பெற முடியவது அவன் உலி குக்கை வந்து தேடிச் செல்லவதற்கும் வன்பது அவனுக்குத் தெரிந்ததுதான். உள்வந்ததில் மூண்ட இடக்காலே அணித்தல் சென்றது வறி தெரிவதே இவ்வ அவனுக்கு. விட்டதில் பின்புறமாக ஒரு பூரத்தின் கழனிச் சீது. மேலே பிம்பத்தது அவன் கிவர காதலம் செய்யும் போது, கந்தது வாகடபிதே அந்த மனம் மெல்ல விடுபது. பின் னுமேயே துறையின் பண்பு பெண் குத்தி விதா விட்டுத் தன் முகமவரை மறைத்தது. ஸ்ரீவாஸ அங்கத்தை வந்தது. பட்டகனுக்கு 'மகனம்' செய்து தீர்ந்தது.

இருக்கிட்டுக் காசாகத் திரிந்து பார்த்து,
"பார்க்கி" ஏனோ.

“உதார, வெங்கடேசுவரர், என் நெருங்குவதை
நேசிப்பார். என் பெயர் அனாபந்தி, முக்கியமாக
எனக்காக” என்று உதி (வெங்கடேசு) உருவாகி
யில் சத்திரம்மேதா ஒரு அய்யர் வந்ததால் உதி
தனக்கு உபயோகம் தந்தார்.

அரசாங்கம் அதன் வரலாற்றுப் பரிசீலனம், ஊழல்
செயல்பாடுகள் போன்றவற்றை அழித்து மீண்டும் அமைதி
செய்து, "இது எங்கள்" என்று அரசாங்கம்.

“கவரப் பேசுகிற கண்களே (காந்தியை)”
என்றால் குறுகுறுக்கப் போகிற கவர.

அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற இம்முறை, மத்திய
நாடுகளின் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற முறை
ஒன்றுமேயல்லாமல், 'அரசாங்கம்' என்ற
மொழியைக் கொண்டுள்ள ஒரு சொற்றொடர் இது.

த.நா. குமாரசாமி

மேலும் இதுபற்றியும் பற்றித் துணிக் கொள்ள விரிவாகியும் செய்து துணியுயிர்த்து' என்று எண்ணித் கொள்ளும் போது, அவை அங்கு மேலாகும் எடுத்துத் தரு. 'இந்த நூல்கள் எந்த விபரத்துக்குக் கொண்டு விடுகிற' என்று துணுக்குத் துப் பணிப்பெண்ணை நோக்கி 'அவச, வாய்ப்பு எந்தெந்த அடிகள் வரும். அவன் என்

SANFORIZED
MADE TO SHRINK
SHRUNK

'சான்பொரைஸ்ட்' துணியில்
 தைக்கப்படும் உடைகள்
 உடம்புக்குப் பொருந்தாதபடி
 சுருங்கவே செய்யாது
 - எத்தனை முறை
 சலவை செய்தாலும் கூட

முக்கிய கவனிப்பு-
 உங்கள்
 தையல்காரரிடம்
 சொல்லுங்கள்
 "இது
 'சான்பொரைஸ்ட்'
 துணி- உடை
 தைப்பதற்குமுன்
 நனைக்க
 வேண்டாம்"

உயர் பதவிக்கு உகந்தவன்

மேலே கிடைக்கும் உகந்தவன் உகந்தவன்
மேலே கிடைக்கும் உகந்தவன் உகந்தவன்

அவன் ஒரு உகந்தவன் உகந்தவன்
அவன் ஒரு உகந்தவன் உகந்தவன்

சென்னை வியாபார

சென்னை வியாபார
சென்னை வியாபார

சென்னை வியாபார
சென்னை வியாபார

சென்னை வியாபார
சென்னை வியாபார

சென்னை வியாபார
சென்னை வியாபார

ஸெவன் ஒ'க்ளாக் பிளேடுகளால்
உங்களுக்கு என்ன அனுசூலம்

பணம் மிச்சமாகிறது. மக்கான தோற்றம்.
கூவரகம். பரிசுத்தத்தன்மை.
வேற்றிக்கான மார்க்கம்.

தினசரி ஸெவன் ஒ'க்ளாக் பிளேடுகளால்
கூவரம் செய்துகொள்ளுங்கள்.

7 o'clock BLADES

காரணத்திற்கு அடுத்து பாட்டியை கவராமல் பிழைக்கிறது. கார்பும் அவர் வற்புறுத்தல்களை. வேறும் தமக்கு முன்பில் இவ் வேரம் போழ்வுதல் போக்கியதும் கவர விரும்பாது.

திருவாரூர் மதராசு கிட்டுப் பூங்காவில் ஒரு தனி வழிபாடு வேளியே செல்லும்போது அரை வழி மறித்தார். காரணத்தால் தயர்ச்சி சீர்குலை. அவனுக்கு கடுக்கம் வந்தது. துணிவை மேல் வாய் திரட்டிக்கொண்டு முடிவாக அவனிடம் உறி விட்டார். "அரை, கிணியில்கா மாவாதி உத்தமம் கார்பாத்தக்கடியுப் போக்கியதை எவ்வியே னா எவக்கு ஏது! கார் கார்புக்குத் துரோகம் செய்ய மாட்டேன்" என்றதும், கிணியில் விழும் தெரிகல் பாயிப் போன். "அட்டைடெய்யாரதே உங்கதா. ஆய்மாதாரா உங்கியே கிணத்த வாடியுப் போகினான். அவனுடைய கட்டி கடைத்தந்த கரிது. நீ பாருக்கும் அஞ்ச வேண்டாம். கயிதம் என்று சொல்லு. உங்கிள ஜெனுவனில் மறைத்துக் கொள்ளும் வழி எங்களுக்குத் தெரிபு" என்றார்.

பாடகனுக்கு வாய் அடைத்துவிட்டது. அரை, தன் 'மட்டு' மறைவிருந்து காரி காரணமில் தந்த செய்திலும் உயர் மனம் கவழும் இவ்வாய் பும் அத்தமாரத் தந்தார். ஆய்மாதாரா கார்பின் இதயப் போழ்வில் வேரு காரா மனமும் கார்பின் அறிஞரியே இது எங்க வந்தான். அங்கே சீர்குலை மனம் எப்படி மாறிப்போனது வேண்டு இவன் பாடகன் அரையின் பிடியிலிருந்து தப்ப முடியாமல் தப்பி ட்டுனான்.

ஒரு மாதம் தங்கமலம் வேறிச் சென்றிருந்தது. அந்தப்புரத்தில் போய் திருமெனப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தார். கைத்திரிசுக்கு முந்தும் புரிய வில்லை. கடைசியில் அவனை தென்கிது ஒரு விதமாக எழுதி உட்காந்தார். கார்புக்கு இவ்வாய் பற்றிய வேறொரு இரத்தமும் காரணமில் பிழைதான் அவரைத் துன்புறுத்தி விட்டது. கடைசியில் முடிய பங்கத்தில் காரணத்தால் புதிதாக மனத்த மனவியுடன் கார் திருமியே செய்தித் தாருக்கு வந்தது. வந்த அன்று மாலைப் போழ்வித உத்தமத்துக்கு தங்கமலத்தில் அமைய வரவேற்பு. பழைய தென்பு இவன் பாடகன் முகத்தில் விளங்கும் தென்பட்டது.

கார்ப் அரிபினியில் அமர்ந்து தன் கைபிளப் பாசித்து. "இனிமேல் என்ன, உன் குறை சீர்க்கி விட்டது. பழையவே கவையப் பாடு. ஆகாத மாய்ச்சி கேட்டுமே" என்றதும், பாடகன் தங்கமல குரலில் அடியை தாண்டிவா போனதை எடுத்தார். அந்த காதல் கட்டி கைபிளங்கள் அத்தனை போலும் மேல்மறந்து இருந்தார். அந்தப் புரத்தின் காரணத்தால் ஒருபாகமொத்தமில் இவன் அடித்துக் கொண்டே சீர்குலை விட்டது. தங்கம் கயிற் போன்ற இவன் கிழும் அந்த கார்ப் உத்தமத்துக் கேட்ட ஆய்மாதாரா கிணத்து விட்டார்.

இந்தத் தடவை அந்த இரை, பாடகனின் மனதை கந்தியை போக்கிப் படும் துபர் கருவெய்ந்து; அவன் வாழ்வை விளக்க வைக்க வந்த பற்றினைப் போன்றவர்க் கத்தி வட்டமிடும் தீபத்யாசியே!

இவன் உத்தமத்துக்கு இரை வேறியை மூட்டிய இவன் கந்தியைப் கார்ப் போகத்துக்கு அடிக் காத ஆய். அதுமட்டு மன்று.

மெய்களுக்கிடே உத்தமம் போனமையே உட! இரத்தஞ் அரை காரணத்தையே மனவியைப் பாசித்துக் காராரும் கொண்டு வந்து விட்டார் அந்தப் புரத்திலும். கார்ப் கட்டு இவ்வாய் போனமும் உத்தமத்தின் மனவியே அராதாரை அழிப் போன்று எங்கும் பாசி விட்டது.

தனக்கு எங்கையு இவ்வியை இருக்கும் என்ன; அந்த எவிய் மடக்கை கொடுத்து கைத்த பாக்கியம் தனக்கு இவ்வியே போன்று போனமில் ஆய்மாதாரா. அவன் கந்தியாழி அழி எந்து போய் பாக்கி வேண்டு மேன்ற இவ்வய்துடிபு அவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

இவ்வேளில்; மரங்கன் புதற் துளி கிட்டுப் பூட்டன் குறுக்கின. குளிரில் ஒருக்கி விருந்த பூட்டன் வேளியே வந்து இவ்வுரம் பார்த்தான். உத்தமம் போழ்வுதல் போக்கி கார காரியைச் சொல்லினதும், அந்த மனம் திடீரெனமும்

விருத்தமன் கட்டி திரை. இவன் காரணமில் சீர்க் போலியும், கிது கர்வன்கொண்ட கைமல் கவிய் புத்தவர் உள் எத்திலும், அரை யின் கொழுந்த மூட்டின. இந்த இவ்வய்திலில் காரி காரத்து கட்டிய இவ்வய்தும் கேளத்து கொண்டார். திருமென அவனுக்கு போய்க் போனார் மூத்திரை கைத்த சீர்க்கித் கட்டும் ஒன்று வந்தது. அவன் பங்கிதே போய் விட்டான்.

ஒவ்வொரு தினமும்
தங்க அழக்கிறும்
செய்யின் அபாயத்
துக்குண்டாகும்.

இந்தச் சிறியவர்
செப்பாய் சோப்பிலும்
கழுவிக்கொண்டு தினமும்
உங்களைப்பற்றிக்
கொருங்கும்.

செப்பாய் சோப்

நினைச்சித்தொக்கியான
அழகிலிருக்கும் கிருமிக்
களிலிருந்து உங்களைப்
பாதுகாக்கிறது.

செப்பாயின் "பாதுகாக்கும்
துறை" உங்கட்கு
ஆரோக்கியத்தைக்
காப்பாற்றுகிறது.

இந்தியாவில் தயாரித்தது.

L. 245-50 TM

நாளுக்கு நான் அதிக தெளிவான, எழிலோங்கும் சருமம்

கைத்த ரெக்ஸோனா இந்த
அற்புத வேலைகள் செய்கிறது.

ரெக்ஸோனாவின் கேடல் கைத்த
துவாரை உங்கள் சருமத்தில்
மெதுவாகத் தேய்த்து, பிறகு
கழுவுங்கள். உங்கள் சருமம்
நானுக்கு நான் அதிக மழமழப்பும்,
தெளிவும் பெறுவதைக் காண்பீர்
கள். அதனால் புதுப்போலிவுடன்
விளங்குவீர்கள்.

ரெக்ஸோனா

கேடல் கைத்த ரெக்ஸோனா துவாரை

* சருமத்திற்கு எட்டமளிக்கிற நிரந்தரமான
எழிலுடன் பித்தமிடுதல் கைவலையின்
செய்கைச் செய்கப்பட்ட பெண்.

